

Az Európai Unió
Tanácsa

Brüsszel, 2022. március 18.
(OR. en)

7374/22

Intézményközi referenciaszám:
2022/0074(COD)

EF 86
ECOFIN 245
CODEC 325

FEDŐLAP

Küldi:	az Európai Bizottság főtitkára részéről Martine DEPREZ igazgató
Az átvétel dátuma:	2022. március 17.
Címzett:	Jeppé TRANHOLM-MIKKELSEN, az Európai Unió Tanácsának főtitkára
Biz. dok. sz.:	COM(2022) 120 final
Tárgy:	Javaslat – AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS RENDELETE a 909/2014/EU rendeletnek a kiegyenlítési fegyelem, a határokon átnyúló szolgáltatásnyújtás, a felügyeleti együttműködés, a banki jellegű kiegészítő szolgáltatások nyújtása és a harmadik országbeli központi értéktárakra vonatkozó követelmények tekintetében történő módosításáról

---

Mellékelten továbbítjuk a delegációknak a COM(2022) 120 final számú dokumentumot.

Melléklet: COM(2022) 120 final

Brüsszel, 2022.3.16.
COM(2022) 120 final

2022/0074 (COD)

Javaslat

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS RENDELETE

a 909/2014/EU rendeletnek a kiegyenlítési fegyelem, a határokon átnyúló szolgáltatásnyújtás, a felügyeleti együttműködés, a banki jellegű kiegészítő szolgáltatások nyújtása és a harmadik országbeli központi értéktárakra vonatkozó követelmények tekintetében történő módosításáról

(EGT-vonatkozású szöveg)

{SEC(2022) 160 final} - {SWD(2022) 75 final} - {SWD(2022) 76 final}

INDOKOLÁS

1. A JAVASLAT HÁTTERE

A javaslat indokai és céljai

A központi értéktárak működtetik az értékpapír-kiegyenlítést lehetővé tevő infrastruktúrát, azaz az értékpapírügyletek teljesítését pénzeszköz-átutalás vagy értékpapírtranszfer vagy mindkettő révén¹. A központi értéktárak döntő szerepet játszanak az elsődleges piacon azáltal, hogy központosítják az újonnan kibocsátott értékpapírok könyvelési rendszerbe történő első bevezetését („hitelesítési szolgáltatás”). Olyan értékpapírszámlákat is vezetnek, amelyek tulajdonosonként rögzítik az értékpapírok mennyiségét és az értékpapírok állományában bekövetkezett változásokat („központi számlavezetési szolgáltatás”). Emellett egyes központi értéktárak kiegészítő szolgáltatásokat² is nyújtanak, ideértve a banki szolgáltatásokat is.

A központi értéktárak alapvető szerepet játszanak a gazdaság finanszírozásában azáltal, hogy részt vesznek az értékpapírok kibocsátásában és lehetővé teszik az értékpapírügyletek lebonyolítását. A központi értéktárak fontos szerepet játszanak továbbá a monetáris politika központi bankok általi végrehajtásában. Például a központi banki monetáris műveletekhez elfogadható fedezet, különösen az euróövezetben, a központi értéktárak által működtetett értékpapír-kiegyenlítési rendszereken keresztül áramlik. Jelenleg 26 központi értéktár rendelkezik engedéllyel az EU-ban. 2019-ben az uniós értékpapír-kiegyenlítési rendszerek több mint 420 millió szállítási megbízást kezeltek több mint 53 billió EUR értékű értékpapírral kapcsolatban, amelyek teljes forgalma meghaladta az 1 120 billió EUR-t³.

Az Európai Unió belüli értékpapír-kiegyenlítés javításáról és a központi értéktárakról szóló 2014. évi rendeletnek az volt a célja, hogy az Unió egészére kiterjedően javítsa a kiegyenlítés biztonságát és hatékonyságát, valamint közös követelményeket határozzon meg a központi értéktárakra vonatkozóan. Bár a központi értéktárak reziliensek voltak még a 2008-as pénzügyi válság idején is, és a nemzeti jog és nemzetközi standardok szerinti szabályozás hatálya alá tartoztak, szabályozásuk nem volt következetes az Európai Unió egészében. Ez különbségekhez vezetett a biztonságuk terén, és aggályokat vetett fel az egyenlő versenyfeltételek tekintetében. A központi értéktárak szabályozása fontos volt a kereskedési és kereskedés utáni piaci infrastruktúrák szabályozási keretének kiteljesítése szempontjából is, a kereskedési helyszínekkal foglalkozó, pénzügyi eszközök piacairól szóló irányelvvel (2004/39/EK irányelv⁴), valamint a központi szerződő felekkel és a kereskedési adattárakkal

¹ Az Európai Unió belüli értékpapír-kiegyenlítés javításáról és a központi értéktárakról, valamint a 98/26/EK és a 2014/65/EU irányelv, valamint a 236/2012/EU rendelet módosításáról szóló 909/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (2014. július 23.) (HL L 257., 2014.8.28.) (a központi értéktárakról szóló rendelet) 2. cikkének 7. pontja.

² Ezek közé tartozik a pénzforgalmi számlák biztosítása, az értékpapír-kiegyenlítési rendszer résztvevőitől betétek elfogadása, pénzeszközhitel biztosítása, pénzforgalmi szolgáltatásokra vonatkozó garanciák nyújtása. Az egyéb kiegészítő szolgáltatások közé tartozik a biztosítékekkel, a részvényesek jegyzékének vezetése, a vállalati eseményekkel kapcsolatos támogatás.

³ Az értékpapír-kereskedelmi, elszámolási és kiegyenlítési statisztikai adatbázison keresztül generált adatok, Európai Központi Bank, <https://sdw.ecb.europa.eu/browse.do?node=9691131>

⁴ Az Európai Parlament és a Tanács 2004/39/EK irányelve (2004. április 21.) a pénzügyi eszközök piacairól, a 85/611/EGK és a 93/6/EGK tanácsi irányelv, és a 2000/12/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv módosításáról, valamint a 93/22/EGK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 145., 2004.4.30.). A MiFID 2018. január 2-ig volt hatályban. Jelenleg részben a MiFID2 (Az Európai Parlament és a Tanács 2014/65/EU irányelve (2014. május 15.) a pénzügyi eszközök piacairól, valamint a 2002/92/EK irányelv és a 2011/61/EU irányelv módosításáról, HL L 173., 2014.6.12.) által

foglalkozó európai piaci infrastruktúra-rendelettel (648/2012/EU rendelet⁵) összhangban. Ezenkívül a TARGET2-Securities (T2S)⁶ kiegészítése és elősegítése érdekében fontos volt a kiegyenlítési rendszerek és folyamatok következetes szabályozási megközelítése. A központi értéktárakról szóló rendelet volt egyben az EU válasza a Pénzügyi Stabilitási Tanács (FSB) 2010. október 20-i felhívására is⁷, amely a standardok felülvizsgálatára és javítására irányult a szilárdabb pénzügyi piaci infrastruktúrák biztosítása érdekében.⁸

A központi értéktárak a pénzügyi piacok szempontjából rendszerszintű jelentőséggel bíró pénzügyi intézmények, ezért alapvető fontosságú, hogy keretrendszerük továbbra is megfeleljen a célnak. A központi értéktárakról szóló rendelet rendszeres felülvizsgálata indokolt annak biztosítása érdekében, hogy a keret továbbra is elérje célkitűzéseit, ugyanakkor lehetőség szerint arányosabbá és hatékonyabbá váljon. A központi értéktárakról szóló rendelet felülvizsgálata kulcsfontosságú intézkedés a tőkepiaci unióra vonatkozó 2020. évi cselekvési tervben⁹, amelynek célja a hatékonyabb kereskedés utáni környezet kialakítása az EU-ban. A reziliens és hatékony uniós kiegyenlítési piacoknak jobban integrálniuk kell a kereskedés utáni infrastruktúrákat, és növelniük kell az uniós központi értéktárak és általában az uniós pénzügyi piacok versenyképességét.

A központi értéktárakról szóló rendelet 75. cikke előírta a Bizottság számára, hogy 2019. szeptember 19-ig vizsgálja felül a rendelet végrehajtását és a felülvizsgálat további lépéseit, és készítsen jelentést ezek értékeléséről. Az Európai Parlament a tőkepiaci unió továbbfejlesztéséről szóló állásfoglalásában¹⁰ arra is felkérte a Bizottságot, hogy a brexitre és a Covid19-válságra való tekintettel vizsgálja felül a központi értéktárakról szóló rendelet szerinti kiegyenlítési fegyelem¹¹ rendszerét. E célból 2020. december 8. és 2021. február 2. között célzott konzultációra¹² került sor. 2021. július 1-jén a Bizottság jelentést fogadott el.¹³ Megállapítása szerint általánosságban elmondható, hogy a központi értéktárakról szóló rendelet teljesíti eredeti célkitűzéseit, vagyis az Unión belüli kiegyenlítést hatékonyabbá, a központi értéktárakat pedig megbízhatóbbá teszi. A legtöbb területen korainak ítélte a

---

átdolgozott formában hatályos, részben pedig a MiFIR (Az Európai Parlament és a Tanács 600/2014/EU rendelete (2014. május 15.) a pénzügyi eszközök piacairól és a 648/2012/EU rendelet módosításáról, HL L 173., 2014.6.12.) lépett a helyébe.

⁵ Az Európai Parlament és a Tanács 648/2012/EU rendelete (2012. július 4.) a tőzsdén kívüli származtatott ügyletekről, a központi szerződő felekről és a kereskedési adattárakról (HL L 201., 2012.7.27.).

⁶ <https://www.ecb.europa.eu/paym/target/t2s/html/index.en.html>

⁷ https://www.fsb.org/wp-content/uploads/pr_101020.pdf

⁸ <https://www.bis.org/cpmi/publ/d101.htm>

⁹ Lásd a Bizottság közleményét: Tőkepiaci unió a polgárok és a vállalkozások számára – új cselekvési terv, COM(2020) 590, 13. intézkedés.

¹⁰ Az Európai Parlament 2020. október 8-i állásfoglalása a tőkepiaci unió továbbfejlesztéséről, (2020/2036, (INI)), lásd a 21. bekezdést.

¹¹ A kiegyenlítési fegyelem rendszerének célja, hogy a piaci szereplőket a kiegyenlítés meghiúsulásának elkerülésére ösztönözze; két fő eleme a kiegyenlítés meghiúsulásának megelőzését célzó intézkedések (a központi értéktárakról szóló rendelet 6. cikke) és a kiegyenlítés meghiúsulásának kezelését célzó intézkedések (a központi értéktárakról szóló rendelet 7. cikke). Ez utóbbi három fő pillérből áll: jelentéstételi követelmények, pénzbírságok és kötelező kényszerbeszerzések.

¹² A Bizottság célzott konzultációja az Európai Unión belüli értékpapír-kiegyenlítés javításáról és a központi értéktárakról szóló rendelet felülvizsgálatáról, https://ec.europa.eu/info/consultations/finance-2020-csdr-review_en

¹³ A Bizottság jelentése az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak az Európai Unión belüli értékpapír-kiegyenlítés javításáról és a központi értéktárakról, valamint a 98/26/EK és a 2014/65/EU irányelv, valamint a 236/2012/EU rendelet módosításáról szóló, 2014. július 23-i 909/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet 75. cikke alapján, COM(2021) 348 final.

központi értéktárról szóló rendelet jelentős módosítását, mivel az előírásokat csak rövid ideje alkalmazták. A jelentés mindazonáltal azonosította azokat a területeket, ahol további intézkedésekre lehet szükség a központi értéktárról szóló rendelet célkitűzéseinek arányosabb, hatékonyabb és eredményesebb eléréséhez.

Tekintettel arra, hogy meg kell szüntetni az aránytalan költségeket és terheket, és a pénzügyi stabilitás veszélyeztetése nélkül egyszerűsíteni kell a szabályokat, a központi értéktárról szóló rendelet felülvizsgálata beépült a Bizottság 2021. évi célravezető és hatásos szabályozás programjába (REFIT)¹⁴.

Összhang a szabályozási terület jelenlegi rendelkezéseivel

A központi értéktárról szóló rendelet több uniós jogszabályhoz kapcsolódik, többek között az elszámolások véglegességéről szóló irányelvhez¹⁵, a MiFID-hez és a MiFIR-hez, valamint azon központi értéktárak esetében, amelyek a központi értéktárról szóló rendelet alapján banki jellegű kiegészítő szolgáltatások nyújtására kaptak engedélyt, a tőkekövetelmény-rendeletre¹⁶, a tőkekövetelmény-irányelvhez¹⁷ és a bankok helyreállításáról és szanálásáról szóló irányelvhez¹⁸.

A központi értéktárról szóló rendelet módosítására irányuló javaslatok összhangban vannak a tőkepiaci unióra vonatkozó bizottsági tervvel¹⁹. A tőkepiaci unió célja, hogy lehetővé tegye a tőke EU-n belüli áramlását a fogyasztók, a befektetők és a vállalkozások javára. A Covid19-válság sürgetőbbé tette a tőkepiaci unió megvalósítását, mivel a piaci alapú finanszírozás elengedhetetlen az európai gazdaság hosszú távú növekedéshez való visszatéréséhez, valamint az EU ökológiai és digitális átállásának finanszírozásához. A biztonságos és hatékony kereskedés utáni mechanizmusok a stabil tőkepiacok alapvető elemei. A javasolt jogszabályi változtatások hozzájárulnának a hatékonyabb kereskedés utáni környezet kialakításához az EU-ban.

A központi értéktárról szóló rendelet szorosan kapcsolódik a digitális pénzügyi csomaghoz²⁰ is. Különösen kapcsolódik a megosztott főkönyvi technológián alapuló piaci infrastruktúrák kísérleti rendszeréről szóló rendeletre irányuló javaslatához²¹. Az említett

---

¹⁴ A Bizottság közleménye az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának – A Bizottság 2021. évi munkaprogramja Életerős Unió egy sérülékeny világban, I. melléklet, COM(2020) 690 final.

¹⁵ Az Európai Parlament és a Tanács 98/26/EK irányelve (1998. május 19.) a fizetési és értékpapír-elszámolási rendszerekben az elszámolások véglegességéről (HL L 166., 1998.6.11.).

¹⁶ Az Európai Parlament és a Tanács 575/2013/EU rendelete (2013. június 26.) a hitelintézetekre és befektetési vállalkozásokra vonatkozó prudenciális követelményekről és a 648/2012/EU rendelet módosításáról (HL L 176., 2013.6.27.).

¹⁷ Az Európai Parlament és a Tanács 2013/36/EU irányelve (2013. június 26.) a hitelintézetek tevékenységéhez való hozzáférésről és a hitelintézetek és befektetési vállalkozások prudenciális felügyeletéről, a 2002/87/EK irányelv módosításáról, a 2006/48/EK és a 2006/49/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 176., 2013.6.27.).

¹⁸ Az Európai Parlament és a Tanács 2014/59/EU irányelve (2014. május 15.) a hitelintézetek és befektetési vállalkozások helyreállítását és szanálását célzó keretrendszer létrehozásáról és a 82/891/EGK tanácsi irányelv, a 2001/24/EK, 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2005/56/EK, 2007/36/EK, 2011/35/EU, 2012/30/EU és 2013/36/EU irányelv, valamint az 1093/2010/EU és a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról (HL L 173., 2014.6.12.).

¹⁹ A Bizottság közleménye Tőkepiaci unió a polgárok és a vállalkozások számára – új cselekvési terv, COM(2020) 590.

²⁰ https://ec.europa.eu/info/publications/200924-digital-finance-proposals_en

²¹ A megosztott főkönyvi technológián alapuló piaci infrastruktúrák kísérleti rendszeréről szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslat, COM/2020/594 final.

rendelet értelmében a megosztott főkönyvi technológián alapuló kiegyenlítési rendszerek, valamint a megosztott főkönyvi technológián alapuló kereskedési és kiegyenlítési rendszerek bizonyos feltételek mellett mentességet kaphatnak a központi értéktárakról szóló rendelet bizonyos rendelkezéseinek való megfelelés alól az innováció e területen való ösztönzése érdekében, a befektetővédelem, a piaci integritás és a pénzügyi stabilitás megőrzése mellett. Az e javaslattal kapcsolatos politikai megállapodás bevezette a központi értéktárakról szóló rendelet kötelező kényszerbeszerzésekre vonatkozó szabályai elhalasztásának lehetőségét is, hogy a központi értéktárakról szóló rendelet felülvizsgálatának részeként ez a terület alaposabban átgondolható legyen.²² A központi értéktárakról szóló rendelet kapcsolódik továbbá a pénzügyi ágazat digitális működési rezilienciájáról szóló rendeletre irányuló javaslathoz²³, amelynek célja annak biztosítása, hogy a pénzügyi rendszer valamennyi résztvevője, így a központi értéktárak is rendelkezzenek a kibertámadások és a kapcsolódó IKT-kockázatok enyhítéséhez szükséges védintézkedésekkel.

A piaci infrastruktúrák, köztük a központi értéktárak a Bizottság „Az európai gazdasági és pénzügyi rendszer: a nyitottság, az erő és a reziliencia előmozdítása” című közleményének²⁴ is részét képezték. Ez a közlemény felvázolja, hogy az EU miként erősítheti meg nyitott stratégiai autonómiáját a makrogazdasági és pénzügyi területeken, különösen, de nem kizárólag az uniós pénzügyi piaci infrastruktúrák továbbfejlesztése és rezilienciájuk növelése révén. A központi értéktárakról szóló rendelet által szabályozott erős uniós kiegyenlítési rendszer tehát fontos eleme az EU nyitott stratégiai autonómiájának a pénzügyi piaci infrastruktúra területén.

Végül ez a javaslat összhangban van a nemzetközi szinten a Pénzügyi Stabilitási Tanács keretében folyó munkával, melynek célja többek között a Fizetési és Piaci Infrastruktúra Bizottság (CPMI) és az Értékpapír-felügyelet Nemzetközi Szervezete (IOSCO) által kidolgozott, a pénzügyi piaci infrastruktúrákra vonatkozó elvek következetes alkalmazásának megvalósítása.

Összhang az Unió egyéb szakpolitikáival

Ezt a kezdeményezést az uniós piacok versenyképesebbé és ellenállóbbá tételére irányuló szélesebb körű, a tőkepiaci unióra, a digitális pénzügyekre és a nyitott stratégiai autonómiára irányuló kezdeményezések által képviselt bizottsági menetrend összefüggésében kell szemlélni. A biztonságos és hatékony kereskedés utáni mechanizmusok a stabil tőkepiacok alapvető elemei. A teljes mértékben működő és integrált tőkepiac lehetővé teszi az EU gazdaságának fenntartható növekedését és versenyképességének javulását, összhangban az emberközpontú gazdaságra vonatkozó bizottsági stratégiai prioritással, amely a munkahelyteremtéshez, a növekedéshez és a beruházásokhoz szükséges megfelelő feltételek megteremtésére összpontosít.

---

²² https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/en/MEX_21_6293

²³ A pénzügyi ágazat digitális működési rezilienciájáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslat, COM(2020) 595 final.

²⁴ A Bizottság közleménye – Az európai gazdasági és pénzügyi rendszer: a nyitottság, az erő és a reziliencia előmozdítása, COM(2021) 32.

A szóban forgó kezdeményezésnek nincs olyan közvetlen és/vagy azonosítható hatása, amely jelentős kárt okozna, vagy befolyásolná a klímasemlegességi célkitűzésekkel és az európai klímarendeletről²⁵ eredő kötelezettségekkel való összhangot.

2. JOGALAP, SZUBSZIDIARITÁS ÉS ARÁNYOSSÁG

• Jogalap

E javaslat jogalapja az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 114. cikke, amely a központi értéktárakról szóló rendelet jogalapja. A hatásvizsgálati jelentés részeként végzett elemzés megállapítja, hogy a rendelet hatékonyságának javításához és az európai uniós értékpapír-kiegyenlítési piac integrációjának megkönnyítéséhez a központi értéktárakról szóló rendelet egyes elemeit módosítani kell az aránytalan költségek és megfelelési terhek megszüntetése, valamint a szabályok egyszerűsítése érdekében, anélkül, hogy ez veszélyeztetné a pénzügyi stabilitást.

• Szubszidiaritás (nem kizárólagos hatáskör esetén)

A központi értéktárakról szóló rendelet céljait, nevezetesen a pénzügyi eszközök kiegyenlítésére vonatkozó egységes uniós követelmények és a központi értéktárak szervezetére és magatartására vonatkozó szabályok megállapítását, valamint a biztonságos, hatékony és zökkenőmentes kiegyenlítés előmozdítását a tagállamok önmagukban nem tudják kielégítően megvalósítani, amint azt a társjogalkotók 2014-ben a központi értéktárakról szóló rendelet elfogadásakor elismerték.

A tagállamok és a nemzeti felügyeleti hatóságok jelenleg nem képesek egyedül megoldani a központi értéktárakról szóló rendelet nehézkes és nem egyértelmű követelményei, illetve az eltérő nemzeti felügyeleti gyakorlatokból eredő kockázatok miatt felmerülő kihívásokat. Önmagukban nem kezelhetik azt a kockázatot sem, amelyet a harmadik országbeli központi értéktárak tevékenységeire vonatkozó információk hiánya jelenthet az EU pénzügyi stabilitására nézve. E kezdeményezés céljai így nem érhetők el kielégítő módon a tagállamok által, ennél fogva, az intézkedések nagyságrendje miatt, azok uniós szinten könnyebben elérhetők, összhangban az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvével.

• Arányosság

A javaslat célja annak biztosítása, hogy a központi értéktárakról szóló rendelet célkitűzései arányosabb, hatékonyabb és eredményesebb módon teljesüljenek. Ennek egyszerűbb, a rendelet által az érdekelt felekre, különösen a központi értéktárakra háruló adminisztratív terhek csökkentését célzó követelményekhez vagy a követelmények számának csökkenéséhez kell vezetnie a befektetővédelem, a piaci integritás és a pénzügyi stabilitás veszélyeztetése nélkül. A központi értéktárakra (különösen a határokon átnyúló tevékenységet folytató, valamint a központiértéktár-csoportok részét képező központi értéktárakra) vonatkozó felügyeleti szabályok felülvizsgálatával a javaslat megoldásokat kínál a felügyeleti konvergencia megvalósítása terén tapasztalt kihívásokra. Ezen túlmenően a passzportálási folyamattal, a banki jellegű kiegészítő szolgáltatások nyújtásával és a kiegyenlítési fegyelemmel kapcsolatos egyes követelmények újrakalibrálása választ ad az érdekelt felek,

---

²⁵ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2021/1119 rendelete a klímasemlegesség elérését célzó keret létrehozásáról és a 401/2009/EK rendelet, valamint az (EU) 2018/1999 rendelet módosításáról (európai klímarendelet) (HL L 243., 2021.7.9.).

köztük az Európai Értékpapírpiaci Hatóság (ESMA) által felvetett aggályokra, ugyanakkor megőrzi a központi értéktárakról szóló rendelet célkitűzéseit. A javaslat nem lépi túl az e célkitűzések eléréséhez szükséges mértéket, figyelembe véve, hogy nyomon kell követni és csökkenteni kell az EU-n belül és kívül működő központi értéktárak tevékenységei miatt felmerülő, a pénzügyi stabilitást érintő kockázatokat. Az előnyben részesített szakpolitikai alternatíva arányosságát a kísérő hatásvizsgálat 6. fejezete bővebben vizsgálja.

- **A jogi aktus típusának megválasztása**

A központi értéktárakról szóló rendelet egy rendelet, ezért azt azonos típusú jogi eszközzel kell módosítani.

3. AZ UTÓLAGOS ÉRTÉKELÉSEK, AZ ÉRDEKELT FELEKKEL FOLYTATOTT KONZULTÁCIÓK ÉS A HATÁSVIZSGÁLATOK EREDMÉNYEI

- **A jelenleg hatályban lévő jogszabályok utólagos értékelése/célravezetőségi vizsgálata**

A központi értéktárakról szóló rendelet értékelése felmérte, hogy a központi értéktárakról szóló rendelet konkrét szakpolitikai követelményei milyen mértékben teljesítették célkitűzéseiket, és különösen, hogy e követelmények hatékony és eredményes módon érték-e el ezt, ugyanakkor koherensek és relevánsak voltak-e és uniós többletértéket nyújtottak-e. Az értékelés megállapításait a hatásvizsgálat 5. melléklete tartalmazza.

Tekintettel arra, hogy a központi értéktárakról szóló rendelet néhány alapvető követelménye csak nemrégiben vált alkalmazandóvá vagy még nem alkalmazandó, az értékelés nem volt teljes körű.

Az értékelés mindazonáltal a következőket állapította meg:

- **Eredményesség és hatékonyság:** Míg a kiegyenlített ügyletek volumene nőtt a központi értéktárakról szóló rendelet hatálybalépése óta, a határokon átnyúló ügyletek száma stabil maradt. Számos területen, például a passzportálás terén jelentős akadályok állnak fenn, és az előzetes megállapítások arra engedtek következtetni, hogy intézkedéseket lehetne hozni az aránytalan megfelelési terhek csökkentése és a határokon átnyúló tevékenységek javítása érdekében. Emellett javításokra lehetne törekedni a banki szolgáltatások – mivel a banki jellegű kiegészítő szolgáltatásokhoz való hozzáférés korlátozott, ami viszont akadályozza a külföldi pénznemben történő kiegyenlítést – és a felügyeleti keretrendszerek terén is, hiszen mindkettő hatással van a központi értéktárak lehetőségeire a határokon átnyúló szolgáltatások nyújtását illetően.
- **Relevancia:** A központi értéktárakról szóló rendelet azon célkitűzései, hogy növelje az uniós kiegyenlítési piac biztonságát és hatékonyságát, és egyenlő versenyfeltételeket biztosítson a központi értéktárak szolgáltatásai számára, továbbra is relevánsak.
- **Koherencia:** A központi értéktárakról szóló rendelet összhangban van a kereskedés utáni infrastruktúrák stabilitásának és biztonságának biztosítására irányuló nemzetközi erőfeszítésekkel. A központi értéktárakról szóló rendelet koherens más uniós jogszabályokkal és szakpolitikai kezdeményezésekkel.

- Uniós hozzáadott érték: A központi értéktárakról szóló rendelet egy olyan új keret bevezetésével orvosolta a jogszabályokban meglévő hiányosságot, amelynek célja, hogy uniós szinten egységes folyamat keretében kezelje az uniós kiegyenlítési piacokra és a kapcsolódó rendszerszintű kockázatok kezelésére vonatkozó harmonizált megközelítés hiányát.

Mivel egyszerűsíteni kell és arányosabbá kell tenni a központi értéktárakról szóló rendelet célzott területeit, amint azt a központi értéktárakról szóló rendelet célzott konzultációja során érkezett válaszok és a rendelet Bizottság általi felülvizsgálata is bizonyítják, a központi értéktárakról szóló rendelet felülvizsgálata REFIT-kezdeményezés.

- **Konzultáció az érdekelt felekkel**

A Bizottság e javaslat előkészítési folyamata során konzultált az érdekelt felekkel. Így különösen:

- célzott konzultációt folytatott²⁶ 2020. december 8. és 2021. február 2. között,
- konzultációt folytatott egy bevezető hatásvizsgálatról²⁷ 2021. március 8. és 2021. április 5. között,
- két ülést szervezett a tagállami szakértői csoportnak (2020. szeptember 22. és 2021. július 15.), amelyekre az Európai Központi Bank (EKB), az ESMA és az Európai Parlament Gazdasági és Monetáris Bizottságának titkársága is meghívást kapott.

Általánosságban támogatták a központi értéktárakról szóló rendelet azon célkitűzéseit, hogy az Unión belüli kiegyenlítést hatékonyabbá, a központi értéktárakat pedig megbízhatóbbá tegye. Úgy vélték, hogy a kapcsolódó alapvető követelmények elérik ezeket a célkitűzéseket, és teljesítik az EU szabályozási reformra vonatkozó nemzetközi kötelezettségvállalásait. Az érdekelt felek, köztük a tagállamok képviselői azonban számos olyan területet emeltek ki, ahol a központi értéktárakról szóló rendelet követelményeit az általános célkitűzések veszélyeztetése nélkül lehetne kiigazítani: i. a követelmények egyszerűsítése és hatékonyságuk növelése; és ii. az aránytalan költségek és terhek csökkentése érdekében.

A javaslat figyelembe veszi ezt az érdekelt felektől kapott visszajelzést, valamint az érdekelt felek széles körével, illetve az uniós hatóságokkal és intézményekkel tartott találkozókat során kapott visszajelzéseket. Célzott módosításokat vezet be a központi értéktárakról szóló rendeletbe, amelyek célja:

- a) a több tagállamot érintő kiegyenlítés előtt álló akadályok minimalizálása a megterhelő passzportálási követelmények egyszerűsítése és pontosítása, a felügyeleti közötti együttműködés javítása és a banki jellegű kiegészítő

²⁶ A bizottsági konzultációs dokumentum, az egyes válaszok és a beérkezett észrevételek összefoglalójának áttekintését lásd: „Targeted consultation on the review of the Regulation on improving securities settlement in the European Union and on central securities depositories” (Az Európai Unió belüli értékpapír-kiegyenlítés javításáról és a központi értéktárakról szóló rendelet felülvizsgálatára irányuló célzott konzultáció), amely a következő címen érhető el: https://ec.europa.eu/info/consultations/finance-2020-csdr-review_en

²⁷ A bevezető hatásvizsgálatot és az azzal kapcsolatban érkezett észrevételeket lásd: https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/have-your-say/initiatives/12649-Penzugyi-piacok-kozponti-ertektarak-az-unios-szabalyok-felulvizsgalata_hu

szolgáltatásokhoz való hozzáférés megkönnyítése révén, a külföldi pénznemben történő kiegyenlítés megkönnyítése érdekében;

- b) egyes (pl. a kiegyenlítési fegyelemre, a banki jellegű kiegészítő szolgáltatásokra vonatkozó) követelmények alkalmazásának jobb kalibrálása az adminisztratív terhek és a megfelelési költségek csökkentése érdekében, a pénzügyi stabilitás veszélyeztetése nélkül;
- c) megfelelő hatáskörök és információk biztosítása az uniós hatóságok számára mind az uniós, mind a harmadik országbeli központi értéktárakkal kapcsolatos kockázatok nyomon követéséhez, többek között felügyeleti együttműködésük fokozása révén.

- **Szakértői vélemények beszerzése és felhasználása**

E javaslat elkészítése során a Bizottság külső szakértőkre támaszkodott:

- **Az ESMA jelentései:** Az ESMA 2020-ban és 2021-ben négy jelentést nyújtott be a Bizottságnak az internalizált kiegyenlítésről²⁸, a központi értéktárak határokon átnyúló szolgáltatásnyújtásáról, valamint a hitelesítési és központi számlavezetési szolgáltatások határokon átnyúló nyújtására irányuló kérelmek kezeléséről²⁹, a banki jellegű kiegészítő szolgáltatások nyújtásáról³⁰ és a pénzügyi technológia központi értéktárak általi használatáról³¹. Ezek a jelentések figyelembe vették a nemzeti hatóságok, a központi értéktárak és a résztvevők ESMA-felmérésekre adott válaszait is. A Bizottság figyelembe vette továbbá az ESMA féléves jelentéseit a pénzügyi infrastruktúra és pénzügyi szolgáltatási ágazatok tendenciáiról, kockázatairól és sebezhetőségeiről³².
- **A Központi Bankok Európai Rendszerének (KBER) célzott észrevételei** a központi értéktárakról szóló rendeletről szóló konzultációhoz, beleértve a központi értéktárak körében végzett felmérés anonimizált és konszolidált eredményét.

Ezeket az észrevételeket a pénzügyi piaci szereplők – időnként bizalmas jellegű – mennyiségi és minőségi észrevételeivel egészítették ki.

- **Hatásvizsgálat**

A Bizottság hatásvizsgálatot folytatott a vonatkozó szakpolitikai alternatívákról. A szakpolitikai alternatívákat a következő öt tényező alapján határozták meg: i. megterhelő és nem egyértelmű passzportálási követelmények, ii. a hatóságok közötti elégtelen koordináció és együttműködés, iii. a külföldi pénznemben történő kiegyenlítéssel kapcsolatos banki szolgáltatások nyújtására vonatkozó korlátozó követelmények, iv. a kiegyenlítési fegyelemre vonatkozó nem egyértelmű és bonyolult követelmények, valamint v. a harmadik országbeli

²⁸ Az ESMA jelentése az Európai Bizottságnak: „CSDR Internalised Settlement” (CSDR szerinti internalizált kiegyenlítés), 2020. november 5., ESMA70-156-3729.

²⁹ Az ESMA jelentése az Európai Bizottságnak: „Cross-border services and handling of applications under Article 23 of CSDR” (Határokon átnyúló szolgáltatások és a kérelmek kezelése a központi értéktárakról szóló rendelet 23. cikke alapján), 2020. november 5., ESMA70-156-3569.

³⁰ Az ESMA jelentése az Európai Bizottságnak: „Provision of banking-type ancillary services under CSDR” (CSDR szerinti banki jellegű kiegészítő szolgáltatások nyújtása), 2021. július 8., ESMA70-156-4582.

³¹ Az ESMA jelentése az Európai Bizottságnak: „Use of FinTech by CSDs” (A pénzügyi technológia használata a központi értéktárak által), 2021. augusztus 2., ESMA70-156-4576.

³² „ESMA Report on trends, risks and vulnerabilities” (Az ESMA jelentése a tendenciákról, kockázatokról és sebezhetőségekről), Európai Értékpapírpiazi Hatóság, ESMA-50-165-1287, 2020., 2. szám.

központi értéktárak EU-ban folytatott tevékenységeire vonatkozó elégtelen információ. A szakpolitikai alternatívákat a következő konkrét célkitűzések fényében értékelték: a több tagállamot érintő kiegyenlítés előtt álló akadályok minimalizálása, az adminisztratív terhek és a megfelelési költségek csökkentése a pénzügyi stabilitás veszélyeztetése nélkül, valamint megfelelő hatáskörök és információk biztosítása a kockázatok nyomon követéséhez.

A hatásvizsgálat 2021. október 29-én észrevételekkel ellátott kedvező véleményt kapott a Szabályozói Ellenőrzési Testülettől, amely a következő főbb javító szándékú ajánlásokat fogalmazta meg:

- A központi értéktárról szóló rendelet felülvizsgált változata és a Bizottság „Az európai gazdasági és pénzügyi rendszer: a nyitottság, az erő és a reziliencia előmozdítása” című közleménye közötti kölcsönhatás tisztázása;
- Annak bővebb kifejtése, hogy miért nem működik ebben a szegmensben a passzportálás, amely a pénzügyi jog számos más területén sikeresen alkalmazott gyakorlat.
- Annak az elemzésnek az ismertetése, amely 2014-ben a kötelező kényszerbeszerzésnek a kiegyenlítési fegyelmi rendszer elemeként történő bevezetéséhez vezetett, és hogy azóta hogyan változott a Bizottság értékelése.
- Annak egyértelművé tétele, hogy mely szakpolitikai alternatívák egymást kiegészítők, és melyek zárják ki egymást kölcsönösen.

A kért pontosításokat a hatásvizsgálat vonatkozó szakaszai tartalmazzák, azaz a nyílt stratégiai autonómiáról szóló közleményt illetően az 1.4.2. szakaszban, a központi értéktárakra háruló, a határokon átnyúló szolgáltatásnyújtást akadályozó, nehézkes passzportálási követelmények példái a 6. mellékletben, a kötelező kényszerbeszerzések eredetének magyarázata a 2.2.2. szakaszban, illetve a szakpolitikai alternatívák egymást kiegészítő vagy egymást kizáró jellegének tisztázása a 6. szakaszban található.

Az összes szakpolitikai alternatíva értékelése és összehasonlítása alapján a hatásvizsgálat a következő előnyben részesített szakpolitikai alternatívákat állapította meg:

- A központi értéktárról szóló rendelet passzportálási folyamatának egyszerűsítése azáltal, hogy megszünteti azt a lehetőséget, hogy a fogadó felügyeleti hatóságok elutasítsák az útlevelet, amelyet a székhely szerinti felügyeleti hatóságok által a fogadó tagállam felügyeleti hatóságainak küldött értesítéssel helyettesít. Az előnyben részesített szakpolitikai alternatíva minimalizálja a több tagállamot érintő kiegyenlítés előtt álló akadályokat, és csökkenti az adminisztratív terheket és a megfelelési költségeket. A többi értékelt szakpolitikai alternatíva a passzportálási követelmények körét a tulajdonviszonyt megtestesítő értékpapírokra szűkítette vagy tisztázta az illetékes hatóságok szerepét és hatásköreit, valamint a nemzeti jogszabályokhoz kapcsolódó követelményeket. Mindkettő azonban csak részben felelne meg a célkitűzéseknek.
- A nemzeti felügyeleti hatóságok közötti együttműködés fokozása felügyeleti kollégiumok létrehozásával annak érdekében, hogy a központi értéktárak könnyebben hozzáférhessenek az engedélyezésük helyétől eltérő piacokhoz, és biztosítva legyen a pénzügyi stabilitás azáltal, hogy több hatáskörrel ruházzák fel a felügyeletet a kockázatok nyomon követésére. A további mérlegelt alternatívák között szerepelt a központi értéktárról szóló rendelet együttműködési mechanizmusra vonatkozó jelenlegi szabályainak megerősítése, valamint a központi

értéktárak uniós szintű felügyeletének fokozása. A kollégiumok azonban megfelelő egyensúlyt teremtenek a célkitűzések elérése között, ugyanakkor tükrözik azt a tény, hogy a felügyeleti felelősség továbbra is a központi értéktárak székhelye szerinti tagállamot terheli.

- A központi értéktárak banki jellegű kiegészítő szolgáltatásokhoz való hozzáféréseinek megkönnyítése annak lehetővé tételével, hogy a banki engedéllyel rendelkező központi értéktárak ilyen szolgáltatásokat nyújtsanak más központi értéktáraknak, és azon értékhatárok felülvizsgálatával, amelyek alatt a központi értéktárak kereskedelmi bankot vehetnek igénybe. Egy másik mérlegelt lehetőség a központi értéktáraknak nyújtott banki jellegű kiegészítő szolgáltatásokra vonatkozó korlátozások megszüntetése volt, ezt azonban elvetették, mivel valószínűleg jelentősen növeli a pénzügyi stabilitást fenyegető kockázatokat.
- A leghatékonyabb és legeredményesebb alternatíva a kiegyenlítési fegyelemhez kapcsolódó különböző elemek (pl. hatály) pontosításából és a kötelező kényszerbeszerzések³³ végrehajtása ütemezésének módosításából álló kombináció („kétlépcsős megközelítés”). A kötelező kényszerbeszerzések végrehajtása az Unión belüli kiegyenlítési hatékonyság alakulásától függ. Először is, az összegyűjtött bizonyítékok arra utalnak, hogy a pénzbírságok ösztönözni fogják a kiegyenlítési hatékonyság javulását anélkül, hogy veszélyeztetnék a piacok és a pénzügyi eszközök stabilitását és likviditását. Másodsor, a pénzbírságok alkalmazását követően értékelni lehet, hogy a kiegyenlítési hatékonyság alakulásának fényében hogyan lehet a legjobban alkalmazni a kötelező kényszerbeszerzést. A Bizottság figyelmen kívül hagyta a keret teljes felfüggesztésének lehetőségét, mivel az EU-ban a kiegyenlítések megghiúsulása következetesen magasabb, mint más jelentős pénzügyi piacokon.
- Az uniós és harmadik országbeli központi értéktárak szerzett jogaira vonatkozó rendelkezés³⁴ tekintetében megszűnési időpont, a harmadik országbeli központi értéktárakra vonatkozóan pedig értesítési kötelezettség bevezetése. A kapott információk lehetővé tennék a Bizottság számára, hogy prioritásként kezelje a harmadik országbeli központi értéktárak keretrendszerének egyenértékűségére vonatkozó értékelését, mivel az egyenértékűség Bizottság általi megadása feltétele annak, hogy az ESMA elismerje azokat a harmadik országbeli központi értéktárakat, amelyek valamely tagállam jogának hatálya alá tartozó pénzügyi eszközökkel kapcsolatban hitelesítési és központi számlavezetési szolgáltatásokat kívánnak nyújtani. Ezen intézkedések kombinációja ezért biztosítani fogja, hogy a hatóságok a piaci igények alakulásával összhangban megfelelő hatáskörökkel és kellő időben rendelkezésre álló információkkal rendelkezzenek a kockázatok nyomon követéséhez. Mindazonáltal a javasolt módosítások nem érintik a központi értéktárakról szóló rendelet értelmében már alkalmazandó egyenértékűségi és elismerési eljárásokat; ezért a harmadik országokat és a potenciális kérelmező

³³ Ha egy ügylet kiegyenlítése megghiúsul az előírt időszak végén, az értékpapírok vevője kötelező kényszerbeszerzési eljárást kezdeményez, és kénytelen azokat máshol visszavásárolni. A nem teljesítő félnek meg kell fizetnie az eredeti és az új ügylet közötti árkülönbözetet, valamint a kényszerbeszerzés összes költségét.

³⁴ A központi értéktárakról szóló rendelet 69. cikkének (4) bekezdése szerint mindaddig, amíg az illetékes nemzeti hatóságok és az ESMA a központi értéktárakról szóló rendelet alapján nem engedélyezik vagy nem ismerik el az uniós vagy harmadik országbeli központi értéktárakat, a központi értéktárakról szóló rendelet hatálybalépése előtt alkalmazandó, engedélyezésre és elismerésre vonatkozó nemzeti szabályok továbbra is alkalmazandók.

harmadik országbeli központi értéktárakat felkérjük, hogy továbbra is nyújtsák be egyenértékűség iránti, illetve elismerés iránti kérelmüket a központi értéktárakról szóló rendelet jelenlegi követelményei alapján. Egy másik mérlegelt lehetőség a valamely tagállam jogának hatálya alá tartozó pénzügyi eszközökkel kapcsolatos szolgáltatásokat nyújtó harmadik országbeli központi értéktárakra vonatkozó rendszer megerősítése volt, például azáltal, hogy az ESMA elismerése szükséges a kiegyenlítési szolgáltatások nyújtásához, vagy az ESMA felügyeleti hatáskörének növelésével, ez azonban ebben a szakaszban túl korainak és aránytalannak tűnt.

- Az átfogó alternatívacsomag pozitív hatással lesz a kereskedés utáni környezetre az EU-ban azáltal, hogy lehetővé teszi a központi értéktárak arányosabb szabályozását, növeli az értékpapír-kiegyenlítés hatékonyságát, és ezáltal hozzájárul az uniós pénzügyi piacok versenyképességéhez.
- **Célravezető szabályozás és egyszerűsítés**

Az átfogó megközelítés szerint olyan intézkedéseket kell javasolni, amelyek a piaci integráció és a pénzügyi stabilitás érdekében szükségesek, miközben csökkentik a piaci szereplők szabályozási és megfelelési terheit. Ez összhangban van a Bizottság minőségi jogalkotási programjával. A választott alternatívák pozitív hatást fejtenek ki, biztosítják a központi értéktárak arányosabb szabályozását, és javítják az uniós kiegyenlítési piac egészének versenyképességét.

Az EU-ban működő központi értéktárak, különösen a több tagállamot érintő kiegyenlítés előtt álló akadályok i. kollégiumok létrehozásából és ii. a jelenlegi engedélyezési eljárás egyszerűsítéséből eredő csökkenése miatt, élvezhetnék az alacsonyabb költségek előnyeit. Különösen a passzportálási követelményekhez kapcsolódó terhek enyhítése egyszerűsítene és gyorsítaná fel a folyamatot. Az egyszerűsített passzportálási eljárás, amely a fogadó illetékes hatóságok jóváhagyása helyett azok értesítését foglalja magában, várhatóan akár 75 %-kal is csökkenti a költségeket, ami központi értéktáranként átlagosan 585 000 EUR egyszeri megtakarítást eredményezne. A kollégiumok bevezetése a felügyeleti konvergencia fokozásából eredő jogbiztonság miatt szintén előnyös lenne az uniós központi értéktárak számára. Ezenkívül a kollégiumok, valamint a szerzett jogokra vonatkozó rendelkezés megszűnési időpontjának bevezetése javítaná a pénzügyi stabilitást az uniós központi értéktárak és a harmadik országbeli központi értéktárak tekintetében.

A központi értéktárak külföldi pénznemben történő kiegyenlítéséhez szükséges banki jellegű kiegészítő szolgáltatásokhoz való hozzáférésére vonatkozó követelmények egyszerűsítése szintén növelné a versenyt ezen a területen. E tekintetben annak az értékhatárnak a felülvizsgálata, amely alatt a központi értéktárak az ilyen szolgáltatásokhoz igénybe vehetik a hitelintézeteket, lehetővé teheti a központi értéktárak számára, hogy továbbfejlesszék a belföldi befektetőknek nyújtott és a határokon átnyúló szolgáltatásaikat. A becslések szerint a javasolt változtatások eredményeként évente további 16 milliárd EUR összegű kiegyenlítésre lehet számítani külföldi pénznemben.

A passzportálási eljárás egyszerűsítése, a kötelező kollégiumok létrehozása és a külföldi pénznemben történő kiegyenlítéssel kapcsolatos banki szolgáltatások fokozott nyújtása növelni fogja a központi értéktárak közötti versenyt az EU-ban, ami előnyös lesz a befektetők és a kibocsátók, köztük a kkv-k számára. Összességében a kibocsátók, különösen az innovatív induló vállalkozások és kkv-k, valamint a befektetők több választási lehetőséggel rendelkeznének a finanszírozási megoldások tekintetében, határokon átnyúló befektetéseik esetén pedig profitálnának a megnövekedett versenyből, a nagyobb kibocsátási választékból, a kockázat és a pénznem diverzifikációjából, ami hozzájárul a tőkepiaci unió elmélyítéséhez.

Végezetül a kiegyenlítési fegyelem rendszerének javasolt módosításai arányosabb megközelítést biztosítanak a meghiusult kiegyenlítések kezelésére, miközben biztosítanak, hogy a kiegyenlítési hatékonyság szintje tovább javuljon az EU-ban a befektetők és az uniós gazdaság egészének javát szolgálva. A kétlépcsős megközelítésnek kifejezetten enyhítenie kell a likviditáshoz kapcsolódó legkedvezőtlenebb hatásokat, amennyiben a vonatkozó követelmények alkalmazása nem indokolt. Ennek közvetett pozitív hatást kell gyakorolnia a kkv-kra, amelyek értékpapíriai kevésbé likvidek.

Ez a kezdeményezés nem foglalkozik a digitalizációval és az új technológiák kereskedés utáni szolgáltatásokra gyakorolt hatásával, mivel azokat nem tekintették a hatálya alá tartozónak. Az e kezdeményezést támogató célzott konzultáció megmutatta, hogy az érdekelt felek szívesebben gyűjtenek tapasztalatokat a megosztott főkönyvi technológiára vonatkozó kísérleti rendszerről szóló rendelet alkalmazásával kapcsolatban, mielőtt fontolóra vennék a központi értéktárakról szóló rendelet módosítását. Az ESMA a pénzügyi technológia központi értéktárak általi használatáról szóló jelentésében ezen a ponton szintén nem támogatta a központi értéktárakról szóló rendelet átfogó módosítását a technológiai innovációk központi értéktárak általi alkalmazásának megkönnyítése érdekében, hanem azt javasolta, hogy várják meg az uniós kísérleti rendszer tapasztalatait. Ezért az a döntés született, hogy a központi értéktárakról szóló rendelettel kapcsolatos minden olyan alapvető változtatást, amely a technológia teljes potenciáljának kiaknázására irányul, elhalasztják mindaddig, amíg le nem vonhatók a tanulságok a megosztott főkönyvi technológiára vonatkozó kísérleti rendszerről szóló rendelet végrehajtásából.

- **Alapjogok**

Az EU elkötelezett az alapvető jogok magas szintű védelme iránt és számos emberi jogi egyezmény aláírója. Ebben az összefüggésben a javaslat valószínűleg nem gyakorol közvetlen hatást az említett jogokra, amelyeket az emberi jogokról szóló legfontosabb ENSZ-egyezmények, az uniós Szerződések elválaszthatatlan részét képező uniós Alapjogi Charta és az emberi jogok európai egyezménye tartalmaz.

4. KÖLTSÉGVETÉSI VONZATOK

A javaslat nincs hatással az Unió költségvetésére.

Az ESMA-t főként a kollégiumokban való részvétel, 5 technikai standard kidolgozása vagy aktualizálása, valamint a harmadik országbeli központi értéktárak uniós tevékenységeikre vonatkozó értesítési eljárásának irányítása érintené. Ez utóbbi azonban egy kis egyszeri költség lenne. A passzportálási eljárás egyszerűsítése mindazonáltal csökkentené az ESMA költségeit, mivel a passzportálási követelmények egyszerűbbek és egyértelműbbek lennének. Ezenkívül a kiegyenlítési fegyelem rendszerének hatálya alá tartozó ügyletek egyértelmű meghatározása csökkentené az ESMA-ra a kérdések megválaszolásával kapcsolatban háruló adminisztratív terheket is. Ezen túlmenően az ESMA által a Bizottságnak benyújtandó jelentések gyakoriságának kiigazítása tovább csökkenti a Hatóságra háruló adminisztratív terheket. Az ESMA számára előnyös lenne továbbá az a néhány előnyben részesített szakpolitikai alternatíva is, amely megerősítené a felügyeleti környezetet, különösen a harmadik országbeli központi értéktárak értesítési eljárása.

Az ESMA számára javasolt feladatok ezért nem igénylik további álláshelyek létesítését és elvégezhetőek a meglévő forrásokkal. Ugyanez vonatkozik az EBH-ra is, amelynek azt az értékhatárt meghatározó egyetlen technikai standardot kell kidolgoznia, amely alatt a központi

értéktárak hitelintézeteket vehetnek igénybe a banki jellegű kiegészítő szolgáltatások nyújtásához.

5. EGYÉB ELEMEK

• Végrehajtási tervek, valamint a nyomon követés, az értékelés és a jelentéstétel szabályai

A javaslat magában foglalja azt a követelményt, hogy a Bizottság teljeskörűen tegyen jelentést az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a központi értéktárakról szóló rendelet alkalmazásáról, különös tekintettel a célkitűzések (azaz az uniós kiegyenlítési piacok hatékonyságának és biztonságának javítása) elérésének eredményességére és hatékonyságára. Ennek során a Bizottságnak figyelembe kell vennie a központi értéktárakról szóló rendelet valamennyi vonatkozását, beleértve azt is, hogy állnak-e fenn az e rendelet hatálya alá tartozó szolgáltatások terén folyó verseny előtti olyan további jelentős akadályok, amelyekkel foglalkozni kell, hogy szükség van-e további intézkedések alkalmazására a kiegyenlítési hatékonyság javítása érdekében, valamint hogy szükség lehet-e olyan további intézkedésekre, amelyek csökkentik az adófizetőkre háruló következményeket a központi értéktárak csődje esetén.

Ezt az értékelést elvben a módosítások hatálybalépésétől számított öt éven belül el kell végezni. Információra lesz szükség ezenkívül az ESMA-tól, valamint a nemzeti hatóságoktól és a központi bankoktól. Az elemzéshez szükséges statisztikai adatokat elsősorban az ESMA-tól kell beszerezni.

• A javaslat egyes rendelkezéseinek részletes magyarázata

5.2.1. Fogalommeghatározások

Az 1. cikk (1) bekezdése az (EU) 2019/2033 rendeletben szereplő fogalommeghatározással összhangban bevezeti a vállalkozás csoport fogalmának meghatározását.

5.2.2. A kiegyenlítési fegyelem rendszere

Az 1. cikk (2) bekezdése módosításokat vezet be a kiegyenlítési fegyelem rendszerét illetően.

Az a) pontban a központi értéktárakról szóló rendelet 7. cikke (2) bekezdésének módosításai úgy rendelkeznek, hogy azon megghiúsult kiegyenlítések nem tartoznak a szankciómechanizmus hatálya alá, ahol a kiegyenlítés megghiúsulását nem az ügylet résztvevőinek felróható tényezők okozzák, illetve ahol az ügyletben nem két kereskedési fél vesz részt. Előírja továbbá, hogy a pénzbírságokat vagy a kényszerbeszerzési eljárás végéig kell kiszámítani, amennyiben a Bizottság elfogadta a vonatkozó végrehajtási jogi aktust, vagy ha az korábbi, a tényleges kiegyenlítés napjáig.

A b) pont egy új (2a) bekezdést vezet be, amelynek értelmében a Bizottság a 182/2011/EU rendeletben meghatározott vizsgálóbizottsági eljárásnak megfelelően végrehajtási jogi aktust fogadhat el, amelyben eldöntheti, hogy a kötelező kényszerbeszerzéseket mely pénzügyi eszközökre vagy ügyletkategóriákra kell alkalmazni. A Bizottság akkor hozhat ilyen határozatot, amennyiben úgy ítéli meg, hogy ezek az intézkedések arányos eszközt jelentenek az Unióban megghiúsult kiegyenlítések szintjének kezelésére, és a megghiúsult kiegyenlítések száma és volumene alapján a rendelkezésben meghatározott bizonyos feltételek teljesülnek.

A c) pontban a központi értéktárakról szóló rendelet 7. cikke (3) bekezdésének módosítása meghatározza, hogy mikor kell kényszerbeszerzést alkalmazni, ha a Bizottság a 7. cikk

(2a) bekezdése alapján végrehajtási jogi aktust fogadott el, és hogy a kkv-tőkefinanszírozási piacon forgalmazott pénzügyi eszközök kiegyenlítési türelmi idejét naptári napok alapján kell kiszámítani.

A d) pont új (3a) bekezdéssel egészíti ki a központi értéktárakról szóló rendelet 7. cikkét, hogy bemutassa a továbbadási mechanizmus működését. A továbbadási mechanizmus megakadályozza az egyenként külön kényszerbeszerzési eljárást igénylő meghiúsult kiegyenlítések sorozatát azáltal, hogy lehetővé teszi az ügyleti lánc minden egyes résztvevője számára, hogy a kényszerbeszerzési értesítést továbbadja a neki nem teljesítő résztvevőnek, és így csak egy kényszerbeszerzésre legyen szükség a teljes ügyleti lánc rendezéséhez. Ez a továbbadási mechanizmus a résztvevők és ügyfelek között szerződéses úton megismételhető a végső vevőig és eladóig.

Az e) pont a központi értéktárakról szóló rendelet 7. cikkének (4) bekezdését módosítja: úgy rendelkezik, hogy nem tartoznak a kötelező kényszerbeszerzési mechanizmus hatálya alá azok a meghiúsult kiegyenlítések, ahol a kiegyenlítés meghiúsulását nem az ügylet résztvevőinek felróható tényezők okozzák, illetve ahol az ügyletben nem két kereskedési fél vesz részt.

Az f) pont módosítja a központi értéktárakról szóló rendelet 7. cikkének (6) bekezdését: fizetési szimmetriát teremt a vevő és az eladó között abban az esetben, ha a kényszerbeszerzés végrehajtásakor az ügylet gazdasági feltételei eltérnek az eredeti ügylettől. A cél annak biztosítása, hogy az ügyletben részt vevő felek a kényszerbeszerzést követően olyan gazdasági helyzetben legyenek, mintha az eredeti ügyletre került volna sor.

A g) pont módosítja a központi értéktárakról szóló rendelet 7. cikkének (11) bekezdését, egyértelművé téve, hogy a központi szerződő felekre vonatkozó kiegyenlítési fegyellemmel kapcsolatos követelmények alóli mentesség csak akkor alkalmazandó, ha a központi szerződő fél közvetítő szerepet tölt be a szerződő felek között. Azt is egyértelművé teszi, hogy a központi szerződő felek szabályzatukban létrehozhatnak egy mechanizmust a kötelező kényszerbeszerzések alkalmazásából eredő veszteségek fedezésére

A h) pont a központi értéktárakról szóló rendelet 7. cikkét új (13a) bekezdéssel egészíti ki, amely felhatalmazza a Bizottságot arra, hogy felfüggeszse a kényszerbeszerzési mechanizmust a pénzügyi eszközök bizonyos kategóriái esetében, amennyiben az a pénzügyi stabilitást vagy az uniós pénzügyi piacok szabályos működését fenyegető komoly veszély elkerülése vagy kezelése érdekében szükséges. Ez az új (13a) bekezdés meghatározza azt az eljárást, amelyet a Bizottságnak a felfüggesztés esetén követnie kell: arra az ESMA ajánlását követően kerülhet sor, miután az konzultált az ERKT-vel és a KBER-rel. Meghatározza továbbá, hogy az ilyen felfüggesztés legfeljebb hat hónapig érvényes, és esetenként három hónappal, összesen legfeljebb a felfüggesztés kezdetétől számított 12 hónapig meghosszabbítható.

A központi értéktárakról szóló rendelet 7. cikke (14) bekezdésének i) pontban bevezetett módosításai egyértelművé teszik, hogy a visszatartó erejű és arányos pénzbírságok szintjének kiszámítására vonatkozó paramétereket meghatározó, felhatalmazáson alapuló bizottsági jogi aktusnak figyelembe kell vennie a negatív kamatlábak hatásait.

A j) pont a központi értéktárakról szóló rendelet 7. cikkét egy új (14a) bekezdéssel egészíti ki, amely felhatalmazza a Bizottságot azon helyzetek meghatározására, amikor a kiegyenlítés meghiúsulását a résztvevők számára fel nem róható tényezők okozzák vagy az ügyletben nem

két kereskedési fél vesz részt, a 7. cikk (2) és (4) bekezdésében bevezetett módosításoknak megfelelően.

A k) pont módosítja a központi értéktárról szóló rendelet 7. cikkének (15) bekezdését, és új határidőt vezet be az ESMA számára a kiegyenlítési fegyelem ugyanazon bekezdésben felsorolt szempontjait meghatározó szabályozástechnikai standardok benyújtására. Az időpont megváltoztatásának lehetővé kell tennie az ESMA számára, hogy felülvizsgálja a szabályozástechnikai standardokat annak érdekében, hogy figyelembe vegye a központi értéktárról szóló rendelet e felülvizsgálatot követő változásait, és elvégezze a szükséges módosításokat az ilyen szabályozástechnikai standardokban meghatározott követelmények, például azon feltételek pontosítása érdekében, amelyek mellett a résztvevők saját kényszerbeszerzéseiket végrehajthatják.

5.2.3. Az illetékes hatóságok és az érintett hatóságok közötti együttműködés, felülvizsgálat és értékelés, valamint helyreállítási és rendezett felszámolási stratégiák

Az 1. cikk (3) bekezdése módosítja a központi értéktárról szóló rendelet 12. cikkének b) és c) pontját annak egyértelművé tétele érdekében, hogy amennyiben egy központi értéktár nem végez kiegyenlítési tevékenységet az engedélyezési folyamat kezdete előtt, az annak meghatározására szolgáló kritériumok megállapításakor, hogy mely érintett hatóságokat kell bevonni az adott folyamatba, figyelembe kell venni a várható kiegyenlítési tevékenységet.

Az 1. cikk (4) bekezdésének b) pontja módosítja a központi értéktárról szóló rendelet 17. cikkének (4) bekezdését az illetékes hatóságok érintett hatóságokkal történő, a központi értéktár engedélyezési eljárására vonatkozó konzultációját illetően. Az 1. cikk (6) bekezdésének e) pontja hasonló módosításokat vezet be a központi értéktárról szóló rendelet 22. cikkének (6) bekezdésében az illetékes hatóságok érintett hatóságokkal történő, a felülvizsgálati és értékelési folyamatra vonatkozó konzultációját illetően. A központi értéktárról szóló rendelet 17. cikke (4) bekezdésének és 22. cikke (6) bekezdésének módosítása olyan folyamatot vezet be, amelynek keretében a konzultált hatóságok az illetékes hatóságtól kapott információ kézhezvételét követő három hónapon belül indokolással ellátott véleményt nyilváníthatnak. Abban az esetben, ha valamelyik konzultált érintett hatóság véleménye elutasító, az illetékes hatóságnak indokolással ellátott határozatban kell foglalkoznia az elutasító véleménnyel, amellyel kapcsolatban a közreműködő hatóságok ismét elutasító véleményt nyilváníthatnak. Ha az illetékes hatóság nem ért egyet a negatív véleménnyel, erről tájékoztatja a kifogást emelő hatóságokat, és ez utóbbiak az ügyet az ESMA elé utalhatják. Amennyiben az ügy 30 nappal ezt követően sem rendeződött, az illetékes hatóságnak végleges döntést kell hoznia a felülvizsgálatról és értékelésről, és döntését írásban részletesen meg kell indokolnia az érintett hatóságok részére.

Az 1. cikk (4) bekezdésének c) pontja a központi értéktárról szóló rendelet 17. cikkét egy új (7a) bekezdéssel egészíti ki, amely új követelményeket vezet be az illetékes hatóságok számára az információk más hatóságokkal, különösen az érintett hatóságokkal történő megosztására vonatkozóan.

Az 1. cikk (5) bekezdése módosítja a központi értéktárról szóló rendelet 20. cikkének (5) bekezdését, egyértelművé téve, hogy a központi értéktár által az engedély visszavonása esetén követendő eljárásoknak magukban kell foglalniuk a melléklet A. szakaszának 1. és 2. pontjában említett alapvető szolgáltatások nyújtása céljából vezetett kibocsátási számlák és nyilvántartások átadását.

Az 1. cikk (6) bekezdése módosítja a központi értéktárról szóló rendelet 22. cikkének (1), (4) és (7) bekezdését azzal a céllal, hogy a felülvizsgálati és értékelési folyamat éves

gyakoriságát két évre változtassa. Emellett módosítja a központi értéktárakról szóló rendelet 22. cikkének (2) és (3) bekezdését annak tisztázása érdekében, hogy a központi értéktáraknak hogyan kell felkészülniük azokra a forgatókönyvekre, amelyek megakadályozhatják őket abban, hogy képesek legyenek folyamatosan nyújtani kritikus műveleteiket és szolgáltatásaikat. A szanalási tervek elkészítésére vonatkozó követelmény megszűnik, ugyanis a követelmény nem egyértelmű, és jelenleg nem létezik olyan uniós szanalási rendszer, amely alapján szanalási tervet lehetne készíteni. Ehelyett a (2) bekezdés előírja a központi értéktárak számára, hogy elkészítsék és benyújtsák az illetékes hatóságnak a helyreállításukra vagy rendezett felszámolásukra vonatkozó megfelelő terveket. A felülvizsgált (3) bekezdés meghatározza a (2) bekezdésben említett tervek minimális tartalmát, valamint az ilyen tervek felülvizsgálatának és aktualizálásának gyakoriságát (legalább kétévente). Azt is egyértelművé teszi, hogy a terveknek tekintetbe kell venniük az érintett központi értéktár méretét, tevékenységeinek rendszerszemponitú jelentőségét, jellegét, nagyságrendjét és összetettségét, illetve a bankok helyreállításáról és szanalásáról szóló irányelvvel összhangban létrehozott bármely releváns helyreállítási vagy szanalási tervet. A (3) bekezdés módosításai nem érintik az illetékes hatóságok azon kötelezettségét, hogy tájékoztassák az ESMA-t, amennyiben a központi értéktár számára szanalási tervet dolgoztak ki és tartanak naprakészen. Ez nemzeti jogszabályok vagy más uniós jogszabályoknak, például a bankok helyreállításáról és szanalásáról szóló irányelvnek való megfelelés követelménye miatt fordulhat elő.

Az 1. cikk (6) bekezdésének c) pontja módosítja a központi értéktárakról szóló rendelet 22. cikkének (11) bekezdését azáltal, hogy új határidőt vezet be az ESMA számára a szabályozástechnikai standardtervezetek Bizottság részére történő benyújtására a felülvizsgálatra és értékelésre vonatkozó egységes formanyomtatványok, mintadokumentumok és eljárások meghatározása céljából. Az időpont megváltoztatásának lehetővé kell tennie az ESMA számára, hogy szükség esetén a központi értéktárakról szóló rendelet e kezdeményezést követő változásaihoz igazítsa a szabályozástechnikai standardokat.

Végül az 1. cikk (18) bekezdése módosítja a központi értéktárakról szóló rendelet 55. cikkét annak érdekében, hogy egy hónapról két hónapra hosszabbítsa meg azt a határidőt, amelyen belül az érintett hatóságok és az illetékes hatóságok indokolással ellátott véleményt nyilváníthatnak a banki jellegű kiegészítő szolgáltatások nyújtására vonatkozó engedélyről. Az egy hónapos határidő ugyanis túl rövid egy ilyen vélemény kiadásához.

5.2.4. Passzportálási rendszer és azon tagállam társasági joga vagy más hasonló joga, amelyek hatálya alá az értékpapírok tartoznak

Az 1. cikk (15) bekezdése módosítja a központi értéktárakról szóló rendelet 49. cikke (1) bekezdésének második albekezdését annak egyértelművé tétele érdekében, hogy azon tagállam társasági joga vagy más hasonló joga, amelyek hatálya alá az értékpapírok tartoznak, és amely az értékpapírok határokon átnyúló kibocsátásával összefüggésben továbbra is alkalmazandó, a következőket foglalja magában: i. azon tagállam társasági joga vagy más hasonló joga, ahol a kibocsátó letelepedett, és ii. amennyiben eltérő, azon irányadó társasági jog vagy más hasonló jog, amelynek hatálya alatt az értékpapírokat kibocsátották. Ez különösen az egyik tagállamban székhellyel rendelkező, de szerződéses alapon egy másik tagállam jogának hatálya alá tartozó kibocsátó által kibocsátott kötvényekre vonatkozik. Az 1. cikk (15) bekezdése a központi értéktárakról szóló rendelet 49. cikke (3) bekezdésének harmadik albekezdését is módosítja, és előírja a tagállamok számára a vonatkozó rendelkezések jegyzékének rendszeres aktualizálását.

Az 1. cikk (7) bekezdése módosítja a központi értéktárakról szóló rendelet 23. cikkét a passzportálási eljárás következő szempontjainak tisztázása érdekében.

Először is kiigazítja a 49. cikk (1) bekezdésének második albekezdésére való kereszthivatkozást a 23. cikk (2) és (3) bekezdésében oly módon, hogy egy másik tagállam jogának hatálya alá tartozó pénzügyi eszközökkel kapcsolatban hitelesítési vagy központi számlavezetési szolgáltatásokat nyújtani kívánó központi értéktárnak figyelembe kell vennie mind a kibocsátó letelepedése szerinti tagállam jogát, mind pedig – amennyiben az eltér – azt az irányadó társasági jogot vagy más hasonló jogot, amelynek hatálya alatt az értékpapírokat kibocsátották.

Másodszor módosítja a központi értéktárakról szóló rendelet 23. cikkének (2) bekezdését, és lehetővé teszi az új központi értéktárak számára, hogy az engedélyezési kérelemmel párhuzamosan a passzportálási kérelmet is benyújthassák annak érdekében, hogy a határokon átnyúló tevékenységüket a székhelyük szerinti illetékes hatóság általi engedélyezés időpontjától megkezdhessék, feltéve, hogy legalább egy hónap eltelt attól az időponttól számítva, amikor a székhely szerinti illetékes hatóság tájékoztatta a fogadó illetékes hatóságot a passzportálási kérelemről.

Harmadszor módosítja a központi értéktárakról szóló rendelet 23. cikkének (3) bekezdésének e) pontját annak egyértelművé tétele érdekében, hogy az útlevelet kérő központi értéktárnak minden esetben be kell nyújtania egy elemzést azon intézkedésekről, amelyeket annak érdekében kíván meghozni, hogy felhasználói meg tudjanak felelni a 49. cikk (1) bekezdésében említett nemzeti jogszabályoknak.

Negyedszer módosítja a központi értéktárakról szóló rendelet 23. cikkének (4) bekezdését, és lerövidíti azt az időtartamot, amely a székhely szerinti illetékes hatóság rendelkezésére áll, hogy közölje a passzportálási kérelmet a fogadó illetékes hatósággal.

Ötödször módosítja a 23. cikk (6) bekezdését, és megszünteti annak lehetőségét, hogy a fogadó illetékes hatóság elutasítsa a passzportálás iránti kérelmet. A felülvizsgált rendelkezés értelmében a központi értéktár megkezdheti a szolgáltatások nyújtását egy hónappal azután, hogy a székhely szerinti illetékes hatóság tájékoztatta a fogadó illetékes hatóságot a passzportálási kérelemről, vagy korábban, ha a fogadó illetékes hatóság jóváhagyta a kérelmet.

5.2.5. Felügyeleti kollégiumok

Az 1. cikk (9) bekezdése a központi értéktárakról szóló rendeletet a hatóságok kollégiumi együttműködéséről szóló III. cím új 4a. szakaszának részeként a 24a. cikkel egészíti ki, amely két esetben írja elő felügyeleti kollégiumok létrehozását:

- a) amennyiben a központi értéktár a 23. cikk (3)–(7) bekezdésében említett passzportálási eljárás hatálya alá tartozik, vagyis az ún. „passzportáló kollégium”; vagy
- b) amennyiben a központi értéktár két vagy több, legalább két tagállamban engedélyezett központi értéktárból álló vállalatcsoport része, vagyis az ún. „csoportszintű kollégium”.

Amennyiben a 23. cikk (3)–(7) bekezdése szerinti passzportálási eljárás hatálya alá tartozó központi értéktár olyan vállalatcsoportnak is része, amelynek tagja legalább egy másik központi értéktár, lehetővé kell tenni, hogy a szinergiák biztosítása és az érintett hatóságokra

háruló szükségtelen adminisztratív terhek elkerülése érdekében két különálló kollégium (azaz egy külön passzportáló kollégium és egy külön csoportszintű kollégium) helyett csak egy kollégiumot hozzanak létre az adott központi értéktár számára.

Az olyan helyzetek elkerülése érdekében, ahol az ugyanazon csoporthoz tartozó és sok esetben közös eljárásokkal, erőforrásokkal, a határokon átnyúló szolgáltatások nyújtása esetén a fogadó tagállam jogszabályainak való megfelelés biztosítása érdekében bevezetett hasonló intézkedésekkel stb. rendelkező központi értéktárakhoz több passzportáló kollégium és egy külön csoportszintű kollégium tartozik, abban az esetben is lehetővé kell tenni, hogy csak egy kollégiumot hozzanak létre, ha a csoporton belüli többi központi értéktár a passzportálási eljárás hatálya alá tartozik. Mindazonáltal, ha a csoporton belüli többi központi értéktár szintén a passzportálási eljárás hatálya alá tartozik, kizárólag az említett központi értéktárak illetékes hatóságainak egyetértésével lehet csak egy kollégiumot létrehozni a csoport egészére vonatkozóan.

Emellett a 24a. cikk megállapítja az elnök meghatározására vonatkozó szabályokat, különösen a csoportszintű kollégiumok esetében, a kollégiumok összetételét és feladataikat az Unió-szerte koherens felügyeleti megközelítés biztosítása érdekében. Az ESMA felhatalmazást kap arra, hogy szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgozzon ki a kollégiumok működésére vonatkozó gyakorlati keretek részletes meghatározása céljából.

Végezetül a rendelet egészébe módosítások kerülnek be annak biztosítása érdekében, hogy a kollégiumok tájékoztatást kapjanak a központi értéktárak tekintetében hozott fontos döntésekről (a központi értéktárakról szóló rendelet 22. cikke (7) bekezdésének, 23. cikke (4), (5) és (7) bekezdésének, 24. cikke (1) és (5) bekezdésének, 60. cikke (1) és (2) bekezdésének módosításai).

5.2.6. A harmadik országbeli központi értéktárak és a szerzett jogokra vonatkozó rendelkezés megszűnése

Az 1. cikk (10) bekezdése módosítja a központi értéktárakról szóló rendelet 25. cikkét, amely meghatározza a harmadik országbeli központi értéktárakra vonatkozó keretet. Az a) pont bevezeti azt a követelményt, hogy azok a központi értéktárak, amelyek valamely tagállam jogának hatálya alá tartozó pénzügyi eszközökkel kapcsolatban kiegyenlítési szolgáltatásokat kívánnak nyújtani, értesítést nyújtsanak be az ESMA-nak, ezáltal orvosolva az ezzel kapcsolatos információhiányt mind nemzeti, mind uniós szinten. A c) pont felhatalmazza az ESMA-t arra, hogy szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgozzon ki azon információk meghatározása céljából, amelyeket a harmadik országbeli központi értéktárnak az értesítésben az ESMA rendelkezésére kell bocsátania, továbbá előírja, hogy az ilyen információknak a feltétlenül szükséges mértékre kell korlátozódniuk, és példákat sorol fel.

Az 1. cikk (10) bekezdésének b) pontja módosítja a 25. cikk (6) bekezdésének ötödik albekezdését, amely előírja az ESMA számára, hogy a hiánytalan kérelem benyújtásától vagy, ha az későbbi, az egyenértékűségi határozat Bizottság általi elfogadásától számított hat hónapon belül írásban, teljeskörűen indokolt határozatban tájékoztassa a hitelesítési vagy központi számlavezetési szolgáltatások nyújtása iránti elismerést kérelmező harmadik országbeli központi értéktárat az elismerés megadásáról vagy annak elutasításáról.

Az 1. cikk (23) bekezdése úgy módosítja a központi értéktárakról szóló rendelet 69. cikkének (4) bekezdését, hogy mind az uniós, mind a harmadik országbeli központi értéktárak tekintetében bevezeti a szerzett jogokra vonatkozó rendelkezés megszűnésének időpontját. Konkrétabban az a) pont úgy módosítja a 69. cikk (4) bekezdését, hogy az uniós központi

értéktárak tekintetében a szerzett jogokra vonatkozó rendelkezés megszűnésének időpontja az e rendelet hatálybalépésétől számított egy év. A b) pont új (4a) bekezdést vezet be, amely a harmadik országbeli központi értéktárak tekintetében a szerzett jogokra vonatkozó rendelkezés megszűnésének időpontját az egyenértékűségi és elismerési eljárások miatt e rendelet hatálybalépésétől számított három évben határozza meg. Ezen túlmenően a szerzett jogokra vonatkozó rendelkezés előnyeit élvező harmadik országbeli központi értéktárak kötelesek értesítést küldeni az ESMA-nak, amennyiben hitelesítési és központi számlavezetési szolgáltatásokat nyújtanak valamely tagállam jogának hatálya alá tartozó pénzügyi eszközökkel kapcsolatban, hogy orvosolják az ezzel kapcsolatos információhiányt mind nemzeti, mind uniós szinten. A b) pont felhatalmazza az ESMA-t arra, hogy szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgozzon ki azon információk meghatározása céljából, amelyeket a harmadik országbeli központi értéktárnak az értesítésben az ESMA rendelkezésére kell bocsátania, továbbá előírja, hogy az ilyen információknak a feltétlenül szükséges mértékre kell korlátozódniuk, és példákat sorol fel. Hasonlóképpen értesítési kötelezettség vonatkozik azokra a harmadik országbeli központi értéktárakra is, amelyek e rendelet hatálybalépése előtt kiegyenlítési szolgáltatásokat kínáltak.

5.2.7. Banki jellegű kiegészítő szolgáltatások

Először is az 1. cikk (13) bekezdése módosítja a központi értéktárakról szóló rendelet 40. cikkének (2) bekezdését, az 1. cikk (17) bekezdésének a) pontja pedig módosítja a központi értéktárakról szóló rendelet 54. cikke (2) bekezdésének b) pontját annak érdekében, hogy lehetővé tegye a banki jellegű kiegészítő szolgáltatások nyújtására engedéllyel rendelkező központi értéktárak számára, hogy ilyen szolgáltatásokat nyújtsanak olyan központi értéktáraknak, amelyek nem szerezték meg ezt az engedélyt, és amelyek ennél fogva nem tudnak meghatározott pénznemekben bizonyos összegek felett kiegyenlíteni, ha nem férnek hozzá az érintett központi bankhoz.

Az 1. cikk (17) bekezdésének b) pontja módosítja a (4) bekezdés bevezető szövegét, lehetővé téve a központi értéktárak számára, hogy banki jellegű kiegészítő szolgáltatásokat ne csak kijelölt hitelintézetektől, hanem más olyan központi értéktáraktól is igénybe vehessenek, amelyek az 54. cikk (3) bekezdése alapján engedélyt kaptak ilyen szolgáltatások nyújtására, függetlenül attól, hogy ezek a központi értéktárak ugyanahhoz a vállalatcsoporthoz tartoznak-e vagy sem. E tekintetben az 1. cikk (17) bekezdésének b) pontja elhagyja a központi értéktárakról szóló rendelet 54. cikke (4) bekezdésének c) pontját, megszüntetve ezzel azt a tilalmat, hogy a kijelölt hitelintézetek nem kínálhatnak alapvető központi értéktári szolgáltatásokat.

Másodszor az 1. cikk (17) bekezdésének c) pontja módosítja a központi értéktárakról szóló rendelet 54. cikkének (5) bekezdését, amely a központi értéktárakról szóló rendeletben olyan külön értékhatárt határozott meg, amely alatt a központi értéktárak hitelintézetet vehetnek igénybe a banki szolgáltatásokhoz. Az értékhatár megfelelő kalibrálása érdekében és a pénzügyi kockázatok kezelése céljából az 1. cikk (17) bekezdésének d) pontja felhatalmazza az EBH-t, hogy a KBER-rel és az ESMA-val együttműködve a Bizottság által elfogadandó szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgozzon ki azon megfelelő értékhatár meghatározására, amely alatt a hitelintézetek banki jellegű kiegészítő szolgáltatásokat nyújthatnak, beleértve a vonatkozó kockázatkezelési és prudenciális standardokat, csökkentve az értékhatár módosításából eredő potenciális kockázatokat.

Végül az 1. cikk (19) bekezdése módosítja a központi értéktárakról szóló rendelet 59. cikkének (4) bekezdését a megfelelő prudenciális követelmények biztosításához, ami összhangot teremt az egyéb alkalmazandó jogszabályokkal, illetve egyértelműbbé tesz

bizonyos követelményeket a felügyeleti következetesség biztosítása, illetve a kockázatkezeléssel kapcsolatos néhány kisebb kérdés meghatározása érdekében. E célból az a) pont:

- a) módosítja az 59. cikk (4) bekezdésének c) pontját, egyértelművé téve és összhangba hozva a meglévő szabályozási standardokkal azt, hogy a likviditási stresszforгатókönyv szempontjából likvid források helyett figyelembe vehető likvid forrásokat kell fenntartani, és hogy a stresszforгатókönyvnek a két legnagyobb résztvevőt kell figyelembe vennie, nem csak a legnagyobbat;
- b) módosítja az 59. cikk (4) bekezdésének d) pontját, egyértelművé téve, hogy a figyelembe vehető likvid forrásokat az összes pénznem helyett a releváns pénznemek tekintetében kell fenntartani;
- c) módosítja az 59. cikk (4) bekezdésének e) pontját, egyértelművé téve, hogy előre megkötött finanszírozási megállapodások alkalmazása esetén ezeknek rendkívül megbízhatónak kell lenniük. Azt is egyértelművé teszi, hogy amennyiben a kötelezettségvállalási megállapodásokhoz hasonló megállapodásokat alkalmaznak, azoknak is rendkívül megbízhatónak kell lenniük, és kizárólag hitelképes hitelintézetekkel köthetők;
- d) módosítja az 59. cikk (4) bekezdésének i) pontját, egyértelművé téve, hogy a központi értéktár a biztosíték érvényesítése helyett készpénzre válthatja a nem teljesítő ügyfél bármely biztosítékát, és hogy kötelezettségvállalást nem tartalmazó megállapodások alkalmazása esetén a központi értéktárnak meg kell tudnia állapítani, hogy a kapcsolódó potenciális kockázatokat azonosították és mérsékeltek. A cél a kötelezettségvállalást nem tartalmazó megállapodások lehetővé tétele azzal a feltétellel, hogy rendelkezésre áll egy átfogó keret.
- e) az 59. cikk (4) bekezdését egy új k) ponttal egészíti ki annak egyértelműbbé tétele érdekében, hogy a központi értéktárak kockázatkezelési és prudenciális kereteinek ki kell terjedniük a releváns kockázatokra, ideértve a vonatkozó nettósítási megállapodásokat is. Ennek biztosítania kell, hogy a központi értéktárak megfelelően kezeljék a nettósítási megállapodásokkal kapcsolatos hitel- és likviditási kockázatokat. Ezt a követelményt tovább kell pontosítani az EBH által az 59. cikk (5) bekezdésével összhangban kidolgozott, meglévő szabályozástechnikai standardban.

5.2.8. Szervezeti követelmények és kapcsolatok

Az 1. cikk (4) bekezdésének a) pontja új albekezdéssel egészíti ki a központi értéktárakról szóló rendelet 17. cikkének (2) bekezdését annak érdekében, hogy amennyiben a kérelmező központi értéktár a kérelem benyújtásának időpontjában nem felel meg a központi értéktárakról szóló rendelet valamennyi követelményének, de ésszerűen feltételezhető, hogy a tevékenységének tényleges megkezdéséig meg fog felelni, az illetékes hatóság megadhatja az engedélyt az adott központi értéktárnak azzal a feltétellel, hogy az megteszi a központi értéktárakról szóló rendeletnek való megfeleléshez szükséges valamennyi intézkedést, mire ténylegesen megkezdi tevékenységét.

Az 1. cikk (11) bekezdése új (3a) bekezdéssel egészíti ki a központi értéktárakról szóló rendelet 27. cikkét „az ügyvezető szerv független tagja” kifejezés jelentésének pontosítása érdekében, e cikkel összefüggésben.

Az 1. cikk (12) bekezdése módosítja a központi értéktárakról szóló rendelet 28. cikkének (3) bekezdését annak érdekében, hogy a fogalom körébe tartozó témák példáinak

felsorolásával egyértelművé tegye és biztosítsa a „szolgáltatási szint” fogalma értelmezésének következetességét.

Az 1. cikk (32) bekezdése módosítja a központi értéktárakról szóló rendelet 36. cikkét annak egyértelművé tétele érdekében, hogy a központi értéktáraknak nemcsak csökkenteniük kell az értékpapírok letéti őrzéséhez és az értékpapírügyletek kiegyenlítéséhez kapcsolódó kockázatokat, hanem törekedniük kell azok minimalizálására. A „csökkentés” kifejezés helyébe ezért a „minimálisra csökkentés” kifejezés lép.

Az 1. cikk (16) bekezdése módosítja a központi értéktárakról szóló rendelet 52. cikkének (1) bekezdését annak biztosítása érdekében, hogy a fogadó központi értéktár ne késleltesse szükségtelenül az engedélyezett kapcsolat működését. A fogadó központi értéktár számára ezért elő kell írni, hogy 12 hónapon belül alakítsa ki a kapcsolatot.

5.2.9. Az ESMA jelentései

Az 1. cikk (24) bekezdése módosítja a központi értéktárakról szóló rendelet 74. cikkét annak érdekében, hogy kiigazítsa az ESMA által a Bizottságnak benyújtandó jelentések gyakoriságát.

Javaslat

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS RENDELETE

a 909/2014/EU rendeletnek a kiegyenlítési fegyelem, a határokon átnyúló szolgáltatásnyújtás, a felügyeleti együttműködés, a banki jellegű kiegészítő szolgáltatások nyújtása és a harmadik országbeli központi értéktárakra vonatkozó követelmények tekintetében történő módosításáról

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,
tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 114. cikkére,
tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,
a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,
tekintettel az Európai Központi Bank véleményére³⁵,
tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére³⁶,
rendes jogalkotási eljárás keretében,
mivel:

- (1) A 909/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet³⁷ 2014. augusztus 28-án került közzétételre az Európai Unió Hivatalos Lapjában, és 2014. szeptember 17-én lépett hatályba. A biztonságos, hatékony és zökkenőmentes kiegyenlítés előmozdítása érdekében egységesíti a pénzügyi eszközök kiegyenlítésére vonatkozó követelményeket és a központi értéktárak szervezetére és irányítására vonatkozó szabályokat. Az említett rendelet rövidebb kiegyenlítési időszakokat, a kiegyenlítési fegyelemre vonatkozó intézkedéseket, szigorú szervezeti, üzletviteli és prudenciális követelményeket vezetett be a központi értéktárak számára, szigorította a központi értéktárakra és az értékpapír-kiegyenlítést támogató banki szolgáltatásokat nyújtó egyéb intézményekre vonatkozó prudenciális és felügyeleti követelményeket, valamint olyan rendszert vezetett be, amely lehetővé teszi az engedélyezett központi értéktárak számára, hogy szolgáltatásaikat az egész Unióban nyújthassák.
- (1) A 909/2014/EU rendelet hatálya alá tartozó egyes területek követelményeinek egyszerűsítése és az e területekkel kapcsolatos arányosabb megközelítés összhangban van a Bizottság célravezető és hatásos szabályozás programjával (REFIT), amely kiemeli a költségek csökkentésének és az egyszerűsítésnek a szükségességét annak

³⁵ HL C [...], [...], [...] o.

³⁶ HL C , , . o.

³⁷ Az Európai Parlament és a Tanács 909/2014/EU rendelete (2014. július 23.) az Európai Unión belüli értékpapír-kiegyenlítés javításáról és a központi értéktárakról, valamint a 98/26/EK és a 2014/65/EU irányelv, valamint a 236/2012/EU rendelet módosításáról (HL L 257., 2014.8.28., 1. o.).

érdekében, hogy az uniós politikák a leghatékonyabb módon ériék el céljaikat, és különösen a szabályozási és adminisztratív terhek csökkentésére irányul.

- (2) A hatékony és rugalmas kereskedés utáni infrastruktúrák a jól működő tőkepiaci unió lényeges elemei, és elmélyítik a beruházásoknak, a növekedésnek és a foglalkoztatásnak a Bizottság politikai prioritásaival összhangban történő támogatására irányuló erőfeszítéseket. Ezért a Bizottság tőkepiaci unióra vonatkozó, 2020-ban elfogadott cselekvési terve³⁸ egyik fő intézkedésként tartalmazta a 909/2014/EU rendelet felülvizsgálatát.
- (3) A Bizottság 2019-ben célzott konzultációt folytatott a 909/2014/EU rendelet alkalmazásáról. Emellett észrevételeket kapott az Európai Értékpapírpiaci Hatóságtól (ESMA) és a Központi Bankok Európai Rendszerétől (KBER). A konzultációkból kiderült, hogy az érdekelt felek támogatják és relevánsnak tekintik az említett rendelet célkitűzéseit, azaz a pénzügyi eszközök biztonságos, hatékony és zökkenőmentes kiegyenlítésének előmozdítását, és hogy nincs szükség jelentős átalakításra. A Bizottság 2021. július 1-jén a 909/2014/EU rendelet 75. cikkével összhangban felülvizsgálati jelentést³⁹ fogadott el. Bár az említett rendelet nem minden rendelkezése alkalmazandó még teljes mértékben, a jelentés meghatározta azokat a területeket, ahol célzott fellépésre van szükség annak biztosítása érdekében, hogy a rendelet célkitűzései arányosabb, hatékonyabb és eredményesebb módon valósuljanak meg.
- (4) A 909/2014/EU rendelet a kiegyenlítési fegyelemre vonatkozó szabályokat vezetett be az értékpapírügyletek kiegyenlítése meghiúsulásának megelőzése és kezelése, és ezáltal az ügyletkiegyenlítés biztonságának garantálása érdekében. E szabályok közé tartoznak különösen a jelentéstételi követelmények, a pénzbírságok rendszere és a kötelező kényszerbeszerzések. A szabályok alkalmazásával kapcsolatos tapasztalatok hiánya ellenére az (EU) 2018/1229 felhatalmazáson alapuló rendeletben⁴⁰ foglalt keret kidolgozása és pontosítása lehetővé tette, hogy valamennyi érdekelt fél jobban megértse a rendszert és azokat a kihívásokat, amelyeket a rendszer alkalmazása okozhat. E tekintetben pontosítani kell a 909/2014/EU rendelet 7. cikkében meghatározott pénzbírságok és kötelező kényszerbeszerzések hatályát, különösen az ezek hatálya alá nem tartozó ügyletkategóriák meghatározásával. Különösen azokat az ügyleteket kell kizárni ezek hatálya alól, amelyek a résztvevőknek fel nem róható okok miatt hiúsultak meg, valamint amelyekben nem két kereskedő fél vesz részt, és amelyek esetében a pénzbírságok vagy kötelező kényszerbeszerzések alkalmazása nem lenne kivitelezhető, vagy káros következményekkel járhatna a piacra nézve, mint például az elsődleges piac bizonyos ügyletei, vállalati események, átszervezések, alapok befektetési jegyeinek létrehozása és visszaváltása, valamint kiigazítások. A Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az ilyen kizárásokat részletesen meghatározó felhatalmazáson alapuló jogi aktus révén kiegészítse a 909/2014/EU rendeletet.

³⁸ A Bizottság közleménye az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának – Tőkepiaci unió a polgárok és a vállalkozások számára – új cselekvési terv, COM(2020) 590.

³⁹ A Bizottság jelentése az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak az Európai Unión belüli értékpapír-kiegyenlítés javításáról és a központi értéktárakról, valamint a 98/26/EK és a 2014/65/EU irányelv, valamint a 236/2012/EU rendelet módosításáról szóló, 2014. július 23-i 909/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet 75. cikke alapján, COM(2021) 348 final.

⁴⁰ A Bizottság (EU) 2018/1229 felhatalmazáson alapuló rendelete (2018. május 25.) a 909/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek a kiegyenlítési fegyelemre vonatkozó szabályozástechnikai standardok tekintetében történő kiegészítéséről (HL L 230., 2018.9.13., 1. o.).

- (5) A kiegyenlítési fegyelem rendszerének átfogó célja az Unión belüli kiegyenlítési hatékonyság javítása. A 2020. évi piaci volatilitás azonban felerősítette azokat az aggodalmakat, amelyek szerint a kötelező kényszerbeszerzésre vonatkozó szabályok negatív hatásokkal járhatnak mind rendes piaci viszonyok között, mind stresszhelyzetben. Ezért a Bizottságnak az Unión belüli kiegyenlítési hatékonyság alakulásának tükrében értékelnie kell e szabályok alkalmazásának megfelelőségét. A pénzbírságokat és a jelentéstételi követelményeket azonban továbbra is alkalmazni kell annak érdekében, hogy értékelni lehessen az Unión belüli kiegyenlítési hatékonyság javítására gyakorolt hatásukat. Figyelembe véve a kötelező kényszerbeszerzésre vonatkozó szabályok lehetséges hatásait, ezeket a szabályokat csak bizonyos feltételek teljesülése esetén indokolt alkalmazni, nevezetesen, ha a pénzbírságok alkalmazása nem eredményezte a meghiúsult kiegyenlítések hosszú távú, folyamatos csökkenését az Unióban, ha az Unión belüli kiegyenlítési hatékonyság nem érte el a megfelelő szintet, figyelembe véve a méretet, a likviditást, valamint a forgalmazott eszközök és végrehajtott ügyletek típusai tekintetében hasonló harmadik országbeli tőkepiacokon fennálló helyzetet, vagy ha a meghiúsult kiegyenlítések szintje az Unióban negatív hatással van vagy valószínűleg negatív hatást gyakorol az Unió pénzügyi stabilitására. A Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy amennyiben megítélése szerint az említett feltételek bármelyike teljesül, és a kötelező kényszerbeszerzések alkalmazása arányos eszközt jelent az Unióban meghiúsult kiegyenlítések szintjének kezelésére, úgy végrehajtási jogi aktust fogadjon el annak meghatározására, hogy a kötelező kényszerbeszerzési szabályok mely pénzügyi eszközökre vagy ügyletkategóriákra alkalmazandók. A 909/2014/EU rendelet 7. cikke (2) bekezdésének harmadik albekezdésében említett pénzbírság összegét napi alapon kell kiszámítani a kényszerbeszerzési eljárás végéig, vagy ha az korábbi, a tényleges kiegyenlítési napig minden egyes olyan üzleti napot figyelembe véve, amelyen nem kerül sor a kiegyenlítésre.
- (6) Annak elkerülése érdekében, hogy az ugyanazon pénzügyi eszközre vonatkozó ügyletek esetében a partnerek láncolata mentén több kényszerbeszerzésre kerüljön sor, ami szükségtelenül megtöbbszörözheti a költségeket, és befolyásolhatja a pénzügyi eszköz likviditását, az ilyen ügyletek résztvevői számára továbbadási mechanizmust kell lehetővé tenni. Az ügyleti lánc minden egyes résztvevője számára lehetővé kell tenni a kényszerbeszerzési értesítés továbbadását a neki nem teljesítő résztvevőnek, amíg az el nem éri az eredetileg nem teljesítő résztvevőt.
- (7) A kötelező kényszerbeszerzési és készpénzes kártalanítási eljárások csak akkor teszik lehetővé a kényszerbeszerzési ár és az eredeti ügyleti ár közötti különbséget eladó általi megfizetését a vevőnek, ha az adott kényszerbeszerzés vagy készpénzes kártalanítás referenciaára magasabb, mint az eredeti ügyleti ár. A különbséget megfizetésének ezen aszimmetriája méltánytalan jogorvoslatot eredményezhet, amely indokolatlanul előnyös lenne a vevő számára abban az esetben, ha a kényszerbeszerzési vagy referenciaár alacsonyabb az eredeti ügyleti áránál. A kényszerbeszerzési ár és az eredeti ügyleti ár közötti különbséget megfizetését ezért mindkét irányban alkalmazni kell annak biztosítása érdekében, hogy az ügyletben részt vevő felek gazdasági helyzete azonos legyen azzal, mintha az eredeti ügyletre került volna sor.
- (8) A 909/2014/EU rendelet 7. cikkében meghatározott kiegyenlítési fegyelem rendszere nem alkalmazandó azon nem teljesítő résztvevőre, amely a 648/2012/EU európai

parlamentari és tanácsi rendeletben⁴¹ meghatározott központi szerződő fél. A központi szerződő fél által kötött olyan ügyletek esetében azonban, amelyekben a központi szerződő fél nem más szerződő felek között közvetít, mint például a biztosíték engedélyezett használata befektetési célokra, a központi szerződő félre ugyanúgy alkalmazandó a kiegyenlítési fegyelem rendszere, mint bármely más résztvevőre.

- (9) A kötelező kényszerbeszerzések alkalmazása esetén a Bizottság számára lehetővé kell tenni, hogy bizonyos kivételes helyzetekben ideiglenesen felfüggeszesse azok alkalmazását. Az ilyen felfüggesztést a pénzügyi eszközök bizonyos kategóriái esetében kell lehetővé tenni, amennyiben az a pénzügyi stabilitást vagy az uniós pénzügyi piacok szabályos működését fenyegető komoly veszély elkerülése vagy kezelése érdekében szükséges. A felfüggesztésnek ezekkel a célokkal arányosnak kell lennie.
- (10) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusban a pénzbírságok kiszámítása során figyelembe kell venni a negatív kamatlábak összefüggéseit annak érdekében, hogy a teljesítő résztvevőre nézve elkerülhetők legyenek a nem kívánt hatások az alacsony vagy negatív kamatkörnyezetben esetlegesen felmerülő, nemteljesítést előidéző kedvezőtlen ösztönzők megszüntetése révén.
- (11) Az ESMA-nak a meglévő szabályozástechnikai standardok felülvizsgálata érdekében olyan szabályozástechnikai standardtervezeteket kell készítenie, amelyek figyelembe veszik a 909/2014/EU rendelet módosításait, hogy a Bizottság elvégezhesse a szükséges javításokat és módosításokat az ilyen szabályozástechnikai standardokban meghatározott követelmények, például azon feltételek pontosítása érdekében, amelyek mellett a résztvevők saját kényszerbeszerzéseiket végrehajthatják.
- (12) Amennyiben egy központi értéktár nem végez kiegyenlítési tevékenységet az engedélyezési folyamat kezdete előtt, az annak meghatározására szolgáló kritériumok megállapításakor, hogy mely érintett hatóságokat kell bevonni az engedélyezési folyamatba, figyelembe kell venni a várható kiegyenlítési tevékenységet annak biztosítása érdekében, hogy az adott központi értéktár tevékenységeiben potenciálisan érdekelt valamennyi érintett hatóság véleménye számításba legyen véve.
- (13) Míg a 909/2014/EU rendelet előírja, hogy a nemzeti felügyeleti hatóságok működjenek együtt az érintett hatóságokkal és vonják be őket, nem kötelesek tájékoztatni az érintett hatóságokat arról, hogy véleményüket figyelembe vették-e az engedélyezési eljárás során, és ha igen, milyen módon, és hogy az éves felülvizsgálatok és értékelések során tártak-e fel további problémákat. Az érintett hatóságok számára ezért lehetővé kell tenni, hogy indokolással ellátott véleményt nyilvánítsanak a központi értéktárak engedélyezéséről, valamint a felülvizsgálati és értékelési folyamatról. Az illetékes hatóságoknak figyelembe kell venniük az ilyen véleményeket, vagy indokolással ellátott határozatban kell indokolniuk, hogy miért nem követték ezeket a véleményeket.
- (14) A központi értéktárak illetékes hatóságok általi rendszeres felülvizsgálata és értékelése szükséges annak biztosításához, hogy a központi értéktárak továbbra is megfelelő intézkedésekkel, stratégiákkal, eljárásokkal és mechanizmusokkal rendelkezzenek azon kockázatok értékelésére, amelyeknek a központi értéktár ki van vagy ki lehet

---

⁴¹ Az Európai Parlament és a Tanács 648/2012/EU rendelete (2012. július 4.) a tőzsdén kívüli származtatott ügyletekről, a központi szerződő felekről és a kereskedési adattárakról (HL L 201., 2012.7.27., 1. o.).

téve, vagy amelyek veszélyeztethetik az értékpapírpiacon zavartalan működését. A tapasztalatok azonban azt mutatják, hogy az éves felülvizsgálat és értékelés aránytalanul nagy terhet jelent mind a központi értéktárak, mind az illetékes hatóságok számára, hozzáadott értéke pedig csekély. Ezért ennél megfelelőbb gyakoriságot kell meghatározni e teher enyhítése és a felülvizsgálatokból származó információk megkettőzésének elkerülése érdekében. Az illetékes hatóságok felügyeleti kapacitásait és a pénzügyi stabilitás megőrzésére irányuló célkitűzést azonban nem szabad aláásni.

- (15) Egy központi értéktárnak fel kell készülnie azokra a forgatókönyvekre, amelyek megakadályozhatják abban, hogy képes legyen folyamatosan nyújtani kritikus műveleteit és szolgáltatásait, és értékelnie kell a különböző helyreállítási és rendezett felszámolási lehetőségek hatékonyságát a lehetőségek széles skáláját figyelembe véve. A 909/2014/EU rendelet követelményeket vezetett be e tekintetben, kötelezve az illetékes hatóságokat arra, hogy előírják a központi értéktár számára a megfelelő helyreállítási terv benyújtását, és minden egyes központi értéktárra vonatkozóan gondoskodjanak a megfelelő szanalási terv kidolgozásáról és naprakészen tartásáról. Jelenleg azonban nem létezik olyan harmonizált szanalási rendszer, amely alapján szanalási tervet lehetne készíteni. Míg a banki jellegű kiegészítő szolgáltatások nyújtására engedéllyel rendelkező központi értéktárak a 2014/59/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv⁴² hatálya alá tartoznak, azon központi értéktárakra vonatkozóan, amelyek nem jogosultak ilyen szolgáltatások nyújtására, és ezért a 2014/59/EU irányelv értelmében nem minősülnek olyan hitelintézetnek, amelynek helyreállítási és szanalási tervekkel kell rendelkeznie, nincsenek konkrét rendelkezések. Ezért pontosításokat kell bevezetni a központi értéktárakra vonatkozó követelmények jobb összehangolása érdekében, figyelembe véve az összes központi értéktárra vonatkozó uniós helyreállítási és szanalási keret hiányát.
- (16) Amennyiben egy új központi értéktár engedélykérelmet nyújt be, és bizonyos követelményeknek való megfelelés azért nem értékelhető, mert a központi értéktár még nem működik, az illetékes hatóság számára lehetővé kell tenni az engedély megadását azzal a feltétellel, hogy az említett követelmények teljesülnek, amikor a központi értéktár ténylegesen megkezdte tevékenységét.
- (17) A 909/2014/EU rendelet 23. cikkében meghatározott eljárás, amely a központi értéktárak által az engedélyezésük országától eltérő tagállam jogának hatálya alá tartozó pénzügyi eszközökkel kapcsolatban nyújtott hitelesítési és központi számlavezetési szolgáltatásokra vonatkozik, megterhelőnek bizonyult, és egyes követelményei nem egyértelműek. Ez aránytalanul költséges és hosszadalmas folyamatot eredményezett a központi értéktárak számára. Az eljárást ezért egyszerűsíteni kell a több tagállamot érintő kiegyenlítés előtt álló akadályok hatékonyabb felszámolásához annak érdekében, hogy az engedélyezett központi értéktárak teljes mértékben élvezhessék az Unión belüli szolgáltatásnyújtás szabadságának előnyeit.
- (18) A 909/2014/EU rendelet előírja az egynél több tagállam joga alapján kibocsátott pénzügyi eszközökkel kapcsolatos szolgáltatásokat nyújtó központi értéktárak működésében érdekelt hatóságok együttműködését. Mindazonáltal a felügyeleti

---

⁴² Az Európai Parlament és a Tanács 2014/59/EU irányelve (2014. május 15.) a hitelintézetek és befektetési vállalkozások helyreállítását és szanalását célzó keretrendszer létrehozásáról és a 82/891/EKG tanácsi irányelv, a 2001/24/EK, 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2005/56/EK, 2007/36/EK, 2011/35/EU, 2012/30/EU és 2013/36/EU irányelv, valamint az 1093/2010/EU és a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról (HL L 173., 2014.6.12., 190. o.).

keretrendszerek továbbra is széttagoltak, és az érintett központi értéktártól függően különbségekhez vezethetnek a felügyeleti hatáskörök elosztását és jellegét tekintve. Ez pedig akadályokat gördít a központi értéktárak határokon átnyúló szolgáltatásnyújtása elé az Unióban, állandósítja az uniós kiegyenlítési piac fennmaradó hatékonysági problémáit, és negatív hatást gyakorol az uniós pénzügyi piacok stabilitására. Annak ellenére, hogy az említett rendelet 24. cikkének (4) bekezdésével összhangban lehetőség nyílt kollégiumok létrehozására, ezt a lehetőséget alig alkalmazták. Az illetékes hatóságok általi felügyelet hatékony és eredményes koordinációjának biztosítása érdekében a kötelező kollégiumok létrehozására vonatkozó követelményt két esetben kell alkalmazni. Egyrészt azon központi értéktárak esetében, amelyek egynél több tagállam joga alapján kibocsátott pénzügyi eszközökkel kapcsolatban nyújtanak hitelesítési és központi számlavezetési szolgáltatásokat (passzportáló kollégiumok), másrészt pedig az ugyanazon csoporthoz tartozó központi értéktárak esetében (csoportszintű kollégiumok). A kollégiumokban részt vevő hatóságok adminisztratív terheinek csökkentése érdekében, amennyiben a határokon átnyúló szolgáltatásokat nyújtó központi értéktár központi értéktárak egy csoportjának is tagja, a kollégium elnöke számára lehetővé kell tenni olyan döntés meghozatalát, hogy az adott központi értéktár számára csak egy kollégiumot hozzanak létre. Amennyiben a csoporthoz tartozó többi központi értéktár is nyújt határokon átnyúló szolgáltatásokat, a kollégium elnöke csak akkor hozhatja meg ezt a döntést, ha a többi központi értéktár illetékes hatóságai ehhez hozzájárulnak. Ebben az esetben a csoporton belüli valamennyi központi értéktár számára csak egy, a passzportáló és a csoportszintű kollégiumokra ruházott feladatokat is ellátó kollégium lenne. Az ilyen kollégiumoknak biztosítaniuk kell az érintett központi értéktárakra vonatkozó információk megosztását.

- (19) Az ESMA és az illetékes hatóságok jelenleg több okból is korlátozott információkkal rendelkeznek a harmadik országban letelepedett központi értéktárak által a valamely tagállam jogának hatálya alá tartozó pénzügyi eszközökkel kapcsolatban nyújtott szolgáltatásokról. Először is a már a 909/2014/EU rendelet alkalmazásának kezdőnapja előtt az Unióban központi számlavezetési és hitelesítési szolgáltatásokat nyújtó harmadik országbeli központi értéktárakra vonatkozó elismerési követelmények elhúzódó, megszűnési időpont nélküli, az említett rendelet 69. cikkének (4) bekezdése szerinti alkalmazása miatt. Másodszer azért, mert ha a harmadik országbeli központi értéktár csak kiegyenlítési szolgáltatást nyújt, nem tartozik elismerési követelmények hatálya alá. Végezetül, mivel a 909/2014/EU rendelet nem írja elő a harmadik országban letelepedett központi értéktárak számára, hogy értesítsék az uniós hatóságokat a valamely tagállam jogának hatálya alá tartozó pénzügyi eszközökhöz kapcsolódó tevékenységeikről. Ezen információhiány miatt sem a kibocsátók, sem a nemzeti és uniós szintű hatóságok nem tudnák szükség esetén értékelni e központi értéktárak tevékenységét az Unióban. Ezért a harmadik országban letelepedett központi értéktárak számára elő kell írni, hogy tájékoztassák az uniós hatóságokat a valamely tagállam jogának hatálya alá tartozó pénzügyi eszközökkel kapcsolatos tevékenységeikről.
- (20) A 909/2014/EU rendelet 27. cikkének (2) bekezdése előírja a központi értéktárak számára, hogy olyan ügyvezető szervvel rendelkezzenek, amely tagjainak legalább egyharmada, de minimum két fő független tag. A függetlenség e fogalmára azonban eltérő értelmezések vonatkozhatnak, ezért azt a 648/2012/EU rendelet 2. cikkének 28. pontja szerinti „független igazgatósági tag” fogalmával összhangban pontosítani kell.

- (21) Azon kulcsfontosságú kérdések következetes értelmezésének biztosítása érdekében, amelyekkel kapcsolatban a felhasználói bizottságoknak tanácsot kell adniuk az ügyvezető szervnek, pontosítani kell, hogy mely elemek szerepelnek a „szolgáltatási szintben”.
- (22) Tekintettel az ügyletek biztonságában betöltött központi szerepükre, a központi értéktáraknak nemcsak csökkenteniük kell az értékpapírok letéti őrzéséhez és az értékpapírügyletek kiegyenlítéséhez kapcsolódó kockázatokat, hanem törekedniük kell ezen kockázatok minimalizálására.
- (23) Bizonyos körülmények között egy értékpapír két különböző tagállam nemzeti társasági jogának vagy más hasonló jogának hatálya alá tartozhat. Ez a helyzet különösen a hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok esetében, ha a kibocsátó valamely tagállamban letelepedett, míg az értékpapírokat kibocsáthatták egy másik tagállam irányadó joga szerint. Ebben az esetben mindkét nemzeti társasági jog vagy más hasonló jog továbbra is alkalmazandó.
- (24) Annak biztosítása érdekében, hogy azok a kibocsátók, amelyek értékpapírjaikat egy másik tagállamban letelepedett központi értéktárnál tartják nyilván, meg tudjanak felelni az ilyen tagállamok társasági jogának vagy más hasonló jogának, a tagállamoknak rendszeresen aktualizálniuk kell az ESMA által közzétett kulcsfontosságú vonatkozó nemzeti rendelkezések jegyzékét.
- (25) A kiegyenlítő fél fizetéseképtelenségéből eredő kiegyenlítési kockázatok elkerülése érdekében a központi értéktáraknak, amennyiben ez lehetséges és megvalósítható, az értékpapírügylet pénzoldalát központi banknál nyitott számlán kell kiegyenlíteniük. Amennyiben ez nem lehetséges és megvalósítható, ideértve azt az esetet is, amikor a központi értéktár nem felel meg a székhelye szerinti tagállam központi bankjától eltérő központi bankhoz való hozzáférés feltételeinek, a központi értéktár számára lehetővé kell tenni, hogy a külföldi pénznemben lebonyolított ügyletek pénzoldalát banki szolgáltatások nyújtására engedéllyel rendelkező intézményeknél nyitott számlákon keresztül egyenlítsék ki a 909/2014/EU rendeletben meghatározott feltételek szerint. A kiegyenlítési piac hatékonyságát jobban szolgálná a központi értéktárak azon lehetőségeinek bővítése, hogy banki szolgáltatások nyújtására engedéllyel rendelkező intézményeknél nyitott számlákat használva nyújthassanak kiegyenlítési szolgáltatásokat külföldi pénznemben a megfelelő kockázati korlátokon belül, a tőkepiacok elmélyítése és a több tagállamot érintő kiegyenlítés fokozása érdekében. E célból a 909/2014/EU rendelettel összhangban banki jellegű kiegészítő szolgáltatások nyújtására engedéllyel rendelkező azon központi értéktárak számára, amelyek esetében a releváns kockázatokat már nyomon követik, lehetővé kell tenni, hogy ilyen szolgáltatásokat kínálhassanak más, ilyen engedéllyel nem rendelkező központi értéktáraknak, függetlenül attól, hogy ez utóbbiak ugyanahhoz a vállalatcsoporthoz tartoznak-e.
- (26) Azon központi értéktárak számára, amelyek nem rendelkeznek engedéllyel banki jellegű kiegészítő szolgáltatások nyújtására, lehetővé kell tenni, hogy megfelelően meghatározott kockázati korlátokon belül, hitelintézeteknél nyitott számlákon vagy saját számlájukon keresztül elegendő mennyiségű kiegyenlítést kínáljanak külföldi pénznemben. Azt a küszöbértéket, amely alatt a központi értéktár a 909/2014/EU rendelet IV. címében meghatározott feltételeknek való megfelelés nélkül is kijelölhet egy hitelintézetet arra, hogy banki jellegű kiegészítő szolgáltatásokat nyújtson különálló bejegyzett szervezeten keresztül, úgy kell kalibrálni, hogy előmozdítsa a kiegyenlítés hatékonyságát és a banki jellegű kiegészítő szolgáltatások igénybevételét,

miközben biztosítja a pénzügyi stabilitást. A banki és hitelkockázati kérdésekben szakértelemmel rendelkező szervként az EBH-t kell megbízni olyan szabályozástechnikai standardtervezetek kidolgozásával, amelyek meghatározzák a megfelelő értékhatárt és szükség esetén a kockázat csökkentésére vonatkozó követelményeket. Az EBH-nak egyúttal szorosan együtt kell működnie a KBER tagjaival, illetve az ESMA-val. A Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 290. cikkével összhangban szabályozástechnikai standardokat fogadjon el a banki jellegű kiegészítő szolgáltatások nyújtására vonatkozó meghatározás részletes elemei, a központi értéktárakra vonatkozó kockázatkezelési és tőkekövetelmények kapcsolódó részletei, valamint a banki jellegű kiegészítő szolgáltatások nyújtására engedéllyel rendelkező központi értéktárak és kijelölt hitelintézetek hitel- és likviditási kockázataira vonatkozó prudenciális követelmények tekintetében.

- (27) A központi értéktárak – ideértve a banki jellegű kiegészítő szolgáltatások nyújtására engedéllyel rendelkezőket is – és a kijelölt hitelintézetek kockázatkezelési és prudenciális kereteinek ki kell terjedniük a releváns kockázatokra, ideértve a vonatkozó nettósítási megállapodásokat is. Az e kockázatok fedezésére szolgáló eszközöknek magukban kell foglalniuk az elegendő figyelembe vehető likvid források fenntartását valamennyi releváns pénzben, valamint annak biztosítását, hogy a stresszforatókönyvek kellően erősek legyenek. A központi értéktáraknak azt is biztosítaniuk kell, hogy a kapcsolódó likviditási kockázatokat hitelképes intézményekkel kötött, rendkívül megbízható finanszírozási megállapodásokkal kezeljék és fedezzék, függetlenül attól, hogy e megállapodások tartalmazzák-e kötelezettségvállalást, vagy hasonló megbízhatóságúak-e. Az EBH-nak a meglévő szabályozástechnikai standardok felülvizsgálata érdekében olyan szabályozástechnikai standardtervezeteket kell benyújtania, amelyek figyelembe veszik a prudenciális követelmények ezen módosításait, hogy a Bizottság elvégezhesse a szükséges módosításokat az ilyen szabályozástechnikai standardokban meghatározott követelmények, például az esetleges likviditási problémák kezelésére vonatkozó követelmények pontosítása érdekében.
- (28) Az érintett hatóságok és az illetékes hatóságok számára a banki jellegű kiegészítő szolgáltatások nyújtásának engedélyezéséről szóló, indokolással ellátott vélemény kiadására rendelkezésre álló mindössze 1 hónapos időszak túl rövidnek bizonyult ahhoz, hogy e hatóságok megalapozott elemzést tudjanak végezni. Ezért hosszabb, 2 hónapos időszakot kell megállapítani.
- (29) Annak érdekében, hogy az Unióban vagy harmadik országokban letelepedett központi értéktárak elegendő időt kapjanak a tevékenységeik engedélyezése és elismerése iránti kérelem benyújtására, a 909/2014/EU rendelet engedélyezési és elismerési követelményei alkalmazásának időpontját eredetileg elhalasztották az említett rendelet szerinti engedélyezési vagy elismerési határozat meghozataláig. Az említett rendelet hatálybalépése óta elegendő idő telt el. Ezért ezeknek a követelményeknek mostantól alkalmazandónak kell lenniük egyrészt azért, hogy egyenlő versenyfeltételeket biztosítsanak minden olyan központi értéktár számára, amely valamely tagállam jogának hatálya alá tartozó pénzügyi eszközökkel kapcsolatban szolgáltatásokat nyújt, másrészt azért, hogy a nemzeti és uniós szintű hatóságoknak rendelkezésükre álljanak a befektetők védelméhez és a pénzügyi stabilitás nyomon követéséhez szükséges információk.
- (30) A 909/2014/EU rendelet jelenleg arra kötelezi az ESMA-t, hogy az illetékes nemzeti hatóságokkal és az EBH-val együttműködve 12 témáról készítsen éves jelentést, és

nyújtsa be ezeket a jelentéseket a Bizottságnak. Ez a követelmény aránytalan, tekintettel arra, hogy bizonyos témák a jellegükből fakadóan nem igényelnek éves aktualizálást. E jelentések gyakoriságát és számát ezért át kell gondolni az ESMA és az illetékes hatóságok terheinek csökkentése érdekében, ugyanakkor biztosítani kell, hogy a Bizottság megkapja a 909/2014/EU rendelet végrehajtásának felülvizsgálatához szükséges információkat.

- (31) A 909/2014/EU rendeletet ezért ennek megfelelően módosítani kell.
- (32) A Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az EUMSZ 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el abból a célból, hogy meghatározza azt a hatást, amelyet negatív kamatlábak esetén a meghiúsulások gyakorolhatnak az érintett szerződő felekre a pénzbírságok kiszámítását vagy a nemteljesítést előidéző kedvezőtlen ösztönzőket illetően, a kiegyenlítések meghiúsulását előidéző azon okokat, amelyek az ügylet résztvevői számára fel nem róhatónak minősülnek, illetve azon ügyleteket, amelyekben nem két kereskedési fél vesz részt, a felügyeleti kollégiumok működését, a harmadik országbeli központi értéktárak által bejelentendő információkat, valamint azt a maximális összeget, amely alatt a központi értéktárak bármely hitelintézetet igénybe vehetnek a pénzeszközfizetések kiegyenlítésére.
- (33) Annak biztosítása érdekében, hogy e rendelet végrehajtása egységes feltételek mellett történjen, különös tekintettel a kötelező kényszerbeszerzésre vonatkozó követelmények alkalmazására és azok alkalmazásának felfüggesztésére, a Bizottságot végrehajtási hatáskörökkel kell felruházni. Ezeket a végrehajtási hatásköröket a 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek⁴³ megfelelően kell gyakorolni.
- (34) Mivel e rendelet céljait, nevezetesen a több tagállamot érintő kiegyenlítés központi értéktárak általi nyújtásának növelését, az adminisztratív terhek és a megfelelési költségek csökkentését és annak biztosítását, hogy a hatóságok elegendő információval rendelkezzenek a kockázatok nyomon követéséhez, a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, az Unió szintjén azonban az intézkedések terjedelme vagy hatása miatt e célok jobban megvalósíthatók, az Unió intézkedéseket hozhat az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez a rendelet nem lépi túl az e célok eléréséhez szükséges mértéket.
- (35) A pénzbírságokra vonatkozó szabályok felülvizsgált hatályának, a felügyeleti kollégiumok létrehozására vonatkozó új követelményeknek, a harmadik országbeli központi értéktárak által a valamely tagállam jogának hatálya alá tartozó pénzügyi eszközökkel kapcsolatban nyújtott alapvető szolgáltatások általuk történő bejelentésének, azon felülvizsgált értékhatárnak, amely alatt a hitelintézetek kiegyenlíthetik a központi értéktár értékpapír-kiegyenlítési rendszerének egy részére vonatkozó pénzeszközfizetéseket, valamint a 909/2014/EU rendelet 59. cikke szerint banki jellegű kiegészítő szolgáltatások nyújtására engedéllyel rendelkező hitelintézetekre és központi értéktárakra vonatkozó felülvizsgált prudenciális követelményeknek az alkalmazását el kell halasztani, hogy elegendő idő álljon rendelkezésre az ilyen követelmények további pontosításához szükséges felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására,

⁴³ Az Európai Parlament és a Tanács 182/2011/EU rendelete (2011. február 16.) a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról (HL L 55., 2011.2.28., 13. o.).

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

A 909/2014/EU rendelet módosításai

A 909/2014/EU rendelet a következőképpen módosul:

1. A 2. cikk a következő 25a. ponttal egészül ki:

„25a. »csoport«: a 2013/34/EU irányelv 2. cikkének 11. pontja értelmében vett csoport;”.

2. A 7. cikk a következőképpen módosul:

(a) a (2) bekezdés harmadik albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„Az első albekezdésben említett szankciómechanizmus részeként pénzbírsággal kell sújtani a kiegyenlítés meghiúsulását okozó résztvevőket (a »nem teljesítő résztvevőket«), kivéve azokat az eseteket, ahol a kiegyenlítés meghiúsulását nem az ügylet résztvevőinek felróható tényezők okozzák, illetve az olyan műveleteket, amelyekben nem két kereskedési fél vesz részt. A pénzbírság összegét napi alapon kell kiszámítani, a kiegyenlítés tervezett időpontját követően a (3)–(8) bekezdésben említett, a (2a) bekezdésnek megfelelően alkalmazandó kényszerbeszerzési eljárás végéig, vagy ha az korábbi, a tényleges kiegyenlítési napig minden egyes olyan üzleti napot figyelembe véve, amelyen nem kerül sor a kiegyenlítésre. A pénzbírságok nem kezelhetők a központi értéktárak bevételi forrásaként.”;

(b) a cikk a következő (2a) bekezdéssel egészül ki:

„(2a) Az e cikk (2) bekezdésében említett szankciómechanizmusnak és az ügylet felek közötti megszüntetéséhez való jognak a sérelme nélkül a Bizottság végrehajtási jogi aktus útján eldöntheti, hogy az 5. cikk (1) bekezdésében említett pénzügyi eszközök vagy az említett pénzügyi eszközökön belüli ügyletkategóriák közül melyikre kell alkalmazni az e cikk (3)–(8) bekezdésében említett kiegyenlítési fegyelemre vonatkozó intézkedéseket, amennyiben úgy ítéli meg, hogy ezek az intézkedések arányos eszközt jelentenek az Unióban meghiúsult kiegyenlítések szintjének kezelésére, és a meghiúsult kiegyenlítések száma és volumene alapján az alábbi feltételek bármelyike teljesül:

a) a (2) bekezdésben említett pénzbírság-mechanizmus alkalmazása nem eredményezte a meghiúsult kiegyenlítések hosszú távú és folyamatos csökkenését az Unióban;

b) az Unión belüli kiegyenlítési hatékonyság érte el a megfelelő szintet, figyelembe véve a méret, a likviditás, valamint a forgalmazott eszközök és végrehajtott ügyletek típusai tekintetében hasonló harmadik országbeli tőkepiacokon fennálló helyzetet;

c) a meghiúsult kiegyenlítések szintje az Unióban negatív hatással van vagy valószínűleg negatív hatást gyakorol az Unió pénzügyi stabilitására.

A végrehajtási jogi aktust a 68. cikk (2) bekezdésében meghatározott vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.”;

(c) a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) Amennyiben a Bizottság a (2a) bekezdés alapján végrehajtási jogi aktust fogadott el, és amennyiben egy nem teljesítő résztvevő a kiegyenlítés tervezett időpontját követő 4 üzleti napnak megfelelő időszakon belül („kiegyenlítési türelmi idő”) nem szállítja a fogadó résztvevő számára az említett végrehajtási jogi aktus hatálya alá tartozó pénzügyi eszközöket, kényszerbeszerzést kell alkalmazni, amelynek keretében az érintett eszközöket észszerű időn belül kiegyenlítésre rendelkezésre kell bocsátani és le kell szállítani a fogadó résztvevőnek.

Amennyiben az ügylet olyan pénzügyi eszközre irányul, amellyel kkv-tőkefinanszírozási piacon kereskednek, a kiegyenlítési türelmi idő 15 naptári nap, kivéve, ha a kkv-tőkefinanszírozási piac rövidebb idő alkalmazása mellett dönt.”;

(d) a cikk a következő (3a) bekezdéssel egészül ki:

„(3a) Ha egy fogadó résztvevő (»közbenső fogadó résztvevő«) a (3) bekezdésben említett időpontig nem kapja meg a pénzügyi eszközöket, ami e pénzügyi eszközök egy másik fogadó résztvevő (»végső fogadó résztvevő«) részére történő továbbszállításának meghiúsulásához vezet, akkor úgy kell tekinteni, hogy a közbenső fogadó résztvevő eleget tesz a nem teljesítő résztvevővel szembeni kényszerbeszerzés végrehajtására vonatkozó kötelezettségnek, amennyiben a végső fogadó résztvevő hajtja végre az említett pénzügyi eszközökre vonatkozó kényszerbeszerzést. Hasonlóképpen, a közbenső fogadó résztvevő továbbadhatja a nem teljesítő résztvevőnek a (6), (7) és (8) bekezdés szerinti, a végső fogadó résztvevővel szembeni kötelezettségeit.”;

(e) a (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(4) A (3a) bekezdés sérelme nélkül a (3) bekezdésben említett követelmény tekintetében az alábbi eltérések alkalmazandók:

a) a kiegyenlítési türelmi idő az eszköztípustól és az érintett pénzügyi eszköz likviditásától függően 4 üzleti napról legfeljebb 7 üzleti napra meghosszabbítható, ha a rövidebb kiegyenlítési türelmi idő alkalmazása befolyásolná az érintett pénzügyi piacok zavartalan és rendezett működését;

b) a több ügyletből álló műveletek esetében, ideértve a repo-, illetve kölcsönzési megállapodásokat is, a (3) bekezdésben említett kényszerbeszerzés nem alkalmazandó, ha a műveletek időkerete elegendően rövid, és ezért a kényszerbeszerzési eljárás nem működne a gyakorlatban;

c) a résztvevőknek fel nem róható okok miatt meghiúsult kiegyenlítések esetében a (3) bekezdésben említett kényszerbeszerzési eljárás nem alkalmazandó;

d) az olyan ügyletek esetében, amelyekben nem két kereskedési fél vesz részt, a (3) bekezdésben említett kényszerbeszerzési eljárás nem alkalmazandó.”;

(f) a (6) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(6) A (2) bekezdésben említett szankciómechanizmus sérelme nélkül, amennyiben a pénzügyi eszközök kereskedés időpontjában elfogadott ára eltér a kényszerbeszerzés végrehajtásakor kifizetett ártól, az árkülönbözet előnyét élvező résztvevő legkésőbb a pénzügyi eszközök kényszerbeszerzés utáni szállítását követő második üzleti napon köteles megfizetni a különbözetet a másik résztvevő számára.”;

(g) a (11) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(11) A (2)–(9) bekezdés nem alkalmazandó, ha a nem teljesítő résztvevő központi szerződő fél, kivéve a központi szerződő fél által kötött olyan ügyleteket, amelyek esetében a központi szerződő fél nem szerződő felek között közvetít.

A központi szerződő felek szabályzatukban létrehozhatnak egy mechanizmust a 7. cikk (2) bekezdése harmadik albekezdésének alkalmazásából eredő veszteségeik fedezésére.”;

(h) a cikk a következő (13a) bekezdéssel egészül ki:

„(13a) Az ESMA ajánlást tehet arra, hogy a Bizottság a pénzügyi eszközök meghatározott kategóriái tekintetében arányos módon felfüggeszse a (3)–(8) bekezdésben említett kényszerbeszerzési mechanizmust, amennyiben az a pénzügyi stabilitást vagy az uniós pénzügyi piacok szabályos működését fenyegető komoly veszély elkerülése vagy kezelése érdekében szükséges. Az ilyen ajánlást az annak szükségességéről szóló, teljes körű indokolással ellátott értékelésnek kell kísérnie, és az ajánlás nem hozható nyilvánosságra.

Az ajánlás megtétele előtt az ESMA konzultál az ERKT-vel és a KBER-rel.

A Bizottság az ajánlás kézhezvételét követően indokolatlan késedelem nélkül, az ESMA által szolgáltatott indokok és bizonyítékok alapján, vagy felfüggeszti végrehajtási jogi aktus útján a (3) bekezdésben említett kényszerbeszerzési mechanizmust a pénzügyi eszközök meghatározott kategóriái tekintetében, vagy elutasítja az ajánlott felfüggesztést. Amennyiben a Bizottság elutasítja a kért felfüggesztést, ezt írásban megindokolja az ESMA-nak. Az ilyen információkat nem lehet nyilvánosságra hozni.

A végrehajtási jogi aktust a 68. cikk (3) bekezdésében említett eljárás keretében kell elfogadni.

A kényszerbeszerzési mechanizmus felfüggesztését közölni kell az ESMA-val, továbbá közzé kell tenni az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* és a Bizottság honlapján.

A kényszerbeszerzési mechanizmus felfüggesztése a felfüggesztés alkalmazásának időpontjától számított legfeljebb 6 hónapos kezdeti időszakra érvényes.

Amennyiben a felfüggesztést indokoló tényezők továbbra is fennállnak, a Bizottság végrehajtási jogi aktus útján alkalmanként legfeljebb további 3 hónappal meghosszabbíthatja a harmadik albekezdésben említett felfüggesztést, ám a felfüggesztés teljes időtartama nem haladhatja meg a 12 hónapot. A felfüggesztés bármilyen meghosszabbítását az ötödik albekezdéssel összhangban közzé kell tenni.

A végrehajtási jogi aktust a 68. cikk (3) bekezdésében említett eljárás keretében kell elfogadni. Az ESMA-nak a hatodik albekezdésében említett felfüggesztési, illetve a hetedik albekezdésben említett meghosszabbítási időszak lejárta előtt kellő időben véleményt kell kibocsátania a Bizottság számára arról, hogy a felfüggesztés indokai továbbra is fennállnak-e.”;

(i) a (14) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(14) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 67. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el annak érdekében, hogy e rendeletet kiegészítve meghatározza az e cikk (2) bekezdésének harmadik albekezdésében említett pénzbírságok visszatartó erejű és arányos mértékének az eszköztípus, a pénzügyi eszköz likviditása, az ügylet típusa, valamint az alacsony

vagy negatív kamatlábak által a szerződő felek ösztönzőire és a nemteljesítésekre gyakorolt hatás alapján történő kiszámításához szükséges paramétereket. A pénzbírságok kiszámításához használt paramétereknek biztosítaniuk kell a nagy fokú kiegyenlítési fegyelmet és az érintett pénzügyi piacok zavartalan és rendezett működését.”;

(j) a cikk a következő (14a) bekezdéssel egészül ki:

„(14a) A Bizottság a 67. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadhat el e rendelet kiegészítése céljából, hogy e cikk (2) bekezdésével és (4) bekezdésének c) és d) pontjával összefüggésben meghatározza a kiegyenlítés megghiúsulásának az ügylet résztvevői számára fel nem róható okait és a nem két kereskedési fél részvételével zajló ügyleteket.”;

(k) a (15) bekezdés második albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„Az ESMA [a dátumot a Kiadóhivatal illeszti be: e rendelet hatálybalépésének időpontja + 1 év]-ig benyújtja a Bizottsághoz ezeket a szabályozástechnikai standardtervezeteket.”

3. A 12. cikk (1) bekezdése b) és c) pontjának helyébe a következő szöveg lép:

„b) azok az uniós központi bankok, amelyek a kiegyenlítések során jelenleg vagy a későbbiekben használt leginkább releváns pénznemeket kibocsátják;

c) adott esetben az az uniós központi bank, amelynek könyveiben a központi értéktár által működtetett értékpapír-kiegyenlítési rendszer pénzoldalát jelenleg vagy a későbbiekben kiegyenlítik.”

4. A 17. cikk a következőképpen módosul:

(a) a (2) bekezdés a következő albekezdéssel egészül ki:

„Az első albekezdéstől eltérve, amennyiben a kérelmező központi értéktár nem felel meg e rendelet valamennyi követelményének, de ésszerűen feltételezhető, hogy a tevékenységének tényleges megkezdéséig meg fog felelni, az illetékes hatóság megadhatja az engedélyt azzal a feltétellel, hogy az adott központi értéktár megteszi az e rendelet követelményeinek való megfeleléshez szükséges valamennyi intézkedést, mire ténylegesen megkezdte tevékenységét.”;

(b) a (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(4) A kérelem hiánytalanságának megállapítását követően az illetékes hatóságnak az abban szereplő valamennyi információt továbbítani kell az érintett hatóságoknak, és konzultálnia kell velük a kérelmező központi értéktár által működtetett értékpapír-kiegyenlítési rendszerek jellemzőiről.

Az egyes érintett hatóságok az információ kézhezvételét követő 3 hónapon belül indokolással ellátott véleményt bocsáthatnak ki az illetékes hatóságnak. Amennyiben valamelyik érintett hatóság az említett határidőn belül nem ad véleményt, azt úgy kell tekinteni, hogy a hatóság kedvező véleményt adott.

Amennyiben az érintett hatóságok közül legalább egynek elutasító az indokolással ellátott véleménye, az engedélyt megadni szándékozó illetékes hatóságnak 30 naptári napon belül az elutasító véleményre vonatkozó, indokolással ellátott határozatot kell küldenie az érintett hatóságoknak.

Amennyiben a harmadik albekezdésben említett, indokolással ellátott határozat illetékes hatóság általi kibocsátását követő 30 naptári napon belül valamelyik érintett

hatóság újabb elutasító véleményt ad ki, és az illetékes hatóság azzal nem ért egyet, erről tájékoztatnia kell az érintett hatóságokat. Az ügyet az 1095/2010/EU rendelet 31. cikke (2) bekezdésének c) pontjában foglalt közvetítés céljából bármelyik kedvezőtlen véleményt adó illetékes hatóság az ESMA elé utalhatja.

Amennyiben az ügy 30 naptári nappal az ESMA elé utalását követően nem rendeződött, az engedélyt megadni szándékozó illetékes hatóságnak végleges döntést kell hoznia, és döntését írásban részletesen meg kell indokolnia az érintett hatóságok részére.

Amennyiben az illetékes hatóság el akarja utasítani az engedélykérelmet, akkor az ügyet nem kell az ESMA elé utalni.

Az elutasító véleményben írásban, teljeskörűen és részletesen indokolni kell, hogy az e rendeletben vagy egyéb uniós jogszabályokban foglalt követelmények miért nem teljesülnek.”;

(c) a cikk a következő (7a) bekezdéssel egészül ki:

„(7a) Az illetékes hatóság indokolatlan késedelem nélkül tájékoztatja az engedélyezési eljárás eredményeiről, köztük a korrekciós intézkedésekről, a (4)–(7) bekezdés alapján konzultált hatóságokat.”

5. A 20. cikk (5) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(5) A központi értéktárnak olyan megfelelő eljárásokat kell létrehoznia, végrehajtania és fenntartania, amelyek az engedély (1) bekezdésben említett visszavonása esetén biztosítják az ügyfelek és résztvevők eszközeinek kellő időben történő és rendezett kiegyenlítését és azok más központi értéktáraknak való átadását. Ezeknek az eljárásoknak magukban kell foglalniuk a melléklet A. szakaszának 1. és 2. pontjában említett alapvető szolgáltatások nyújtásához kapcsolódó kibocsátási számlák és nyilvántartások átadását.”

6. A 22. cikk a következőképpen módosul:

(a) az (1)–(4) bekezdés helyére a következő szöveg lép:

„(1) Az illetékes hatóságnak legalább két évente felül kell vizsgálnia a központi értéktár által végrehajtott intézkedéseket, stratégiákat, eljárásokat és mechanizmusokat azok e rendeletnek való megfelelése tekintetében, és értékelnie kell azokat a kockázatokat, amelyeknek a központi értéktár ki van vagy ki lehet téve, illetve a működéséből adódó azon kockázatokat, amelyek az értékpapírpiacon zavartalan működését vagy a pénzügyi piacok stabilitását érinthetik.

(2) A központi értéktárnak azonosítania kell azokat a forgatókönyveket, amelyek megakadályozhatják abban, hogy képes legyen folyamatosan nyújtani kritikus műveleteit és szolgáltatásait, és a lehetőségek széles skáláját figyelembe véve értékelnie kell a különböző helyreállítási és rendezett felszámolási lehetőségek hatékonyságát. Az említett forgatókönyveknek figyelembe kell venniük azokat a különböző egymástól független és egymáshoz kapcsolódó kockázatokat, amelyeknek a központi értéktár ki van téve. Ezen elemzés felhasználásával a központi értéktár elkészíti és benyújtja az illetékes hatóságnak a helyreállítására vagy rendezett felszámolására vonatkozó megfelelő terveket.

(3) A (2) bekezdésben említett tervek legalább a következőket tartalmazzák:

a) a legfontosabb helyreállítási vagy rendezett felszámolási stratégiák érdemi összefoglalása;

- b) a központi értéktár kritikus műveleteinek és szolgáltatásainak azonosítása;
- c) megfelelő eljárások, amelyek biztosítják az ügyfelek és résztvevők eszközeinek kellő időben és rendezett módon történő kiegyenlítését és másik központi értéktárnak történő átadását abban az esetben, ha a központi értéktár számára tartósan lehetetlenné válik kritikus műveleteinek és szolgáltatásainak helyreállítása;
- d) a kulcsfontosságú stratégiák végrehajtásához szükséges intézkedések leírása.

A központi értéktárnak megfelelő kapacitással kell rendelkeznie ahhoz, hogy azonosítsa és az érintett szervezetek rendelkezésére bocsássa a tervek stresszforogatókönyvek alatti, kellő időben történő végrehajtásához szükséges információkat.

A központi értéktárnak rendszeresen, de legalább kétévente felül kell vizsgálnia és frissítenie kell a terveket. A terveknek tekintetbe kell venniük az érintett központi értéktár méretét, tevékenységeinek rendszerszempon t u jelentőségét, jellegét, nagyságrendjét és összetettségét, illetve a 2014/59/EU irányelvvel összhangban létrehozott bármely releváns helyreállítási vagy szanálási tervet.

Amennyiben a központi értéktár számára szanálási tervet dolgoztak ki és tartanak naprakészen azzal a céllal, hogy biztosítsák annak alapfunkcióit, az illetékes hatóságnak erről tájékoztatnia kell az ESMA-t.

(4) Az illetékes hatóság köteles meghatározni az (1) bekezdésben említett felülvizsgálat és értékelés gyakoriságát és részletességét, figyelembe véve az érintett központi értéktár méretét, tevékenységeinek rendszerszempon t u jelentőségét, jellegét, nagyságrendjét és összetettségét. A felülvizsgálatot és az értékelést legalább kétévente frissíteni kell.”;

(b) a (6) és (7) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(6) Az illetékes hatóságnak az (1) bekezdésben említett felülvizsgálat és értékelés korai szakaszában meg kell küldenie minden szükséges információt az érintett hatóságoknak és adott esetben a 2014/65/EU irányelv 67. cikkében említett hatóságnak, és konzultálnia kell velük, különösen a központi értéktár által működtetett értékpapír-kiegyenlítési rendszerek működéséről.

A konzultált hatóságok az illetékes hatóságtól kapott információ kézhezvételét követő 3 hónapon belül indokolással ellátott véleményt nyilváníthatnak.

Amennyiben valamelyik hatóság az említett határidőn belül nem ad véleményt, azt úgy kell tekinteni, hogy a hatóság kedvező véleményt adott.

Amennyiben az érintett hatóságok közül legalább egynek elutasító az indokolással ellátott véleménye, az illetékes hatóságnak 30 naptári napon belül az elutasító véleményre vonatkozó, indokolással ellátott határozatot kell küldenie az érintett hatóságoknak.

Amennyiben az e bekezdés negyedik albekezdésében említett, indokolással ellátott határozat kibocsátását követő 30 naptári napon belül valamelyik érintett hatóság újabb elutasító véleményt ad ki, és az illetékes hatóság azzal nem ért egyet, az illetékes hatóság tájékoztatja ezt az érintett hatóságot. Az ügyet az 1095/2010/EU rendelet 31. cikke (2) bekezdésének c) pontjában foglalt közvetítés céljából bármelyik elutasító véleményt adó illetékes hatóság az ESMA elé utalhatja.

Amennyiben az ügy 30 naptári nappal az ESMA elé utalását követően sem rendeződött, az illetékes hatóságnak végleges döntést kell hoznia a felülvizsgálatról

és értékelésről, és döntését írásban részletesen meg kell indokolnia az érintett hatóságok részére.

Az elutasító véleményben írásban, teljeskörűen és részletesen indokolni kell, hogy az e rendeletben vagy egyéb uniós jogszabályokban foglalt követelmények miért nem teljesülnek.

(7) Az illetékes hatóságnak rendszeresen, de legalább két évente egyszer tájékoztatnia kell az érintett hatóságokat, valamint adott esetben az e rendelet 24a. cikkében említett kollégiumokat és a 2014/65/EU irányelv 67. cikkében említett hatóságot az e cikk (1) bekezdésben említett felülvizsgálat és értékelés eredményeiről, a korrekciós intézkedéseket és a szankciókat is beleértve.”;

(c) a (11) bekezdés második albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„Az ESMA [*a Kiadóhivatal illeszti be: e rendelet hatálybalépésének időpontja + 1 év*]-ig benyújtja a Bizottsághoz ezeket a végrehajtás-technikai standardtervezeteket.”

7. A 23. cikk (2)–(7) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Az e cikk (3)–(7) bekezdésében említett eljárást kell alkalmazni azon engedélyezett központi értéktárra vagy a 17. cikk szerint engedély iránti kérelmet benyújtó azon központi értéktárra, amely a melléklet A. szakaszának 1. és 2. pontjában említett alapvető szolgáltatásokat tervezi nyújtani a 49. cikk (1) bekezdésének második albekezdésében említett, más tagállam jogának hatálya alá tartozó pénzügyi eszközök vonatkozásában, illetve amely más tagállamban tervez fióktelepet alapítani. A központi értéktár csak a 17. cikk szerinti engedélyezést követően, de legkorábban a (6) bekezdéssel összhangban alkalmazandó releváns időpont után nyújthat ilyen szolgáltatásokat.

(3) Minden olyan központi értéktárnak, amely első alkalommal kíván az e cikk (2) bekezdésében említett szolgáltatásokat nyújtani a 49. cikk (1) bekezdésének második albekezdésében említett, más tagállam jogának hatálya alá tartozó pénzügyi eszközök vonatkozásában, illetve módosítani kívánja a nyújtott szolgáltatások körét, be kell nyújtania a következő információkat tartalmazó dokumentumokat a székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságának:

a) a fogadó tagállam;

b) az üzleti terv, kitérve különösen arra, hogy a központi értéktár milyen szolgáltatásokat kíván nyújtani;

c) a központi értéktár szolgáltatásainak tervezett pénzneme vagy pénznemei;

d) fióktelep esetén a fióktelep szervezeti felépítése és a fióktelep irányításáért felelős személyek neve;

e) azon intézkedések elemzése, amelyet a központi értéktár meg kíván hozni annak érdekében, hogy felhasználói meg tudjanak felelni a 49. cikk (1) bekezdésében említett nemzeti jogszabályoknak.

(4) A székhely szerinti tagállam illetékes hatóságának a (3) bekezdésben említett információk kézhezvételétől számított 1 hónapon belül közölnie kell ezeket az információkat a fogadó tagállam illetékes hatóságával, kivéve, ha a nyújtani kívánt szolgáltatásokat figyelembe véve kételyek merülnek fel a szolgáltatásait a fogadó tagállamban nyújtani kívánó központi értéktár adminisztratív felépítésének és pénzügyi helyzetének megfelelőségét illetően. Amennyiben a központi értéktár már

nyújt szolgáltatásokat más fogadó tagállamoknak, a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságának a 24a. cikkben említett passzportáló kollégiumot is tájékoztatnia kell.

A fogadó tagállam illetékes hatóságának késedelem nélkül tájékoztatnia kell az adott tagállam érintett hatóságait az első albekezdés alapján kapott információkról.

(5) Amennyiben a székhely szerinti tagállam illetékes hatósága a (4) bekezdéssel összhangban úgy dönt, hogy nem közli a (3) bekezdésben említett összes információt a fogadó tagállam illetékes hatóságával, az összes információ kézhezvételétől számított 3 hónapon belül tájékoztatnia kell az érintett központi értéktár az elutasítás indokairól, és döntéséről tájékoztatnia kell a fogadó tagállam illetékes hatóságát és a 24a. cikkben említett passzportáló kollégiumot.

(6) A központi értéktár abban az időpontban kezdheti meg a (2) bekezdésben említett szolgáltatások nyújtását a fogadó tagállamban, amely a következő időpontok közül korábbra esik:

a) a (4) bekezdésben említett információközlés időpontja után 1 hónappal;

b) amikor a fogadó tagállam illetékes hatósága közli vele, hogy jóváhagyja a szolgáltatások nyújtását a fogadó tagállamban.

A fogadó tagállam illetékes hatóságának haladéktalanul tájékoztatnia kell a központi értéktár a (4) bekezdésben említett információközlés időpontjáról.

(7) Amennyiben változás következik be az e cikk (3) bekezdésével összhangban benyújtott dokumentumokban szereplő információkban, a központi értéktár köteles legalább 1 hónappal a változás végrehajtása előtt írásbeli értesítést küldeni a változásról a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságának. A székhely szerinti tagállam illetékes hatóságának késedelem nélkül értesítenie kell a változásról a fogadó tagállam illetékes hatóságát és a 24a. cikkben említett passzportáló kollégiumot is.”

8. A 24. cikk a következőképpen módosul:

(a) az (1) bekezdés a következő albekezdésekkel egészül ki:

„A 24a. cikkben említett passzportáló kollégium bármely tagjának kérésére a székhely szerinti tagállam illetékes hatósága felkérheti a fogadó tagállamok illetékes hatóságainak munkatársait és az ESMA-t, hogy vegyenek részt a helyszíni vizsgálatokban.

A székhely szerinti tagállam illetékes hatósága továbbíthatja az ESMA-nak a központi értéktáráktól a helyszíni vizsgálatok során vagy azokkal kapcsolatban kapott információkat.”;

(b) a (4) bekezdést el kell hagyni;

(c) az (5) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(5) Amennyiben a fogadó tagállam illetékes hatóságának egyértelmű és bizonyítható oka van vélelmezni, hogy a 23. cikk alapján a területén szolgáltatást nyújtó központi értéktár megszegi az e rendeletben foglalt rendelkezésekből eredő kötelezettségeit, megállapításairól tájékoztatnia kell a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságát, az ESMA-t és a 24a. cikkben említett passzportáló kollégiumot.

Amennyiben a székhely szerinti tagállam illetékes hatósága által tett intézkedések ellenére a központi értéktár továbbra is az e rendeletben foglalt rendelkezésekből

eredő kötelezettségeket sértő módon jár el, a fogadó tagállam illetékes hatósága a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságának tájékoztatását követően köteles meghozni az összes intézkedést, amely szükséges annak biztosításához, hogy a fogadó tagállam területén tiszteletben tartsák e rendelet rendelkezéseit. Az ESMA-t és a 24a. cikkben említett passzportáló kollégiumot haladéktalanul tájékoztatni kell az ilyen intézkedésekről.

A fogadó tagállam és a székhely szerinti tagállam illetékes hatósága az ügyet az ESMA elé utalhatja, amely az 1095/2010/EU rendelet 19. cikke által ráruházott hatáskörrel összhangban járhat el.”;

(d) a (7) és a (8) bekezdést el kell hagyni.

9. A III. cím a következő 4a. szakasszal egészül ki:

„4a. szakasz

A hatóságok kollégiumi együttműködése

24a. cikk

A más tagállamban szolgáltatásokat nyújtó központi értéktárak, valamint a két vagy több központi értéktárból álló csoport részét képező központi értéktárak felügyeleti kollégiumai

(1) A (6) bekezdésben említett feladatok végrehajtására felügyeleti kollégiumokat kell létrehozni a következő esetekben:

a) amennyiben a központi értéktár a 23. cikk (3)–(7) bekezdésében említett eljárás hatálya alá tartozik (»passzportáló kollégium«);

b) amennyiben a központi értéktár két vagy több, legalább két tagállamban engedélyezett központi értéktárból álló csoport része (»csoportszintű kollégium«).

Az első albekezdés a) pontjában említett esetben a központi értéktár székhelye szerinti illetékes hatóság hozza létre és irányítja a passzportálási kollégiumot, és betölti annak elnöki tisztségét. A kollégiumot a 23. cikk (6) bekezdésében említett időponttól számított 1 hónapon belül kell létrehozni. Amennyiben a központi értéktár a 23. cikk (3) bekezdése szerinti további értesítéseket nyújt be, a székhely szerinti tagállam illetékes hatósága a 23. cikk (6) bekezdésében említett időponttól számított 1 hónapon belül meghívja az érintett fogadó tagállamok illetékes hatóságait a passzportálási kollégiumba.

Az első albekezdés b) pontjában említett esetben, amennyiben az anyavállalat az Unióban engedélyezett központi értéktár, ezen központi értéktár székhelye szerinti tagállam illetékes hatósága hozza létre és irányítja a csoportszintű kollégiumot, és betölti annak elnöki tisztségét. Amennyiben az anyavállalat nem az Unióban engedélyezett központi értéktár, a legnagyobb mérlegfőösszeggel rendelkező központi értéktár székhelye szerinti tagállam illetékes hatósága hozza létre és irányítja a csoportszintű kollégiumot, és betölti annak elnöki tisztségét.

A harmadik albekezdéstől eltérve, amennyiben az ott említett kritériumok alkalmazása nem lenne helyénvaló, az illetékes hatóságok közös megegyezéssel eltekinthetnek e kritériumoktól, és a kollégium irányítására és elnöki tisztségének betöltésére egy másik központi értéktár illetékes hatóságát jelölhetik ki, figyelembe véve az érintett központi értéktárakat és tevékenységeik viszonylagos jelentőségét az érintett tagállamokban. Ilyen esetekben az anyavállalat központi értéktár vagy adott

esetben a legnagyobb mérlegfőösszeggel rendelkező központi értéktár meghallgatásra jogosult az illetékes hatóságok e határozatának meghozatala előtt.

Az illetékes hatóságok haladéktalanul értesítik a Bizottságot és az ESMA-t a negyedik albekezdés alapján létrejött megállapodásokról.

(2) Az (1) bekezdésben említett kollégium tagjai a következők:

- a) az ESMA;
- b) a központi értéktár székhelye szerinti tagállam illetékes hatósága;
- c) a 12. cikkben említett érintett hatóságok;
- d) passzportáló kollégium esetében a fogadó tagállamok illetékes hatóságai;
- e) csoportszintű kollégium esetében a csoporton belüli egyes központi értéktárak illetékes hatósága és érintett hatóságai;
- f) az EBH, amennyiben a központi értéktárat az 54. cikk (3) bekezdésének megfelelően engedélyezték.

(3) Amennyiben a 23. cikk (3)–(7) bekezdésében említett eljárás hatálya alá tartozó központi értéktár olyan csoport része is, amely két vagy több központi értéktárból áll, és illetékes hatósága a csoportszintű kollégium elnöke, az említett illetékes hatóság dönthet úgy, hogy az adott központi értéktár tekintetében az e cikk (1) bekezdésének a) és b) pontja alkalmazásában csak egy kollégiumot kell létrehozni. Amennyiben a csoporton belüli többi központi értéktár bármelyike szintén a 23. cikk (3)–(7) bekezdésében említett eljárás hatálya alá tartozik, a kollégium elnöke csak az említett központi értéktárak illetékes hatóságainak egyetértésével hozhatja meg ezt a döntést.

Amennyiben az első albekezdés szerint létrehozott valamely kollégium:

- (a) az e cikk (6) bekezdésének a)–d) pontjában említett feladatok ellátása céljából ülést hív össze, a csoporton belüli minden egyes központi értéktár e cikk (2) bekezdésének a)–f) pontjában említett mindegyik hatóságának részt kell vennie a kollégium említett ülésén;
  - (b) az e cikk (6) bekezdésének e) pontjában említett feladatok ellátása céljából ülést hív össze, csak az e cikk (2) bekezdésének a), b), c), e) és adott esetben f) pontjában említett hatóságoknak kell részt venniük a kollégium említett ülésén.
- (4) Az elnök a kollégium létrehozását követő 30 naptári napon belül értesíti az ESMA-t a kollégium összetételéről, és a változást követő 30 naptári napon belül a kollégium összetételében bekövetkező bármely változásról. Az ESMA a honlapján indokolatlan késedelem nélkül közzéteszi a kollégium tagjainak jegyzékét, amelyet naprakészen tart.
- (5) Valamely tagállam illetékes hatósága, amely nem tagja a kollégiumnak, felügyeleti tevékenységeinek ellátása szempontjából releváns információkat kérhet a kollégiumtól.
- (6) A kollégium az illetékes hatóságok e rendeletben meghatározott jogkörének sérelme nélkül biztosítja az alábbiakat:
- (a) információcsere, ideértve a 13., 14. és 15. cikk szerinti információkérést, valamint a felülvizsgálati és értékelési folyamattal kapcsolatos, 22. cikk szerinti információkat is;

- (b) hatékonyabb felügyelet a szükségtelen párhuzamos felügyeleti intézkedések, például információkérések elkerülése révén;
- (c) megállapodás a kollégium tagjai közötti önkéntes feladatmegosztásról;
- (d) passzportáló kollégium esetében a székhely szerinti és a fogadó tagállam együttműködése a 24. cikk szerint és a 23. cikk (4) bekezdésének e) pontjában említett intézkedések tekintetében, valamint a más tagállamokban történő szolgáltatásnyújtás során felmerült bármely kérdésben;
- (e) csoportszintű kollégium esetében a központi értéktárak csoportján belüli megosztott erőforrásokra és 19. cikk szerinti kiszervezési megállapodásokra, a csoport szerkezetében és tulajdonosi szerkezetében bekövetkezett jelentős változásokra, valamint a szervezetben, a felső vezetésben, a folyamatokban vagy a szabályozásokban bekövetkezett változásokra vonatkozó információk cseréje, amennyiben ezek a változások jelentős hatást gyakorolnak a csoporthoz tartozó központi értéktárak irányítására vagy kockázatkezelésére.

Az elnök köteles évente legalább egy alkalommal kollégiumi ülést összehívni.

Az e bekezdés első albekezdése alapján a kollégiumokra ruházott feladatok ellátásának megkönnyítése érdekében a (2) bekezdésben említett kollégiumi tagok az ülés napirendjére további pontokat is felvehetnek.

(7) A kollégium létrehozásának és működésének az annak valamennyi tagja között létrejött írásbeli megállapodáson kell alapulnia.

E megállapodás meghatározza a kollégium működésének gyakorlati kereteit, beleértve a kollégiumi tagok közötti kommunikáció módjait, és meghatározhatja a központi értéktár illetékes hatóságára, vagy a kollégium egy másik tagjára ruházandó feladatokat.

(8) Az ESMA szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki a (7) bekezdésben említett gyakorlati keretek részletes meghatározása céljából.

Az ESMA [a dátumot a Kiadóhivatal illeszti be: e rendelet hatálybalépésének időpontja + 1 év]-ig benyújtja a Bizottsághoz ezeket a szabályozástechnikai standardtervezeteket.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadásával kiegészítse ezt a rendeletet.”

10. A 25. cikk a következőképpen módosul:

(a) a cikk a következő (2a) bekezdéssel egészül ki:

„(2a) Azon harmadik országbeli központi értéktárnak, amely a melléklet A. szakaszának 3. pontjában említett alapvető szolgáltatást tervezi nyújtani a 49. cikk (1) bekezdésének második albekezdésében említett, valamely tagállam jogának hatálya alá tartozó pénzügyi eszközök vonatkozásában, értesítést kell benyújtania az ESMA-nak.”;

(b) a (6) bekezdés ötödik albekezdése helyébe az alábbi szöveg lép:

„Az ESMA a hiánytalan kérelem benyújtásától vagy, ha az későbbi, az egyenértékűségi határozat Bizottság általi, (9) bekezdéssel összhangban történő elfogadásától számított 6 hónapon belül írásban, teljeskörűen indokolt határozatban

tájékoztatja a kérelmező központi értéktárát az elismerés megadásáról vagy annak elutasításáról.”;

(c) a szöveg a következő (13) bekezdéssel egészül ki:

„(13) Az ESMA szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki azon információk meghatározása céljából, amelyeket a harmadik országbeli központi értéktárnak a (2a) bekezdésben említett értesítésben az ESMA rendelkezésére kell bocsátania. Ezeknek az információknak a feltétlenül szükséges mértékre kell korlátozódniuk, beleértve adott esetben, és amennyiben rendelkezésre áll, a következőket:

- a) azon uniós résztvevők száma, amelyeknek a harmadik országbeli központi értéktár a (2a) bekezdésben említett szolgáltatásokat nyújtja;
- b) a valamely tagállam jogának hatálya alá tartozó pénzügyi eszközök tekintetében az előző évben kiegyenlített ügyletek száma és volumene;
- c) az uniós résztvevők által az előző évben kiegyenlített ügyletek száma és volumene.

Az ESMA [a dátumot a *Kiadóhivatal* illeszti be: e rendelet hatálybalépésének időpontja + 1 év]-ig benyújtja a Bizottsághoz ezeket a szabályozástechnikai standardtervezeteket.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadásával kiegészítse ezt a rendeletet.”

11. A 27. cikk a következő (3a) bekezdéssel egészül ki:

„(3a) A (2) és (3) bekezdés alkalmazásában az ügyvezető szerv független tagja az ügyvezető szerv olyan tagja, amelynek nincs, és az ügyvezető szerve tagságának kezdetét megelőző öt évben sem volt az érintett központi értéktárral vagy annak többségi részvényesével, vezetésével vagy résztvevőivel összeférhetlenséget eredményező üzleti, családi vagy más kapcsolata.”

12. A 28. cikk (3) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(3) A felhasználói bizottságok tanácsot adnak az ügyvezető szerv számára a tagjaikat érintő főbb rendelkezésekkel kapcsolatban – ideértve a kibocsátók vagy résztvevők saját értékpapír-kiegyenlítési rendszereikbe történő befogadásának kritériumait – és a szolgáltatási szinttel kapcsolatban, amely magában foglalja az elszámolási és kiegyenlítési mechanizmus kiválasztását, a központi értéktár működési struktúráját, a kiegyenlített vagy nyilvántartásba vett termékek körét, valamint a központi értéktár működéséhez szükséges technológia és eljárások alkalmazását.”

13. A 36. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„36. cikk

Általános rendelkezések

A központi értéktárnak minden általa működtetett értékpapír-kiegyenlítési rendszerre vonatkozóan megfelelő szabályokkal és eljárásokkal kell rendelkeznie, ideértve a megbízható számviteli gyakorlatokat és ellenőrzést, amellyel elősegíti az értékpapír-sorozatok integritását, valamint az értékpapírok letéti őrzéséhez és az

értékpapírügyletek kiegyenlítéséhez kapcsolódó kockázatok minimálisra csökkentését és kezelését.”

14. A 40. cikk (2) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Amennyiben az (1) bekezdésben előírt, központi banki számlán történő kiegyenlítés nem lehetséges és nem megvalósítható, a központi értéktár felajánlhatja, hogy az értékpapír-kiegyenlítési rendszereit érintő pénzeszközfizetéseket részben vagy egészben egy hitelintézetnél nyitott számlán keresztül, a melléklet C. szakaszában felsorolt szolgáltatások nyújtására engedéllyel rendelkező – akár a legfelső szinten ugyanazon anyavállalat által irányított vállalkozáscsoporton belüli, akár más – központi értéktáron keresztül, vagy saját számláján keresztül egyenlíti ki. Ha a központi értéktár a kiegyenlítést hitelintézetnél nyitott számlán, saját számlán vagy egy másik központi értéktár számláján keresztül biztosítja, azt a IV. cím rendelkezéseivel összhangban kell tennie.”

15. A 49. cikk (1) bekezdésének második és harmadik albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„A kibocsátót az első albekezdés szerint megillető jog sérelme nélkül továbbra is alkalmazandó azon tagállam társasági joga vagy más hasonló joga, amelynek hatálya alá az adott értékpapírok tartoznak. Azon tagállam társasági joga vagy más hasonló joga, amelynek hatálya alá az adott értékpapírok tartoznak, a következőket foglalja magában:

- a) azon tagállam társasági joga vagy más hasonló joga, ahol a kibocsátó letelepedett; valamint
- b) azon irányadó társasági jog vagy más hasonló jog, amelynek hatálya alatt az értékpapírokat kibocsátották.

A tagállamok jegyzéket állítanak össze a második albekezdésben említett jogszabályaik legfontosabb vonatkozó rendelkezéseiről. Az illetékes hatóságok 2014. december 18-ig kötelesek megküldeni ezt a jegyzéket az ESMA-nak. Az ESMA 2015. január 18-ig közzéteszi a jegyzéket. A tagállamok rendszeresen, legalább két évente aktualizálják ezt a jegyzéket. Az aktualizált jegyzéket az említett időközönként megküldik az ESMA-nak. Az ESMA közzéteszi az aktualizált jegyzéket.”

16. Az 52. cikk (1) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Amikor a központi értéktár az 50. és az 51. cikk alapján csatlakozási kérelmet nyújt be egy másik központi értéktárhoz, a fogadó központi értéktár köteles azonnal elbírálni a kérelmet, és 3 hónapon belül választ adni a kérelmező központi értéktárnak. Ha a fogadó központi értéktár elfogadja a kérelmet, a kapcsolatot észszerű időn belül, de legfeljebb 12 hónapon belül ki kell alakítani.”

17. Az 54. cikk a következőképpen módosul:

(a) a (2) bekezdés b) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„b) egy vagy több, a 2013/36/EU irányelv 8. cikkével összhangban engedélyezett hitelintézet vagy az e cikk (3) bekezdése alapján banki jellegű kiegészítő szolgáltatások nyújtására engedéllyel rendelkező központi értéktár kijelölése erre a célra.”;

(b) a (4) bekezdés első albekezdése a következőképpen módosul:

i. a bevezető szövegrész helyébe a következő szöveg lép:

„Amennyiben a központi értéktár hitelintézetet kíván kijelölni vagy a (3) bekezdéssel összhangban engedélyezett központi értéktárat kíván igénybe venni bármely banki jellegű kiegészítő szolgáltatásnak egy olyan különálló bejegyzett szervezeten keresztül történő nyújtására, amely része lehet annak a csoportnak, amelyhez az előbbi központi értéktár tartozik, függetlenül attól, hogy azt legfelső szinten ugyanazon anyavállalat irányítja vagy sem, a (2) bekezdésben említett engedély csak az alábbi feltételek teljesülése esetén adható meg:”;

ii. a c) pontot el kell hagyni;

(c) az (5) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(5) A (4) bekezdés nem alkalmazandó a (2) bekezdés b) pontjában említett olyan hitelintézetekre, amelyek a központi értéktár értékpapír-kegyenlítési rendszerének egy részére vonatkozóan a pénzeszközfizetések kegyenlítését vállalják, amennyiben a szóban forgó hitelintézeteknél nyitott számlákon történő, pénzeszközzel való kegyenlítés egyéves időtartamra számított teljes értéke nem halad meg egy maximális összeget. Ezt az értékhatárt a (9) bekezdéssel összhangban kell meghatározni.

Az illetékes hatóság köteles évente legalább egyszer ellenőrizni az első albekezdésben említett értékhatár betartását, és megállapításáról jelentést kell küldenie az ESMA-nak, a KBER-nek és az EBH-nak. Amennyiben az illetékes hatóság az értékhatár túllépését állapítja meg, elő kell írnia az érintett központi értéktár számára, hogy szerezze be a (4) bekezdés szerinti engedélyt. Az érintett központi értéktárnak 6 hónapon belül kell benyújtania az engedélykérelmét.”;

(d) a szöveg a következő (9) bekezdéssel egészül ki:

„(9) Az EBH az ESMA-val és a KBER tagjaival szorosan együttműködve szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki az (5) bekezdésben említett maximális összeg meghatározása céljából, figyelembe véve, hogy ki kell egyensúlyozni a központi értéktárak azon hitel- és likviditási kockázatait, amelyek a pénzeszközfizetéseknek a hitelintézeteknél nyitott számlákon keresztül történő kegyenlítéséből erednek, valamint azt, hogy lehetővé kell tenni a központi értéktárak számára a külföldi pénznemben történő kegyenlítést az ilyen hitelintézeteknél nyitott számlákon keresztül. E szabályozástechnikai standardtervezetek kidolgozásakor az EBH szükség esetén meghatározza a kapcsolódó, megfelelő kockázatkezelési és prudenciális kockázatcsökkentő követelményeket is.

Az EBH [a dátumot a Kiadóhivatal illeszti be: e rendelet hatálybalépésének időpontja + 1 év]-ig benyújtja a Bizottsághoz ezeket a szabályozástechnikai standardtervezeteket.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadásával kiegészítse ezt a rendeletet.”

18. Az 55. cikk (5) bekezdésének első albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„A (4) bekezdés a)–e) pontjában említett hatóságoknak az ott említett tájékoztatás kézhezvételétől számított 2 hónapon belül indokolással ellátott véleményt kell kibocsátaniuk az engedélyről. Amennyiben valamelyik hatóság az említett határidőn belül nem ad véleményt, azt úgy kell tekinteni, hogy a hatóság véleménye kedvező.”

19. Az 59. cikk a következőképpen módosul:

a) a (4) bekezdés a következőképpen módosul:

i. a c), d) és e) pontok helyébe a következő szöveg lép:

„c) minden érintett pénznemben elegendő figyelembe vehető likvid forrást kell fenntartania a kiegyenlítési szolgáltatások időben történő nyújtásához, a potenciális stresszforogatókönyvek széles skálájára és annak részeként azon likviditási kockázatra is tekintettel, amely legalább két olyan – anyavállalattal és leányvállalatokkal együtt értendő – résztvevő fizetéseképtelenségéből fakad, amellyel szemben a legnagyobbak a kitettségei;

d) figyelembe vehető likvid forrásokkal minden érintett pénznem tekintetében mérsékelnie kell a kapcsolódó likviditási kockázatokat – figyelembe vehető források például a kibocsátó központi banknál és más hitelképes pénzügyi intézetnél tartott pénzeszközök, a folyósítási kötelezettséggel járó hitelkeretek vagy hasonló megállapodások, valamint az olyan, nagymértékben likvid biztosítékok vagy befektetések, amelyek előre megkötött és rendkívül megbízható finanszírozási megállapodások révén még szélsőséges, de lehetséges piaci feltételek között is azonnal rendelkezésre állnak és pénzeszközre válthatók –, továbbá azonosítania és mérnie kell, illetve nyomon kell követnie a likviditási kockázatok kezelésére igénybe vett különböző pénzügyi intézményekből fakadó likviditási kockázatát;

e) előre megkötött és rendkívül megbízható finanszírozási megállapodások, folyósítási kötelezettséggel járó hitelkeretek vagy hasonló megállapodások alkalmazása esetén kizárólag hitelképes pénzügyi intézményeket vehet igénybe likviditásslátszolgáltatóként; az egyes likviditásslátszolgáltatókra vonatkozóan – beleértve azok anyavállalatát és leányvállalatait is – megfelelő koncentrációs határértékeket kell megállapítania és alkalmaznia;”

ii. az i) pont helyébe a következő szöveg lép:

„i) előre megkötött és rendkívül megbízható megállapodásokkal kell rendelkeznie annak biztosítására, hogy kellő időben pénzeszközre válthassa a nem teljesítő ügyfél által számára szolgáltatott biztosítékot, illetve a folyósítási kötelezettséggel nem járó megállapodások alkalmazása esetén meg kell állapítania, hogy a kapcsolódó potenciális kockázatokat azonosították és mérsékeltek;”

iii. a szöveg a következő k) ponttal egészül ki:

„k) megfelelően nyomon kell követnie és kezelnie kell az általa alkalmazott kiegyenlítési modell pénzoldalával kapcsolatos kockázatokat, beleértve a vonatkozó nettósítási megállapodásokat is.”;

b) az (5) bekezdés második albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„Az EBH [*a dátumot a Kiadóhivatal illeszti be: e rendelet hatálybalépésének időpontja + 1 év*]-ig benyújtja a Bizottsághoz ezeket a szabályozástechnikai standardtervezeteket.”

20. A 60. cikk a következőképpen módosul:

(a) az (1) bekezdés harmadik albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„Az első albekezdésben említett illetékes hatóságok rendszeresen, de évente legalább egyszer értékeli, hogy a kijelölt hitelintézet vagy a banki jellegű kiegészítő szolgáltatások nyújtására engedéllyel rendelkező központi értéktár teljesíti-e az

59. cikkben foglaltakat, és az e bekezdés alapján végzett felülvizsgálatok eredményeiről – beleértve a korrekciós intézkedéseket és a szankciókat is – tájékoztatják a központi értéktár illetékes hatóságát, amely pedig tájékoztatja az 55. cikk (4) bekezdésében említett hatóságokat és adott esetben a 24a. cikkben említett kollégiumokat.”;

(b) a (2) bekezdés második albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„A központi értéktár illetékes hatósága köteles rendszeresen, de legalább évente egyszer tájékoztatni az 55. cikk (4) bekezdésében említett hatóságokat és adott esetben a 24a. cikkben említett kollégiumokat az e bekezdés alapján végzett felülvizsgálata és értékelése eredményeiről, beleértve a korrekciós intézkedéseket és a szankciókat is.”

21. A 67. cikk a következőképpen módosul:

(a) a cikk a következő (2a) bekezdéssel egészül ki:

„(2a) A Bizottság [a dátumot a Kiadóhivatal illeszti be: e rendelet hatálybalépésének időpontja]-tól/-től határozatlan időre szóló felhatalmazást kap a 7. cikk (14a) bekezdésében, a 24a. cikk (8) bekezdésében, a 25. cikk (13) bekezdésében, valamint az 54. cikk (9) bekezdésében említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására.”;

(b) a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 2. cikk (2) bekezdésében, a 7. cikk (14) bekezdésében, a 7. cikk (14a) bekezdésében, a 24. cikk (7) bekezdésében, a 24a. cikk (8) bekezdésében, a 25. cikk (13) bekezdésében, valamint az 54. cikk (9) bekezdésében említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon, vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.”;

(c) az (5) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(5) A 2. cikk (2) bekezdése, a 7. cikk (14) bekezdése, a 7. cikk (14a) bekezdése, a 24. cikk (7) bekezdése, a 24a. cikk (8) bekezdése, a 25. cikk (13) bekezdése, valamint az 54. cikk (9) bekezdése értelmében elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő három hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam három hónappal meghosszabbodik.”

22. A 68. cikk a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„(3) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 8. cikkét kell alkalmazni, annak 5. cikkével összefüggésben.”

23. A 69. cikk a következőképpen módosul:

(a) a (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(4) A központi értéktárak engedélyezésére vonatkozó nemzeti szabályok a következő időpontok közül a korábbi időpontig továbbra is alkalmazandók:

a) a központi értéktárak, illetve tevékenységeik – köztük a központi értéktárak közötti kapcsolatok – engedélyezéséről szóló, e rendelet szerinti határozat meghozatalának napja; vagy

b) ... [*a dátumot a Kiadóhivatal illeszti be: e rendelet hatálybalépésének időpontja + 1 év*].’;

(b) a szöveg a következő (4a), (4b) és (4c) bekezdéssel egészül ki:

„(4a) A harmadik országbeli központi értéktárak elismerésére vonatkozó nemzeti szabályok a következő időpontok közül a korábbi időpontig továbbra is alkalmazandók:

a) az adott harmadik országbeli központi értéktárak, illetve tevékenységeik elismeréséről szóló, e rendelet szerinti határozat meghozatalának napja; vagy

b) ... [*a dátumot a Kiadóhivatal illeszti be: e rendelet hatálybalépésének időpontja + 3 év*].

Azon harmadik országbeli központi értéktárnak, amely a harmadik országbeli központi értéktárak elismerésére vonatkozó nemzeti szabályoknak megfelelően a melléklet A. szakaszának 1. és 2. pontjában említett alapvető szolgáltatásokat nyújtja a 49. cikk (1) bekezdésének második albekezdésében említett, valamely tagállam jogának hatálya alá tartozó pénzügyi eszközök vonatkozásában, [*a dátumot a Kiadóhivatal illeszti be: e rendelet hatálybalépésének időpontja*]-tól/-től számított 2 éven belül értesítést kell benyújtania az ESMA-nak.

Az ESMA szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki azon információk meghatározása céljából, amelyeket a harmadik országbeli központi értéktárnak a második albekezdésben említett értesítésben az ESMA rendelkezésére kell bocsátania. Ezeknek az információknak a feltétlenül szükséges mértékre kell korlátozódnuk, beleértve adott esetben, és amennyiben rendelkezésre áll, a következőket:

- a) azon résztvevők száma, amelyeknek a harmadik országbeli központi értéktár a második albekezdésben említett szolgáltatásokat nyújtja;
- b) a pénzügyi eszközök azon kategóriái, amelyek tekintetében a harmadik országbeli központi értéktár ilyen szolgáltatásokat nyújt; valamint
- c) az ilyen pénzügyi eszközök teljes volumene és értéke.

Az ESMA [*a dátumot a Kiadóhivatal illeszti be: e rendelet hatálybalépésének időpontja + 1 év*]-ig benyújtja a Bizottsághoz ezeket a szabályozástechnikai standardtervezeteket.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadásával kiegészítse ezt a rendeletet.

(4b) Azon harmadik országbeli központi értéktárnak, amely [*a dátumot a Kiadóhivatal illeszti be: e rendelet hatálybalépésének időpontja*] előtt a melléklet A. szakaszának 3. pontjában említett alapvető szolgáltatásokat nyújtotta a 49. cikk (1) bekezdésében említett, valamely tagállam jogának hatálya alá tartozó pénzügyi eszközök vonatkozásában, a 25. cikk (2a) bekezdésében említett értesítést [*a dátumot a Kiadóhivatal illeszti be: e rendelet hatálybalépésének időpontja*]-tól/-től számított 2 éven belül kell benyújtania.

(4c) Amennyiben a központi értéktár [*a dátumot a Kiadóhivatal illeszti be: e rendelet hatálybalépésének időpontja*] előtt elismerés iránti hiánytalan kérelmet nyújtott be a 25. cikk (4), (5) és (6) bekezdésével összhangban, de az ESMA az említett időpontig nem bocsátott ki a 25. cikk (6) bekezdése szerinti határozatot, úgy az ESMA határozatának kibocsátásáig a központi értéktárak elismerésére vonatkozó nemzeti szabályok továbbra is alkalmazandók.”;

(c) a szöveg a következő (6) bekezdéssel egészül ki:

„(6) A székhely szerinti illetékes hatóságok a 23. cikk (2) bekezdése szerint a más tagállam jogának hatálya alá tartozó pénzügyi eszközök vonatkozásában szolgáltatásokat nyújtó központi értéktárak esetében [*a dátumot a Kiadóhivatal illeszti be: e rendelet hatálybalépésének időpontja*] előtt, a más központi értéktárakból álló csoporthoz tartozó központi értéktárak esetében [*a dátumot a Kiadóhivatal illeszti be: e rendelet hatálybalépésének időpontját + 4 hónap*]-ig létrehozzák a 24a. cikk szerinti kollégiumokat, és irányítják azokat.”

24. A 74. cikk a következőképpen módosul:

(a) az (1) bekezdés a következőképpen módosul:

i. a bevezető szövegrész helyébe a következő szöveg lép:

„Az ESMA az EBH-val, valamint az illetékes hatóságokkal és a felelős hatóságokkal együttműködve a trendeket, a potenciális kockázatokat és a gyenge pontokat értékelő jelentéseket nyújt be a Bizottságnak, és – amennyiben szükséges – az e rendeletben szabályozott szolgáltatások piacát érintő megelőző vagy korrekciós intézkedésekre vonatkozó ajánlásokat tesz. A jelentésekben a következőket kell értékelni:”;

ii. az a) pont helyébe a következő szöveg lép:

„a) a belföldi és a határokon átnyúló műveletek kiegyenlítési hatékonysága tagállamonként, a meghiúsult kiegyenlítések száma, volumene és tendenciái alapján, ideértve a pénzbírságok meghiúsult kiegyenlítésekre gyakorolt hatásának elemzését az egyes eszközök tekintetében, a kiegyenlítések meghiúsulásának időtartamát és fő okait, a pénzügyi eszközök azon kategóriáit és azokat a piacokat, ahol a meghiúsult kiegyenlítések legmagasabb aránya figyelhető meg, valamint a meghiúsult kiegyenlítések arányának nemzetközi összehasonlítását, beleértve a 7. cikk (2) bekezdésében említett bírságok összegének értékelését, és adott esetben a 7. cikk (3) és (4) bekezdésében említett kényszerbeszerzési ügyletek számát és volumenét, valamint bármely egyéb releváns kritériumot;”

iii. a szöveg a következő l) ponttal egészül ki:

„l) a 25. cikk (2a) bekezdésével összhangban benyújtott értesítések kezelése;”

(b) a cikk a következő (1a) bekezdéssel egészül ki:

„(1a) Az (1) bekezdésben említett jelentéseket a következőképpen kell benyújtani a Bizottságnak:

- a) az (1) bekezdés a) pontjában említett jelentést [*a dátumot a Kiadóhivatal illeszti be: e rendelet hatálybalépésének időpontja*]-tól/-től kezdve legalább két évente;
- b) az (1) bekezdés b) és c) pontjában említett jelentéseket két évente;
- c) az (1) bekezdés d) és f) pontjában említett jelentéseket [*a dátumot a Kiadóhivatal illeszti be: e rendelet hatálybalépésének időpontja + 1 év*]-ig

évente, majd [a dátumot a Kiadóhivatal illeszti be: e rendelet hatálybalépésének időpontja + 1 év]-tól/-től kezdve háromévente.”;

- d) az (1) bekezdés e), h), j) és k) pontjában említett jelentéseket a Bizottság kérésére;
  - e) az (1) bekezdés i) és l) pontjában említett jelentéseket [a dátumot a Kiadóhivatal illeszti be: e rendelet hatálybalépésének időpontja + 1 év]-ig évente, majd [a dátumot a Kiadóhivatal illeszti be: e rendelet hatálybalépésének időpontja + 1 év]-tól/-től kezdve kétévente.”;
- (c) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Az (1) bekezdésben említett jelentéseket az (1a) bekezdéssel összhangban meghatározott gyakoriságnak megfelelően meghatározott év április 30-ig kell benyújtani a Bizottságnak.”

25. A 75. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„75. cikk

Felülvizsgálat

A Bizottság [a dátumot a Kiadóhivatal illeszti be: e rendelet hatálybalépésének időpontja + 5 év]-ig felülvizsgálja ezt a rendeletet, és általános jelentést készít róla. E jelentésben értékelni kell különösen a 74. cikk (1) bekezdésének a)–l) pontjában említetteket, meg kell állapítani, hogy vannak-e az e rendelet hatálya alá tartozó szolgáltatások terén folyó versenynek olyan jelentős akadályai, amelyeket nem kezeltek kellőképpen, valamint meg kell határozni, hogy szükség lehet-e további intézkedésekre a következők érdekében:

- a) a kiegyenlítési hatékonyság javítása;
- b) az adófizetőkre háruló következmények csökkentése a központi értéktárak csődje esetén;
- c) a több tagállamot érintő kiegyenlítés előtt álló akadályok minimalizálása;
- d) megfelelő hatáskörök és információk biztosítása a hatóságok számára a kockázatok nyomon követéséhez.

A Bizottság ezt a jelentést a megfelelő javaslatokkal együtt benyújtja az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.”

2. cikk

Hatálybalépés és alkalmazás

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Az 1. cikk 2. a) pontja, 9. pontja, 10. a) pontja, 17. c) pontja, 19. a) pontja és 23. b) pontjának második albekezdése a következő időponttól alkalmazandó: [a dátumot a Kiadóhivatal illeszti be: e rendelet hatálybalépésének időpontja + 24 hónap].

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, -án/-én.

*az Európai Parlament részéről
az elnök*

*a Tanács részéről
az elnök*

PÉNZÜGYI KIMUTATÁS

1. A JAVASLAT/KEZDEMÉNYEZÉS FŐBB ADATAI

1.1. A javaslat/kezdeméyzés címe

1.2. Az érintett szakpolitikai terület(ek)

1.3. A javaslat/kezdeméyzés a következőre irányul:

1.4. Célkitűzés(ek)

1.4.1. Általános célkitűzés(ek)

1.4.2. Konkrét célkitűzés(ek)

1.4.3. Várható eredmény(ek) és hatás(ok)

1.4.4. Teljesítménymutatók

1.5. A javaslat/kezdeméyzés indoklása

1.5.1. Rövid vagy hosszú távon kielégítendő szükséglet(ek) a kezdeméyzés végrehajtásának részletes ütemtervével

1.5.2. Az Unió részvételéből származó hozzáadott érték (adódhat többek között a koordinációból eredő előnyökből, a jogbiztonságból, a fokozott hatékonyságból vagy a kiegészítő jellegből). E pontban „az Unió részvételéből származó hozzáadott érték” azt az uniós részvételből adódó értéket jelenti, amely többletként jelentkezik ahhoz az értékhez képest, amely a tagállamok egyedüli fellépése esetén jött volna létre.

1.5.3. Hasonló korábbi tapasztalatok tanulsága

1.5.4. A többéves pénzügyi kerettel való összeegyeztethetőség és egyéb megfelelő eszközökkel való lehetséges szinergiák

1.5.5. A rendelkezésre álló különböző finanszírozási lehetőségek értékelése, ideértve az átcsoportosítási lehetőségeket is

1.6. A javaslat/kezdeméyzés időtartama és pénzügyi hatása

1.7. Tervezett irányítási módszer(ek)

2. IRÁNYÍTÁSI INTÉZKEDÉSEK

2.1. A nyomon követésre és a jelentéstételre vonatkozó rendelkezések

2.2. Irányítási és kontrollrendszer(ek)

2.2.1. Az irányítási módszer(ek), a finanszírozás végrehajtási mechanizmusai, a kifizetési módok és a javasolt kontrollstratégia indokolása

2.2.2. A felismert kockázatokkal és a csökkentésükre létrehozott belső kontrollrendszerekkel kapcsolatos információk

2.2.3. A kontroll költség hatékonyságának becslése és indokolása (a „kontroll költségei ÷ a kezelt kapcsolódó források értéke” hányados) és a hibakockázat várható szintjeinek értékelése (kifizetéskor és záráskor)

2.3. A csalások és a szabálytalanságok megelőzésére vonatkozó intézkedések

3. A JAVASLAT/KEZDEMÉNYEZÉS BECSÜLT PÉNZÜGYI HATÁSA

3.1. A többéves pénzügyi keret érintett fejezete/fejezetei és a költségvetés érintett kiadási sora/sorai

3.2. A javaslat előirányzatokra gyakorolt becsült pénzügyi hatása

3.2.1. Az operatív előirányzatokra gyakorolt becsült hatás összefoglalása

3.2.2. Operatív előirányzatokból finanszírozott becsült kimenet

3.2.3. Az igazgatási előirányzatokra gyakorolt becsült hatás összefoglalása

3.2.4. A jelenlegi többéves pénzügyi kerettel való összeegyeztethetőség

3.2.5. Harmadik felek részvétele a finanszírozásban

3.3. A bevételre gyakorolt becsült hatás

PÉNZÜGYI KIMUTATÁS

1. A JAVASLAT/KEZDEMÉNYEZÉS FŐBB ADATAI

1.1. A javaslat/kezdemenyezés címe

Javaslat – Az Európai Parlament és a Tanács rendelete az Európai Unión belüli értékpapír-kiegyenlítés javításáról és a központi értéktárakról, valamint a 98/26/EK és a 2014/65/EU irányelv, valamint a 236/2012/EU rendelet módosításáról szóló 909/2014/EU rendelet módosításáról.

1.2. Az érintett szakpolitikai terület(ek)

Belső piac – pénzügyi szolgáltatások.

1.3. A javaslat/kezdemenyezés a következőre irányul:

új intézkedés

kísérleti projektet/előkészítő intézkedést követő új intézkedés⁴⁴

jelenlegi intézkedés meghosszabbítása

egy vagy több intézkedés összevonása vagy átalakítása egy másik/új intézkedéssé

1.4. Célkitűzés(ek)

1.4.1. Általános célkitűzés(ek)

Hozzájárulás a belső piac elmélyítéséhez és méltányosabbá tételéhez – hatékonyabb és stabilabb kiegyenlítési piac létrehozása az EU-ban.

1.4.2. Konkrét célkitűzés(ek)

... sz. konkrét célkitűzés

A javaslat konkrét célkitűzései a központi értéktárak szolgáltatásainak uniós belső piacára vonatkozó általános célkitűzések elérése érdekében a következők:

- Az adminisztratív terhek és a megfelelési költségek csökkentése a pénzügyi stabilitás veszélyeztetése nélkül.
- A több tagállamot érintő kiegyenlítés előtt álló akadályok minimalizálása.
- Megfelelő hatáskörök és információk biztosítása a kockázatok nyomon követéséhez.

Várható eredmény(ek) és hatás(ok)

Tüntesse fel, milyen hatásokat gyakorolhat a javaslat/kezdemenyezés a kedvezményezettekre/célcsoportokra.

A javaslat célja, hogy arányosabb szabályokat állapítson meg a passzportálás, a kiegyenlítési fegyelem és a banki szolgáltatások területén annak érdekében, hogy a piaci szereplők élvezhessék a fokozott határokon átnyúló szolgáltatásnyújtás előnyeit, például a külföldi pénznemben történő kiegyenlítés területén, valamint az arányosabb felügyelet előnyeit, pl. a kollégiumok, a harmadik országbeli felügyelet és a felügyeleti együttműködés terén.

⁴⁴

A költségvetési rendelet 58. cikke (2) bekezdésének a) vagy b) pontja szerint.

1.4.3. Teljesítménymutatók

Határozza meg az előrehaladás és az eredmények nyomon követésére szolgáló mutatókat.

A következő teljesítménymutatókat határozták meg az egyes konkrét célkitűzésekre vonatkozóan.

Az adminisztratív terhek és a megfelelési költségek csökkentése (az ESMA részéről):

- A kiegyenlítési hatékonyság uniós rátái.
- A kiegyenlítések megkezdésének átlagos időtartama (napok száma).
- Azon határokon átnyúló szolgáltatásokat nyújtó központi értéktárak száma, amelyek banki szolgáltatásokhoz férnek hozzá, külföldi pénznemben történő kiegyenlítést nyújtanak, és az értékhatár alatti kivételt alkalmazhatják.
- Azon országok száma, amelyekben központi értéktárak határokon átnyúló szolgáltatásokat nyújtanak.

A több tagállamot érintő kiegyenlítés előtt álló akadályok minimalizálása (az ESMA, a KBER és a központi értéktárak részéről):

- Azon határokon átnyúló szolgáltatásokat nyújtó központi értéktárak száma, amelyek banki szolgáltatásokhoz férnek hozzá, külföldi pénznemben történő kiegyenlítést nyújtanak, és az értékhatár alatti kivételt alkalmazhatják.
- Azon országok száma, amelyekben központi értéktárak határokon átnyúló szolgáltatásokat nyújtanak.
- A külföldi pénznemben történő kiegyenlítések növekedése.

Megfelelő hatáskörök és információk biztosítása a kockázatok nyomon követéséhez (az ESMA részéről):

- Az elismerést kérelmező, harmadik országbeli központi értéktárak száma.
- Az uniós központi értéktárak által létrehozott kollégiumok száma.

1.5. A javaslat/kezdeményezés indoklása

1.5.1. Rövid vagy hosszú távon kielégítendő szükséglet(ek) a kezdeményezés végrehajtásának részletes ütemtervével

A központi értéktárakról szóló rendeletnek a 2014-es bevezetése után körülbelül 5 évvel elvégzett értékelése feltárta, hogy bár a kiegyenlítés jelentősen nőtt az EU-ban, a több tagállamot érintő kiegyenlítés viszonylag lassabb növekedést mutatott, főként a külföldi pénznemben történő kiegyenlítésre vonatkozó követelmények optimálistól elmaradó volta és az egyébként is korlátozó követelmények miatt. Emellett a felügyeleti eszközöknek és lehetőségeknek lépést kell tartaniuk az uniós piac kockázataival, amelyeket például a jelenleg az elismerési követelményből eredő szerzett jogok előnyeit élvező harmadik országbeli központi értéktárak jelentenek.

A javaslat végrehajtásával és 2. szinten történő esetleges továbbfejlesztésével lényegében arányosabbá váló követelményeknek a felügyeleti közösség és a piac várhatóan körülbelül egy évvel a társjogalkotók megállapodását és annak hatálybalépését követően fog megfelelni.

1.5.2. Az Unió részvételéből származó hozzáadott érték (adódhat többek között a koordinációból eredő előnyökből, a jogbiztonságból, a fokozott hatékonyságból vagy a kiegészítő jellegből). E pontban „az Unió részvételéből származó hozzáadott érték”

azt az uniós részvételből adódó értéket jelenti, amely többletként jelentkezik ahhoz az értékhez képest, amely a tagállamok egyedüli fellépése esetén jött volna létre.

Az európai szintű fellépés indokai (előzetes)

Az uniós kiegyenlítési piac az uniós pénzügyi piac elválaszthatatlan része. Az uniós fellépésnek ezért biztosítani kell, hogy a központi értéktárakról szóló rendelet szabályozási követelményei hatékonyabbak, eredményesebbek és arányosak legyenek, alkalmazásuk egységes legyen, továbbá szilárd és következetes szabályozási keretet garantáljanak az uniós értékpapír-kiegyenlítésre és a központi értéktárak működésére vonatkozóan. Az uniós kiegyenlítési piac az uniós pénzügyi piaccal együtt a tőkepiaci unió fejlődésének, valamint a pénzügyi szolgáltatások biztonságos és hatékony egységes piaca biztosításának fontos alapköve.

A várható uniós hozzáadott érték (utólagos)

A központi értéktárakról szóló rendelet céljai, nevezetesen a pénzügyi eszközök kiegyenlítésére vonatkozó egységes uniós követelmények és a központi értéktárak szervezetére és magatartására vonatkozó szabályok megállapítása, valamint a biztonságos, hatékony és zökkenőmentes kiegyenlítés előmozdítása a sikeres uniós belső pénzügyi piac elengedhetetlen, határokon átnyúló dimenzióval már rendelkező építőkockái. A tagállamok és a nemzeti felügyeleti hatóságok önmagukban nem képesek megoldani a több tagállamot érintő kiegyenlítés előmozdítását vagy megkönnyítését, a harmadik országbeli központi értéktárakra vonatkozó keretről nem is beszélve. A tőkepiaci unióra vonatkozó 2020. évi cselekvési terv kifejezetten elismerte, hogy a központi értéktárakról szóló rendelet módosítása hozzájárulhat az integráltabb uniós kereskedés utáni környezet kialakításához, és ezáltal hozzájárulhat a tőkepiaci unió fejlődéséhez.

1.5.3. Hasonló korábbi tapasztalatok tanulsága

Ez a javaslat figyelembe veszi a más hasonló jogalkotási csomagok nyomán a pénzügyi szolgáltatások területén szerzett tapasztalatokat. A passzportálás például jól ismert és bevált módszer a pénzügyi szolgáltatások más területein. Hasonlóképpen, a pénzügyi szolgáltatások más területein hatályban vannak a harmadik országbeli szervezetekre, csakúgy, mint a felügyeleti kollégiumokra vonatkozó rendszerek; ezeket a korábbi tapasztalatokat figyelembe veszik a javasolt új követelmények kidolgozása során.

1.5.4. A többéves pénzügyi kerettel való összeegyeztethetőség és egyéb megfelelő eszközökkel való lehetséges szinergiák

Ez a javaslat és annak konkrét követelményei összhangban vannak a többéves pénzügyi kereten belül a pénzügyi szolgáltatásokra vonatkozó jelenlegi rendelkezésekkel, és összhangban vannak az uniós költségvetés alkalmazásának általános gyakorlatával, valamint a DG FISMA jelenlegi gyakorlatával az új javaslatok tervezése és költségvetése terén.

Emellett a kezdeményezés célkitűzései összhangban vannak számos olyan egyéb uniós szakpolitikával és folyamatban lévő kezdeményezéssel, amelyek célja: i. a tőkepiaci unió fejlesztése és ii. az uniós szintű felügyeleti koordináció eredményességének és hatékonyságának fokozása az Unión belül és kívül egyaránt.

Először, a kezdeményezés összhangban van a tőkepiaci unió továbbfejlesztésére irányuló, folyamatban lévő bizottsági erőfeszítésekkel. A kiegyenlítési piacok nagyobb felügyeleti konvergenciája segítheti a mélyebb és integráltabb tőkepiacok

kialakítását, mivel a hatékonyabb és rugalmasabb központi értéktárak a jól működő tőkepiaci unió alapvető elemei. A tőkepiaci unióról szóló 2020. szeptemberi cselekvési terv hangsúlyozta az uniós tőkepiacok további fejlesztésének és integrálásának sürgető szükségességét. Ugyanakkor a tőkepiaci unióból következő nagyobb és likvidebb pénzügyi piacok megjelenése következtében még több ügyletet egyenlítenek majd ki központi értéktárakon keresztül, ami meg fogja növelni rendszerszintű jelentőségüket. Tekintettel a megnövekedett volumen lehetőségére, az erős és stabil tőkepiaci unió biztosítása érdekében tovább kell fejleszteni a felügyeleti keretet.

Emellett összhangban van a tőkepiaci unióra vonatkozó 2020. évi cselekvési terv 16. intézkedésével, amely hangsúlyozta, hogy a Bizottság dolgozni fog a tőkepiacok megerősített egységes szabálykönyvének kialakításán, felmérve az uniós szabályok további harmonizációjának szükségességét, és nyomon követve a felügyeleti konvergencia felé tett haladást, megjegyezve, hogy a Bizottság mérlegelheti többek között az európai felügyeleti hatóságok erősebb felügyeleti koordinációjára irányuló intézkedésekre vonatkozó javaslatok előterjesztését.

Harmadszor, összhangban van a pénzügyi szolgáltatások egyenértékűségéről szóló 2019. évi bizottsági közleményben meghatározott, a Bizottság nem uniós országokra vonatkozó egyenértékűségi politikájával.

- 1.5.5. *A rendelkezésre álló különböző finanszírozási lehetőségek értékelése, ideértve az átcsoportosítási lehetőségeket is*

Tárgytalan

1.6. A javaslat/kezdeményezés időtartama és pénzügyi hatása

határozott időtartam

- időtartam: ÉÉÉÉ [HH/NN]-tól/-től ÉÉÉÉ [HH/NN]-ig
- pénzügyi hatás: ÉÉÉÉ-től/-től ÉÉÉÉ-ig a kötelezettségvállalási előirányzatok esetében és ÉÉÉÉ-től/-től ÉÉÉÉ-ig a kifizetési előirányzatok esetében

határozatlan időtartam

- beindítási időszak: ÉÉÉÉ-től/-től ÉÉÉÉ-ig
- azt követően: rendes ütem

1.7. Tervezett irányítási módszer(ek)⁴⁵

Bizottság általi közvetlen irányítás

- a Bizottság szervezeti egységein keresztül, ideértve az uniós küldöttségek személyzetét
- végrehajtó ügynökségen keresztül

Megosztott irányítás a tagállamokkal

Közvetett irányítás a költségvetés végrehajtásával kapcsolatos feladatoknak a következőkre történő átruházásával:

- harmadik országok vagy az általuk kijelölt szervek
- nemzetközi szervezetek és ügynökségeik (nevezze meg)
- az EBB és az Európai Beruházási Alap
- a költségvetési rendelet 70. és 71. cikkében említett szervek
- közjogi szervek
- magánjog alapján működő, közfeladatot ellátó szervek, amennyiben megfelelő pénzügyi garanciákkal rendelkeznek
- valamely tagállam magánjoga alapján működő, köz- és magánszféra közötti partnerség végrehajtásával megbízott és megfelelő pénzügyi garanciákkal rendelkező szervek
- az EUSZ V. címének értelmében a KKBP terén konkrét fellépések végrehajtásával megbízott, és a vonatkozó alap-jogiaktusban meghatározott személyek.
- *Egynél több irányítási módszer feltüntetése esetén kérjük, adjon részletes felvilágosítást a „Megjegyzések” rovatban.*

Megjegyzések

Tárgyaltalan
----

⁴⁵ Az egyes irányítási módszerek ismertetése, valamint a költségvetési rendeletre való megfelelő hivatkozások megtalálhatók a BudgWeb oldalon:
<https://myintracomm.ec.europa.eu/budgweb/EN/man/budgmanag/Pages/budgmanag.aspx>

2. IRÁNYÍTÁSI INTÉZKEDÉSEK

2.1. A nyomon követésre és a jelentéstételre vonatkozó rendelkezések

Gyakoriság és feltételek

A már meglévő szabályoknak megfelelően az ESMA rendszeresen tevékenységi jelentést készít (ideértve a felső vezetés felé irányuló belső jelentéstételt, az igazgatótanácsnak tett jelentést, a felügyeleti bizottságnak készített féléves tevékenységi jelentést és az éves jelentés elkészítését), és a Számvevőszék, valamint a Belső Ellenőrzési Szolgálat ellenőrzést végez az erőforrások felhasználására vonatkozóan. A most javasolt intézkedésekhez kapcsolódó nyomon követés és jelentéstétel összhangban lesz ezekkel a már hatályos követelményekkel.

2.2. Irányítási és kontrollrendszer(ek)

2.2.1. *Az irányítási módszer(ek), a finanszírozás végrehajtási mechanizmusai, a kifizetési módok és a javasolt kontrollstratégia indokolása*

A javaslatból eredő előirányzatok jogszerű, gazdaságos, hatékony és eredményes felhasználása terén a javaslat várhatóan nem teremt olyan új kockázatokat, amelyekre ne terjedne ki a meglévő belső ellenőrzési keretrendszer.

2.2.2. *A felismert kockázatokkal és a csökkentésükre létrehozott belső kontrollrendszerekkel kapcsolatos információk*

Az ESMA-rendeletben előírtaknak megfelelő irányítási és kontrollrendszereket már végrehajtották. Az ESMA szorosan együttműködik a Bizottság Belső Ellenőrzési Szolgálatával annak biztosítása érdekében, hogy a belső kontroll valamennyi területén eleget tegyenek a megfelelő előírásoknak. E rendelkezések az e javaslatban az ESMA számára előírt feladatkörök tekintetében is alkalmazandók lesznek. Az ESMA éves belső ellenőrzési jelentéseket nyújt be a Bizottságnak, a Parlamentnek és a Tanácsnak.

2.2.3. *A kontroll költséghatékonyságának becslése és indokolása (a „kontroll költségei ÷ a kezelt kapcsolódó források értéke” hányados) és a hibakockázat várható szintjeinek értékelése (kifizetéskor és záráskor)*

Tárgytalan

2.3. A csalások és a szabálytalanságok megelőzésére vonatkozó intézkedések

Tüntesse fel a meglévő vagy tervezett megelőző és védintézkedéseket, pl. a csalás elleni stratégiából.

A csalás, a vesztegetés és az egyéb jogellenes cselekmények elleni fellépés érdekében az ESMA vonatkozásában korlátozás nélkül alkalmazandók az Európai Csaláselleni Hivatal (OLAF) által lefolytatott vizsgálatokról szóló, 1999. május 25-i 1073/1999/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet előírásai.

Az ESMA csatlakozik az Európai Csaláselleni Hivatal (OLAF) belső vizsgálatairól szóló, az Európai Parlament, az Európai Unió Tanácsa és az Európai Közösségek Bizottsága között létrejött, 1999. május 25-i intézményközi megállapodáshoz, és haladéktalanul meghozza az ESMA egész személyzetére vonatkozó megfelelő rendelkezéseket.

A finanszírozási határozatokban és a megállapodásokban, valamint a belőlük következő végrehajtási aktusokban kifejezetten ki kell kötni, hogy a Számvevőszék

és az OLAF szükség esetén helyszíni ellenőrzésnek vetheti alá az ESMA által kifizetett pénzeszegek kedvezményezettjeit, valamint a személyzet azon tagjait, akik az említett pénzeszegek allokációjáért felelnek.

3. A JAVASLAT/KEZDEMÉNYEZÉS BECSÜLT PÉNZÜGYI HATÁSA

3.1. A többéves pénzügyi keret érintett fejezete/fejezetei és a költségvetés érintett kiadási sora/sorai

- Jelenlegi költségvetési sorok

A többéves pénzügyi keret fejezetei, azon belül pedig a költségvetési sorok sorrendjében.

A többéves pénzügyi keret fejezete	Költségvetési sor	Kiadás típusa	Hozzájárulás			
	Szám	diff./nem diff. ⁴⁶	EFTA-országoktól ⁴⁷	tagjelölt országoktól ⁴⁸	harmadik országoktól	a költségvetési rendelet 21. cikke (2) bekezdésének b) pontja értelmében
	[XX.YY.YY.YY]	diff./nem diff.	IGEN/NEM	IGEN/NE M	IGEN/NEM	IGEN/NEM

- Létrehozandó új költségvetési sorok

A többéves pénzügyi keret fejezetei, azon belül pedig a költségvetési sorok sorrendjében.

A többéves pénzügyi keret fejezete	Költségvetési sor	Kiadás típusa	Hozzájárulás			
	Szám	diff./nem diff.	EFTA-országoktól	tagjelölt országoktól	harmadik országoktól	a költségvetési rendelet 21. cikke (2) bekezdésének b) pontja értelmében
	[XX.YY.YY.YY]		IGEN/NEM	IGEN/NE M	IGEN/NEM	IGEN/NEM

⁴⁶ Diff. = differenciált előirányzatok/nem diff. = nem differenciált előirányzatok.

⁴⁷ EFTA: Európai Szabadkereskedelmi Társulás.

⁴⁸ Tagjelölt országok és adott esetben a nyugat-balkáni potenciális tagjelöltek.

3.2. A javaslat előirányzatokra gyakorolt becsült pénzügyi hatása

3.2.1. Az operatív előirányzatokra gyakorolt becsült hatás összefoglalása

- A javaslat/kezdeményezés nem vonja maga után operatív előirányzatok felhasználását
- A javaslat/kezdeményezés az alábbi operatív előirányzatok felhasználását vonja maga után:

millió EUR (három tizedesjegyig)

A többéves pénzügyi keret fejezete	Szám	
------------------------------------	------	--

Főigazgatóság: <.....>			N. év ⁴⁹	N+1. év	N+2. év	N+3. év	A táblázat a hatás időtartamának megfelelően (vö. 1.6. pont) további évekkkel bővíthető			ÖSSZESEN
• Operatív előirányzatok										
Költségvetési sor ⁵⁰	Kötelezettségvállalási előirányzatok	(1a)								
	Kifizetési előirányzatok	(2a)								
Költségvetési sor	Kötelezettségvállalási előirányzatok	(1b)								
	Kifizetési előirányzatok	(2b)								
Bizonyos egyedi programok keretéből finanszírozott igazgatási jellegű előirányzatok ⁵¹										

⁴⁹ Az N. év a javaslat/kezdeményezés végrehajtásának első éve. Az „N” helyére a végrehajtás várható első évét kell beírni (például: 2021). A következő évek esetében ugyanígy kell eljárni.

⁵⁰ A hivatalos költségvetési nomenklatúra szerint.

⁵¹ Technikai és/vagy igazgatási segítségnyújtás, valamint uniós programok és/vagy intézkedések végrehajtásához biztosított támogatási kiadások (korábban: BA-tételek), közvetett kutatás, közvetlen kutatás.

Költségvetési sor		(3)								
A[z] <.....> Főigazgatósághoz tartozó előirányzatok ÖSSZESEN	Kötelezettségvállalási előirányzatok	=(1a)+(1b)+(3)								
	Kifizetési előirányzatok	=(2a)+(2b)+(3)								

• Operatív előirányzatok ÖSSZESEN	Kötelezettségvállalási előirányzatok	(4)								
	Kifizetési előirányzatok	(5)								
• Bizonyos egyedi programok keretéből igazgatási jellegű előirányzatok ÖSSZESEN	finanszírozott	(6)								
A többéves pénzügyi keret <...> FEJEZETÉHEZ tartozó előirányzatok ÖSSZESEN	Kötelezettségvállalási előirányzatok	=(4)+(6)								
	Kifizetési előirányzatok	=(5)+(6)								

Ha a javaslat/kezdeményezés egynél több operatív fejezetet is érint, ismétlje meg a fenti szakaszt:

• Operatív előirányzatok ÖSSZESEN (összes operatív fejezet)	Kötelezettségvállalási előirányzatok	(4)								
	Kifizetési előirányzatok	(5)								
Bizonyos egyedi programok keretéből igazgatási jellegű előirányzatok ÖSSZESEN (összes operatív fejezet)	finanszírozott	(6)								
A többéves pénzügyi keret	Kötelezettségváll	=(4)+(6)								

1–6. FEJEZETÉHEZ tartozó előirányzatok ÖSSZESEN (Referenciaösszeg)	lalási előirányzatok	)								
	Kifizetési előirányzatok	=(5)+(6))								

A többéves pénzügyi keret fejezete	7.	„Igazgatási kiadások”
---	-----------	-----------------------

Ezt a részt az igazgatási jellegű költségvetési adatok táblázatában kell kitölteni, melyet először a [pénzügyi kimutatás mellékletébe](#) (a belső szabályzat V. melléklete) kell bevezetni; a mellékletet a szolgálatközi konzultációhoz fel kell tölteni a DECIDE rendszerbe.

millió EUR (három tizedesjegyre)

		N. év	N+1. év	N+2. év	N+3. év	A táblázat a hatás időtartamának megfelelően (vö. 1.6. pont) további évekkkel bővíthető			ÖSSZESEN
Főigazgatóság: <.....>									
• Humánerőforrás									
• Egyéb igazgatási kiadások									
<.....> Főigazgatóság ÖSSZESEN	Előirányzatok								

A többéves pénzügyi keret 7. FEJEZETÉHEZ tartozó előirányzatok ÖSSZESEN	(Összes kötelezettségvállalási előirányzat = Összes kifizetési előirányzat)								
--	---	--	--	--	--	--	--	--	--

millió EUR (három tizedesjegyre)

		N. év ⁵²	N+1. év	N+2. év	N+3. év	A táblázat a hatás időtartamának megfelelően (vö. 1.6. pont) további évekkkel bővíthető			ÖSSZESEN
A többéves pénzügyi keret 1–7. FEJEZETÉHEZ tartozó	Kötelezettségvállalási előirányzatok								

⁵² Az N. év a javaslat/kezdemenyezés végrehajtásának első éve. Az „N” helyére a végrehajtás várható első évét kell beírni (például: 2021). A következő évek esetében ugyanígy kell eljárni.

előirányzatok ÖSSZESEN	Kifizetési előirányzatok																		
-------------------------------	--------------------------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

3.2.2. Operatív előirányzatokból finanszírozott becsült kimenet

Kötelezettségvállalási előirányzatok, millió EUR (három tizedesjegyre kerekítve)

Tüntesse fel a célkitűzéseket és a kimeneteket ↓			N. év	N+1. év	N+2. év	N+3. év	A táblázat a hatás időtartamának megfelelően (vö. 1.6. pont) további évekkkel bővíthető										ÖSSZESEN			
	KIMENETEK																			
	Típus ⁵³	Átlagos költség	Szám	Költség	Szám	Költség	Szám	Költség	Szám	Költség	Szám	Költség	Szám	Költség	Szám	Költség	Szám	Költség	Összesített szám	Összköltség
1. KONKRÉT CÉLKITŰZÉS ⁵⁴ ...																				
–	Kimenet																			
–	Kimenet																			
–	Kimenet																			
1. konkrét célkitűzés részösszege																				
2. KONKRÉT CÉLKITŰZÉS ...																				
–	Kimenet																			
2. konkrét célkitűzés részösszege																				
ÖSSZESEN																				

⁵³ A kimenetek a nyújtandó termékek és szolgáltatások (például: a finanszírozott diákcserék száma, épített utak hossza kilométerben stb.).

⁵⁴ Az 1.4.2. szakaszban („Konkrét célkitűzések...”) feltüntetett célkitűzés.

3.2.3. Az igazgatási előirányzatokra gyakorolt becsült hatás összefoglalása

- A javaslat/kezdeményezés nem vonja maga után igazgatási jellegű előirányzatok felhasználását.
- A javaslat/kezdeményezés az alábbi igazgatási jellegű előirányzatok felhasználását vonja maga után:

millió EUR (három tizedesjegyig)

	N. év ⁵⁵	N+1. év	N+2. év	N+3. év	A táblázat a hatás időtartamának megfelelően (vö. 1.6. pont) további évekké bővíthető	ÖSSZESEN
--	------------------------	------------	------------	------------	--	----------

A többéves pénzügyi keret 7. FEJEZETE							
Humánerőforrás							
Egyéb igazgatási kiadások							
A többéves pénzügyi keret 7. FEJEZETÉNEK részösszege							

A többéves pénzügyi keret 7. FEJEZETÉBE bele nem tartozó előirányzatok⁵⁶							
Humánerőforrás							
Egyéb igazgatási jellegű kiadások							
A többéves pénzügyi keret 7. FEJEZETÉBE bele nem tartozó előirányzatok részösszege							

ÖSSZESEN							
-----------------	--	--	--	--	--	--	--

A humánerőforrással és más igazgatási jellegű kiadásokkal kapcsolatos előirányzat-igényeket az adott főigazgatóság rendelkezésére álló, az intézkedés irányításához rendelt előirányzatokkal és/vagy az adott főigazgatóságon belüli átcsoportosítással kell teljesíteni. A források adott esetben a költségvetési korlátok betartása mellett kiegészíthetők az éves elosztási eljárás keretében az irányító főigazgatósághoz rendelt további allokációkkal.

⁵⁵ Az N. év a javaslat/kezdeményezés végrehajtásának első éve. Az „N” helyére a végrehajtás várható első évét kell beírni (például: 2021). A következő évek esetében ugyanígy kell eljárni.

⁵⁶ Technikai és/vagy igazgatási segítségnyújtás, valamint uniós programok és/vagy intézkedések végrehajtásához biztosított támogatási kiadások (korábban: BA-tételek), közvetett kutatás, közvetlen kutatás.

3.2.3.1. Becsült humánerőforrás-szükségletek

- A javaslat/kezdeményezés nem igényel humánerőforrást.
- A javaslat/kezdeményezés az alábbi humánerőforrás-igénnyel jár:

A becsléseket teljes munkaidős egyenértékben kell kifejezni

	N. év	N+1. év	N+2. év	N+3. év	A táblázat a hatás időtartamának megfelelően (vö. 1.6. pont) további évekké bővíthető		
• A létszámtervben szereplő álláshelyek (tisztviselők és ideiglenes alkalmazottak)							
20 01 02 01 (a központban és a bizottsági képviseleteken)							
20 01 02 03 (a küldöttségeknél)							
01 01 01 01 (közvetett kutatás)							
01 01 01 11 (közvetlen kutatás)							
Egyéb költségvetési sor (kérjük megnevezni)							
• Külső munkatársak (teljes munkaidős egyenértékben, azaz FTE-ben kifejezve)⁵⁷							
20 02 01 (AC, END, INT a teljes keretből)							
20 02 03 (AC, AL, END, INT és JPD a küldöttségeknél)							
XX 01 xx yy zz⁵⁸	– a központban						
	– a küldöttségeknél						
01 01 01 02 (AC, END, INT – közvetett kutatás)							
01 01 01 12 (AC, END, INT – közvetlen kutatás)							
Egyéb költségvetési sor (kérjük megnevezni)							
ÖSSZESEN							

XX az érintett szakpolitikai terület vagy költségvetési cím.

A humánerőforrás-igényeknek az adott főigazgatóság rendelkezésére álló, az intézkedés irányításához rendelt és/vagy az adott főigazgatóságon belül átcsoportosított személyzettel kell eleget tenni. A források adott esetben a meglévő költségvetési korlátok betartása mellett kiegészíthetők az éves elosztási eljárás keretében az irányító főigazgatósághoz rendelt további allokációkkal.

Az elvégzendő feladatok leírása:

Tisztviselők és ideiglenes alkalmazottak	
Külső munkatársak	

⁵⁷ AC = szerződéses alkalmazott; AL = helyi alkalmazott; END = kirendelt nemzeti szakértő; INT = kölcsönmunkaerő (átmeneti alkalmazott); JPD = küldöttségi pályakezdő szakértő.

⁵⁸ Az operatív előirányzatokból finanszírozott külső munkatársakra vonatkozó részleges felső határérték (korábban: BA-tételek).

3.2.4. A jelenlegi többéves pénzügyi kerettel való összeegyeztethetőség

A javaslat/kezdemenyezés

- teljes mértékben finanszírozható a többéves pénzügyi keret érintett fejezetén belüli átcsoportosítás révén.

Fejtse ki, miként kell átprogramozni a pénzügyi keret: tüntesse fel az érintett költségvetési sorokat és a megfelelő összegeket. Jelentős átprogramozás esetén mellékeljen Excel-táblát.

- a többéves pénzügyi keret lekötetlen mozgásterének és/vagy a többéves pénzügyi keretről szóló rendeletben meghatározott különleges eszközök felhasználását teszi szükségessé.

Fejtse ki, mire van szükség, meghatározva az érintett fejezeteket és költségvetési sorokat, a megfelelő összegeket és a felhasználni javasolt eszközöket.

- a többéves pénzügyi keret módosítását teszi szükségessé.

Fejtse ki a szükségleteket: tüntesse fel az érintett fejezeteket és költségvetési sorokat és a megfelelő összegeket.

3.2.5. Harmadik felek részvétele a finanszírozásban

A javaslat/kezdemenyezés

- nem irányoz elő harmadik felek általi társfinanszírozást
- előirányoz harmadik felek általi társfinanszírozást az alábbi becslések szerint:

előirányzatok, millió EUR (három tizedesjegyig)

	N. év ⁵⁹	N+1. év	N+2. év	N+3. év	A táblázat a hatás időtartamának megfelelően (vö. 1.6. pont) további évekkkel bővíthető			Összesen
Tüntesse fel a társfinanszírozó szervet								
Társfinanszírozott előirányzatok ÖSSZESEN								

⁵⁹ Az N. év a javaslat/kezdemenyezés végrehajtásának első éve. Az „N” helyére a végrehajtás várható első évét kell beírni (például: 2021). A következő évek esetében ugyanígy kell eljárni.

3.3. A bevételre gyakorolt becsült hatás

- A javaslatnak/kezdeménnyezésnek nincs pénzügyi hatása a bevételre.
- A javaslatnak/kezdeménnyezésnek van pénzügyi hatása – a bevételre gyakorolt hatása a következő:

- a javaslat a saját forrásokra gyakorol hatást
- a javaslat az egyéb bevételekre gyakorol hatást

kérjük adja meg, hogy a bevétel kiadási sorhoz van-e rendelve

millió EUR (három tizedesjegyig)

Bevételi költségvetési sor:	Az aktuális költségvetési évben rendelkezésre álló előirányzatok	A javaslat/kezdeménnyezés hatása ⁶⁰					A táblázat a hatás időtartamának megfelelően (vö. 1.6. pont) további évekkel bővíthető		
		N. év	N+1. év	N+2. év	N+3. év				
... jogcímcsoport									

A címzett bevételek esetében tüntesse fel az érintett kiadáshoz tartozó költségvetési sor(oka)t.

Egyéb megjegyzések (pl. a bevételre gyakorolt hatás számítására használt módszer/képlet vagy egyéb más információ).

⁶⁰ A tradicionális saját források (vámok, cukorilletékek) tekintetében nettó összeget kell megadni, amely a 20 %-kal (beszedési költségek) csökkentett bruttó összegnek felel meg.